

NOVI TEHNIK

GLASILO OBCINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

PRIZNANJA ZA KRVODAJALCE

Dneva krvodajalcev se bodo v Celju spomnili tako, da bodo podelili priznanja najbolj zaslužnim krvodajalcem na proslavi, ki bo v petek, 9. t. m. v prostorih samopostrežne restavracije v Gaberju. Pripravlja jo občinska organizacija Rdečega križa, ki je pripravila tudi priznanja za zaslužne krvodajalce. Priznanja bodo podeljena vsem tistim, ki so v preteklem letu darovali kri petkrat, desetkrat, petnajstkrat, dvajsetkrat. Krvodajalec, ki je dal kri petdesetkrat, bo prejel posebno priznanje.

Na proslavo so povabljeni vsi krvodajalci, ki so dali kri preko petdesetkrat, petinosemdesetkrat in stokrat.

PONIKVA: V NEDELJO ZA SAMOPRISPEVEK

Je že tako, da ljudje v šentjurski občini rešujejo veliko svojih problemov kar sami.

Ponkovljanj so bili vedno za skupno stvar. To bodo najverjetneje znova dokazali, ko se bodo v nedeljo odločevali za ali proti samoprispevku na referendumu.

Denar, ki bi ga zbrali za samoprispevek, bodo uporabili za asfaltiranje ceste Sele-Ponikva, kar pomeni za 1.500 volilcev novo okno v svet.

Glasovalna mesta se bodo odprla ob 7. uri zjutraj. Na Ponikvi pričakujejo, da bodo ljudje z veliko udeležbo in odločnim ZA dokazali, kako si želijo odpreti to okno v sveta. sm

Spoštovane tovarišice in tovariši, dragi prijatelji iz bratske Srbije

Prišel je dolgo pričakovani trenutek, ko vas lahko pozdravimo v Celju v imenu naših občanov, občinske skupščine in družbeno-političnih organizacij Celja in vam izrečemo priščno in iskreno dobrodošlico. Dobrodošlico vam, ki boste nekaj dni kot dragi gostje prebili v našem mestu, in vsem ostalim, ki potujete dalje v druge kraje Slovenije.

Karavana bratstva in prijateljstva, s katero ste danes priptovali v Slovenijo je gotovo največja letošnja manifestacija bratstva in enotnosti jugoslovanskih narodov. Ta karavana ne pomeni samo prijateljskega obiska in obujanja spominov na tiste težke dni pred tridesetimi leti, ko so bile stikane prijateljske vezi med nami — izrednimi gostitelji in našimi izseljenci, ampak pomeni tudi trdno in trajno vez prijateljstva ki ga bodo spoštovali in razvijali še bodoči rodovi.

Ceprav poleka danes že enaintrideset let od prvega transporta slovenskih izseljencev v Srbijo, pa je spomin na tiste dni še zelo živ in prisoten.

Ze v prvih dneh okupacije so Nemci pričeli s pripravami na izselitev Slovencev v večih valovih, za kar so bila pripravljena posebna taborišča zlasti na Štajerskem — Mariboru, Celju, Ptuj, Slovenskih Konjicah, Rajhenburgu (današnja Brestanica) in na Borlu.

V noči od 6. na 7. junij 1941 je odšel prvi transport iz Maribora, kateremu je sledilo še 25 transportov v mesecih junij in julij 1941. V avgustu in septembru istega leta pa še sedem transportov iz taborišča Rajhenburg.

Vstaje jugoslovanskih narodov in oboroženi napadi partizanskih enot že v poletnih mesecih 1941 so v glavni meri zavirale nadaljnje izseljevanje Slovencev v Srbijo in Hrvatsko. Do konca septembra 1941 je bilo izseljenih v Srbijo okrog 6.700 Slovencev, od tega 4.470 s Štajerske, ostali pa z Gorenjske in Koroške. Več kot 10.000 Slovencev pa je bilo v drugem valu izseljenih na Hrvaško.

Težko je z besedami ob današnjem srečanju izraziti našo skupno zahvalo, priznanje in spoštovanje vaši plemenitosti, dobroti in gostoljubju, ki ste ga v posebno težkih pogojih vojnih let nudili slovenskim družinam, izgnanim v trpljenju in žalosti. Družinam, ki so v vaših krajih iskale nove domove in jih tudi našle. Vaša dobroti in gostoljubje so hrabrile naše izseljence, jim vlivale pogum za obstoj in up za lepšo prihodnost. Na tiste težke dni živi v naših ljudeh, tako tistih, so bili deležni vaše nesebičnosti kot tudi drugih, ki le po pripovedovanju vedo za vašo naklonjenost, živ in svetel spomin ter izraz globoke hvaležnosti in spoštovanja.

Tovarišice in tovariši!

Vaš obisk v naših krajih, ki bo sicer kratkotrajen, želimo izkoristiti za čim številnejša in plodna srečanja ter razgovore o preteklosti, sedanjosti in prihodnosti. V zadnjih letih so številne vaše in naše občine navezale tesne prijateljske vezi, ki pomenijo uspešnejše sodelovanje na različnih področjih dela in družbenega življenja. Sodelovanje v izmenjavi izkušenj in uspehov ter iskanju novih ustvarjalnih poti v hitrejšem razvoju naše socialistične družbe je za nas vse dragocena pot in priložnost, ki jo moramo utrjevati in dalje razvijati. Za takšno sodelovanje in zblíževanje obstaja še veliko več odprtih možnosti na različnih področjih družbenega življenja, predvsem gospodarskem, kulturnem, prosvetno-izgojnim, zdravstvenem, telesno-izgojnim in drugih. Zelim, da te stike stalno in plodno gojiti z iskanjem novih oblik in vsebine sodelovanja v naše skupno zadovoljstvo.

Ob vašem prihodu — še enkrat — iskreno dobrodošlico, katero vam želimo prijetno počutje in bivanje med nami.

Naj živi bratstvo in prijateljstvo med jugoslovanskimi narodi!

Star slovenski pregovor pravi: v sili spoznaš prijatelja. Kdaj je bil prvič izrečen? Kdo ve? Toda za nič ni bolj primeren kot za štiri leta med 1941 in 1945, ko so ga bratje v Srbiji potrjevali s še tako skromnim ležiščem, z zadnjo skorjico kruha, z vsem, kar so delili bratsko z nesrečnimi pregnanci iz naših krajev.

Trideset let je že minilo, odkar so vlaki obupa, žalosti, a polni upornih src vozili na jug v negotovost, a pripeljali v objem gostoljubnih ljudi.

Deset let mineva, odkar so spet začeli voziti vlaki, vlaki bratstva in enotnosti, vlaki prijateljstva. Ti vlaki niso samo v spomin na preteklost, ne vozijo od src do src, ki jih je zvezala vojna vihra. Ti vlaki vozijo sporočilo tistim, ki so doživljali pregnanstvo, toda tudi tistim, ki ga na srečo niso. Sporočilo vozijo, da bi tako skovano prijateljstvo in bratstvo imelo vselej prostora v naših srcih kot neizbrisna vrednota.

Vlak, vihraječe zastave, odmev pesmi, zvok glasbe, vzkliki dobrodošlice, vse, kar se je dogajalo v tork in vsa leta pred tem od Laškega do Celja, v Žalcu, Velenju, Mozirju, v Konjicah, Šentjurju in Šmarju, vse to je le zunanji odraz notranjih občutkov vseh, ki vedo, kaj vse to pomeni, vseh, ki slutijo to veličino in vseh, ki jo skušajo polskati.

Ob dobrodošlici, ob želji, da bi se dragi prijatelji počutili med nami toplo in prijateljsko obdani, ob vsem tem razmišljamo tudi o globoki resnici, zrasli iz ljudske duše: V nesreči spoznaš prijatelja!

Foto: B. Strmčnik

**STOP — pop moda
shop**

MLADO ZA MLADÉ

2. nadstropje

VELEBLAGOVNICA

z urednikove mize

Današnji tehnik smo podarili dragim gostom iz Srbije, prijateljem in znancem, ki so mnogim našim družinam in izgnancem med vojno nudili zatočišče in bratsko ljubezen. Več o Karavani bratstva in prijateljstva preberite na prvi in tretji strani tehnika. Prihodnjič bomo o karavani poročali na celji strani, in sicer o tem, kako so se naši gostje počutili na celotnem celjskem območju.

Vprašanje javnemu delavcu, naša nova rubrika, se zelo lepo uveljavlja. Danes namenjam vprašanje Francu Jelencu, v Žalcu, prihodnjič pa bomo, tako vse kaže, objavili odgovore Bojana Stiha, Milana Vujičića in Lojzeta Pavliča. Predloge za vprašanja še pričakujemo — kljub vročim dnevom, kljub temu, da se bo tudi v NT poznalo, kako bomo preživljali vroče poletno sonce.

In še tole — Mladj govorijo, rubriko, ki so jo mlajši bralci zelo lepo spremljali, bomo kmalu končali. Danes je izpadla zaradi gradiva o Karavani, prihodnjič še bo. Potem pa ... Bomo še povedali!

VAS UREDNIK

prometne nesreče

PADEC MOTORISTA

ALOJZ BRATEC, iz Ogeč, je vozil z motornim kolesom iz Hrastnika proti Smarjeti pri Rimskih Toplicah ter na ravnem odseku ceste, kjer občasno rušijo kamenje, padel. V času nesreče je bilo na cesti nekaj kamenja od nedavne zemeljskega plaz. Motorista so odpeljali v celjsko bolnišnico, kjer so ugotovili, da se je teže poškodoval.

ZAPELJAL JE NA GRAMOZ

ANTON PODVRATNIK, 34, z Lepe njive, je med vožnjo z mopedom iz Mozirja proti domu zapeljal na kup gramozov in padel. K sreči se je samo laže poškodoval.

NA PREDNOSTNO CESTO

FRANC ČUCNIK, 34, iz Podbočja, je vozil z osebnim avtomobilom iz Krškega proti Kostanjevici, ko je z neprednostne ceste pripeljal na prednostno vozniško osebnega avtomobila FRANC POTOČNIK, 33, iz Ljubljane. V silovitem trčenju sta bila poškodovana sopotnika STEPANIJA in VINKO POTOČNIK, 57, iz Zagorja. Vinko Potočnik je med prevozom v bolnišnico umrl.

SPREGLEDAL JE KOLESARJA

IVAN JANEŽIČ, 60, iz Sentjurja, je vozil z osebnim avtomobilom iz Sentjurja proti Storam ter na ravnem delu ceste prehitel neznan osebnega avtomobil. Pri tem je spregledal kolesarja JOŽETA BANOVSKEGA, 59, iz Razgora, ki se je pripeljal po skrajni desni strani iz Stor. Banovšek je dobil pretres možganov in druge poškodbe.

HOTEL JE PREHITEVATI

MARTIN PALIR, 21, iz Grobelnega, je vozil iz Sentjurja proti Celju z osebnim avtomobilom in v Vrhnem hotel prehiteti tovorni avtomobil. Pred desnim ovinkom je zapeljal na levo, v tem trenutku pa je pripeljal nasproti z osebnim avtomobilom PETER KOVAC, 26, iz Prožinske vasi. Oba voznika sta bila pri trčenju laže poškodovana. Škode na vozilih je za 18.000 dinarjev.

BILO JE PREPOZNO

JOŽE KOVACIČ, 53, iz Škofje vasi pri Celju, je vozil z osebnim avtomobilom iz Kozjega proti Sentjurju. Na križišču v Sentjurju je zapeljal na prednostno cesto in tako zaprl pot mopedistu IVANU TURKU, 43, iz Sentjurja, ki je avtomobil prepozno opazil. Tako je Turk čelno tresel v avtomobil in se teže poškodoval. Odpeljali so ga v bolnišnico.

IZOGIBANJE

HUGO BOSIJO, 40, iz Kozjega, je vozil z osebnim avtomobilom proti Lesičnemu, ko mu je v ovinku pripeljal nasproti po levi strani ceste mopedist JANEZ LESKOVSEK, 21, iz Dobrežicev. Mopedist se je skušal izogniti, vendar nesreče ni mogel več preprečiti. Zlomil si je levo nogo.

NENADNO ZAVIJANJE

JOŽE SPOLENAK, iz Zagorja, je v Rogaški Slatini z osebnim avtomobilom s ceste II. reda zavil proti beograjskemu zdraviliškemu domu in tako zaprl pot mopedistu VINCENCU VREŠNJAKU, iz Cerovca, ki je pripeljal nasproti. Vrešnjak in njegov sopotnik MIHAEL TRAMSAK, iz Ratanske vasi, sta bila pri nesreči laže poškodovana.

ZDRŠNIL Z VOZIŠČA

KAREL NATEK, 21, iz Mozirja, je vozil z osebnim avtomobilom iz Rinke proti Logarski dolini. Na ostrem preglednem ovinku ga je zaradi neprimerne hitrosti zaneslo na bankino, od tam pa pet metrov pod cesto. Voznik se je hudo poškodoval, sopotnik MILAN CAR, 24, iz Mozirja, pa je dobil lažje poškodbe. Škode na avtomobilu je za 8.000 dinarjev.

DVAKRAT NA NEZAVAROVAN PREHOD

V nedeljo zvečer je vozila lokomotiva premikalka, ki jo je upravljal strojevodja VINKO KOFALT, iz Sp. Selc, po industrijskem tiru od podjetja LK Savinja proti tovarni EMO v Celju. Ko je pripeljala na nezavarovan železniški cestni prehod na Bežigradski cesti, je iz smeri Ljubljanske ceste privozil z osebnim avtomobilom STANKO PETEK, 23, z Zavrla pri Dobru. Avtomobil je silovito tresel v lokomotivo. Pri nesreči sta bili poškodovani sopotnici TEREZIJA DIVJAK, iz Velenja, in STEFKA DIVJAK, z Ogorevca nad Storami.

Prehod bi morala zavarovati pred prihodom lokomotive spremljevalec stroja FRANC HORVAT, iz Breze pri Laškem, ki je namesto tega stal na desni strani čela lokomotive in se peljal na prehod ter premikalni vodja IVAN IVIČ, iz Brezna, ki je bil v kritičnem času v podjetju Savinja. Škode je za 10.000 dinarjev.

KINO UNION: do 11. junija angleški barvni film »Barquero« od 12. do 15. junija francoski barvni film »Noro srce«

KINO METROPOL: 8. junija še ameriški barvni film »Profesionalci« od 9. do 12. junija francoski barvni film »Ločitev« od 13. do 15. junija francoski barvni film »Osamljena volkulja«

KINO DOM IN LETNI KINO: do 11. junija ameriško-italijansko-španski barvni film »Prvi mitraljez divjea zahoda« od 12. do 13. junija ameriški barvni film »Seks in samostojno dekle« od 14. junija dalje italijanski barvni film »Osamljenec iz Nevade«

SLG

Cetrtek, 8. junija ob 16. in 20. uri Turgenev: »MESEC DNI NA KMETIH« — gostovanje v Velenju; ob 20.00. Zarko Petan: »RAJ JE RAZPRODAN« ali »RE-FORMA V PORADIZU«, glasbena komedija — gostuje MGL. Predprodaja vstopnic dve uri pred pričetkom pri blagajni gledališča. Petek, 9. junija ob 15.30 Calderon: »ZIVLJENJE JE SEN« za V. mladinski abonma in izven. Sobota, 10. junija ob 15.30 Levstik: »TUGOMER« za 1. šolski abonma in izven.

DEŽURNA LEKARNA

Do sobote, 10. junija do 12. ure je dežurna Nova lekarna, Tomšičev trg 11, od sobote pa lekarna Center, Vodnikova 1.

S CELJSKE TRŽNICE

Iz tedna v teden že ponavljamo eno in isto misel — o preobremenjenosti celjske tržnice. Rešitve za enkrat še ne bo, ostaja pa vprašanje, koliko časa bo ta gneča še trajala in kako jo omiliti. Tržna služba se zelo trudi, da vsakemu prodajalcu najde svoj kotiček, a v zadnjem času zmanjkuje že stojšč.

Tudi v preteklem tednu je bila celjska tržnica več kot polno založena. Prodajalci so prinesli napredaj veliko zelenjave, pa tudi sadja je bilo dovolj. Prevladovala so jagode, katerih cena se je sukala od 10 do 18 dinarjev. Manj je bilo češenj, pa še te so bile slabe in drage. Po 12 ali 14 dinarjev so jih prodajali. Pojavile so se tudi že prve

breskve po 12 dinarjev.

Cena solate je v preteklem tednu poskočila. Kilogram solate je dosegel ceno osmih dinarjev, kar je za to obdobje zelo veliko. Kumarice so bile po 10 dinarjev, grah po 6, krompir po 4 in paradižnik po 17 dinarjev. Kot novost se je pojavil strogi fižol po 10 dinarjev. Jajčka so bila po 65 do 70 para.

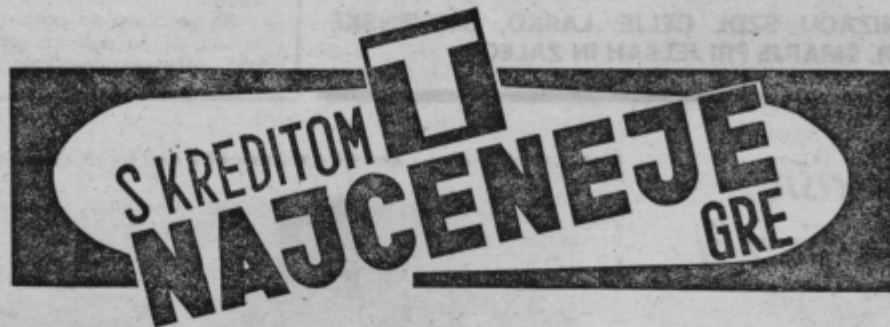
VSE LEPO O GOSPODARSTVU

Takšna je bila ugotovitev na minuli seji občinske konference SZDL v Smarju pri Jelšah. Precejšnji del razprave so posvetili gospodarskim vprašanjem in soglasno ugotovili, da šmarsko gospodarstvo dobro dela, čeprav je kvantitativno zelo skromno in skoraj v veliki večini skoncentrirano v Rogaški Slatini. Podjetja v občini gospodarijo brez kakršnihkoli dotacij, s popolnoma lastnimi sredstvi in so vsa likvidna. Mnoga izmed njih vlagajo velike napore pri razširitvi svojih zmognosti, tako na primer Steklar na Rogaška Slatina, ki bo prav kmalu začela z graditvijo nove brusilnice v Kozjem. Na ta način bo Steklarna mnogo pomagala pri reševanju kozjanskega vprašanja. Izredno dobro posluje tudi rogaški KORS pa DONAT, Zdravilišče in tudi drugi. Omeniti bi bilo še trgovsko podjetje Jelša, ki prizadevno razširja svojo trgovsko mrežo.

Na seji občinske konference so razpravljali tudi o kmetijstvu, saj je prav kmetijstvo eden od osnovnih elementov preobrazbe šmarskega življenja. Predstavniki kmetijskega kombinata Hmežad Zalec je v krajšem izvajanju obrazložil načrt modernizacije kmetijstva, pa tudi njihove težnje na tem območju, pri čemer je prišlo do manjšega spora, ker se menda kombinat ukvarja z dejavnostmi, ki ne spadajo izključno v njihovo pristojnost, pač pa že prehaja na področje dejavnosti trgovskega podjetja.

Ceprav je bila udeležba izredno skromna, kar se da opravičiti, saj je mnogo občinskih odbornikov in članov konference SZDL kmečkega porekla, je bila zelo plodna. Vsi so pohvalili rezultate referenduma za krajevni samoprisevek, ki je uspel bolje, kot so pričakovali.

mst

BREZ POROKOV

ENOSTAVNO IN HITRO NAJETJE KREDITA

V VSEH

PRODAJALNAH

TRGOVSKO PODJETJE NA VELIKO IN MALO
TEHNO-MERCATOR
CELJE

Mitja Umnik (9)

V prejšnjem odstavku smo se vsaj v grobem seznanili s šolanjem v zdravstvenih šolah, zmanjkalo pa nam je prostora za informacijo o šolanju na tehniških šolah. Zato bo danes govor predvsem o šolanju za poklice, za katere usposablja tehniške srednje šole.

Razvoj gospodarstva zahteva iz dneva v dan več dobro usposobljenih kadrov, ki naj zlasti posredujejo zvezo med inženirji — načrtovalci razvoja in dela v različnih gospodarskih panogah ter delavci, ki njihove zamisli uresničujejo v procesu proizvodnje. Taki posredovalci so tehniki, ki se šolajo na raznih tehniških srednjih šolah. Tehniške šole dajejo široko strokovno izobrazbo. Pouk v teh šolah je teoretičen, vendar vezan na določeno število ur praktičnega dela. Za uspešno šolanje so potrebne vsaj dobro poprečne umske sposobnosti — predvsem sposobnost prostorskega presojanja in abstraktnega mišljenja ter smisel za matematiko. Potrebno je znanje t.i. na-

ravoslovnih predmetov, kot so matematika, fizika in kemija ter smisel za praktično delo. Prav zato zahteva šolanje na tehniških šolah veliko vztrajnosti, pridnosti in trdega dela. Pri nas poznamo naslednje tehniške šole: za strojno in elektro stroko, gradbeno tehniško šolo, tehniške šole za kemijsko, metalurško, rudarsko, lesno, papirniško, usnjarsko-galanterijsko in čevljar-sko stroko. Po uspešno zaključenem šolanju na eni izmed omenjenih šol se absolventi zaposlijo kot tehniki na ustreznih delovnih mestih oziroma v ustreznih poklicih. Strojni tehnik se zaposluje kot konstruktor v strojni in kovinski predelovalni industriji, v tehnoloških oddelkih, v pripravi dela in pomočnik inženirja. Elektrotehnik se delijo na dve skupini: za jakli tok in za šibki tok. Elektrotehnik za jakli tok se zaposluje v elektrogospodarstvu pri proizvodnji, prenosu in razdelitvi električne energije, v industriji kot energetik-tehnolog, konstruktor, projektant in vodja

montaže, dalje pri vzdrževanju transformatorskih postaj, električnega omrežja ipd. Elektrotehnik za šibki tok pa se zaposluje v industriji: v proizvodnji, razvoju novih proizvodov, pri vzdrževanju in popravilih, v prometu in zvezah, pri RTV ipd. Kemijski tehnik se zaposluje pri vodenju, kontroli in razvoju proizvodnje na področju kemijske, tekstilne, živilske in podobne industrije; kot analitik v kemijskih laboratorijih, kot strokovni sodelavec za nakup in prodajo kemičnih izdelkov. Tudi pri gradbenih tehnikih ločimo dve skupini: tehniki za visoke in tehniki za nizke gradnje. Poznamo še gradbene tehnike za industrijo gradbenega materiala in geometre. Ti zadnji se zaposlujejo na kmetijskih posestvih, gozdno-gospodarskih organizacijah, projektantskih birojih, rudnikih, pri cestih podjetjih, še zlasti pa pri katastrih in geodetskih zavodih. Gradbeni tehniki za visoke in nizke gradnje so usposobljeni za gradbeno operativno, za delo v projektantskih organizacijah, upravnih služ-

bah za gradbene, komunalne in stanovanjske zadeve. Metalurški tehnik se zaposluje v bazični industriji; črni in barvni metalurgiji, v metalurških in kovinskih predelovalnih obratih, pa tudi v raznih institutih. Njegovo delovno področje obsega fizikalne, tehnološke in mehanske preiskave materialov, operativno-organizacijsko in kontrolno delo v toplotnih, livarnah, valjarnah, kovačnicah itd. Lesni tehnik je usposoben za delo merilca in prevzemalca surovin in žaganelega lesa, za lesnega manipulanta, za vodjo sušilnic, parilnic lesa in žagarskih obratov. Papirniški tehnik se zaposluje v industriji lesovine, celuloze, papirja kot vodja delovnih strojev, oddelkov v obratih ter kot laborant v laboratorijih. Usnjarski tehnik je kemik-tehnolog. Zaposluje se pri vodenju kontroli in razvoju proizvodnje na področju usnjarske industrije in industrije pomožnih sredstev: v kemijski industriji barvilakov in maslač, v travi in za nakup in prodajo surovin kot tudi kemikalij in kemičnih izdelkov.

KAM PO OSNOVNI ŠOLI?

Takole je završalo na železniški postaji v Laškem, ko je prišel vlak bratstva in prijateljstva. Mlada srca kličejo dobrodošlico dobrotnikom njihovih staršev in starih staršev.

BOGAT PROGRAM

Povsod, v vseh občinskih središčih, so za udeležence vlaka bratstva in prijateljstva pripravili izredno bogate programe bivanja. V štirih dneh si bodo bratje iz srbskih mest ogledali številne tovarne in kulturno zgodovinske znamenitosti. Razumljivo, tudi na zabavo ni pozabljeno.

V Celju so med drugim obiskali tovarno Toper ter si ogledali modno revijo v Domu železarjev na Teharju. Razkazali jim bodo Muzej revolucije. Danes se bodo gostje Celjanov popeljali na Golte od tu pa v Kokarje, kjer bo velik piknik.

Sentjurčani bodo svojim gostom razkazali nekatere kraje v svoji občini, med drugim jih bodo popeljali tudi na Dobje kot tipično slovensko vasico, prenočevali pa bodo v Rogaški Slatini.

Tiste, ki so odšli v Slovenske Konjice, je včeraj inž. Franjo Tepej, predsednik občinske skupščine, seznanil z značilnostmi kraja in gospodarskih razmer. Nato so odšli še v Zreče in na Pohorje. Obiskali bodo tudi obrat tovarne Konus, lesno industrijsko podjetje in osnovno šolo Dušana Jereba. Zadnji

dan obiska so jim pripravili še kosilo na Sladki gori.

Razumljivo je, da si je skupina, ki je odšla v Laško, včeraj ogledala pivovarno. Zvečer jim je v dvorani doma Dušan Poženel zapel moški pevski zbor. Laščani so gostom priredili piknik na Smohorju, jutri pa bodo obiskali še tovarno »Volna« Laško.

Zalčani so dragim gostom pripravili čudovit sprejem pred upravno zgradbo »Hmežada«. Včeraj so si ogledali izkopanine v Sempetru, obrat Aero, SIP in osnovno šolo v Grižah. Danes bodo razveselili predvsem ženski del gostov — z obiskom v tovarni nogavic v Polzeli. Popoldne bodo odšli v Prebold, v tekstilno tovarno, večerjali pa bodo ob braslovškem jezeru. Jutri bo uradna delegacija sprejel Jožko Rozman, predsednik občinske skupščine Zalec.

Skratka, povsod so dragim gostom iz Srbije pripravili bogat program, ne samo kot zahvalo za vse, kar so naredili za slovenske tiseljence v najtežjih dneh, temveč tudi kot ponoven dokaz trdnega prijateljstva in bratstva, rojenega v preteklosti in uresničevanega v sedanjosti.

DOBRODOŠLI MED PRIJATELJI

Več kot tisoč občanov Celja in okoliških občin je ob zvokih borbenih pesmi godbe na pihala v torek popoldne pozdravilo prihod dolge kompozicije Karavane bratstva in prijateljstva 72 na celjski železniški postaji. Bolj kot se je približeval čas prihoda, bolj je množica sili la preko železniških tirov...

Komaj se je vlak dobro ustavil, že so se pomešali ljudje med seboj. Gostje iz Srbije so izstopali iz vlaka. Njihovi slovenski gostitelji so jim pobiteli nasproti. Objemi. Poljubi. Stiski rok. Solze radosti in snidenja. Nekdanji gostje so s prihodom karavane postali gostitelji. Nagelj v gumbnici, trak jugoslovanske trobojnice in radost na licih. Veselje. Snidenje starih znancev, snidenje prijateljev. Snidenje ljudi, ki bodo sklepali nova prijateljstva in izpopolnjevali mozaik bratstva in prijateljstva.

Veselo mananje v pozdrav je pospremlilo preko 400 gostov, ki so izstopili v Celju. Pristrčno dobrodošlico jim je izrekel predsednik celjske občine inž. Dušan Burnik, v imenu gostov pa predsednik občine Cuprije Milun Gajić.

V vse občine celjskega območja so odšli dragi gostje. Povsod so jim pripravili lepe in tople sprejeme, povsod so jih z odprtimi rokami sprejeli njihovi medvojni gostje. Karavana bratstva je prispela, z njo naši gostje. Tri dni bodo med nami, tri dni jim bomo razkazovali naše dosežke in se pogovarjali z njimi. Do petka, to je do jutri, ko jih bomo zopet pospremili, bo vse območje živelo le za svoje goste iz bratske Srbije. Stiski rok in bratški poljubi so povedali več, kot lahko zapiše novinarsko pero, in več, kot lahko pove politična beseda. Ljubimo se...

Preko tisoč občanov Celja in okoliških občin je pozdravilo na celjski železniški postaji goste iz Srbije — udeležence Karavane bratstva in prijateljstva 72.

Foto: B. Strmčnik

BOLJ KOT BI SI BILI V SORODU

Med tistimi, ki so z vlaka izstopili v Laškem, je bila tudi preprosta kmečka ženica iz Dedine pri Kruševcu. Za njo Laško že dolgo ni več tuj kraj. Ze tretjič je tu pri svojih prijateljih Oberžanovih, ki so med vojno delili z njeno družino več slabega kot dobrega.

»Ko so pripeleli pregnance«, pravi Desa v zvenečem pomoravskem narečju, »sem oita sama polna skrbi in te go b. Mož je bil v ujetništvu, jaz pa z otroki sama. Skrbelo me je, kako se bodo Obrežanovi, mestni ljudje, počutili v moji skromni hiši. To da v nesreči, kakršna jih je zadela, so bili skromni, z vsem zadovoljni. Obrežanova je pri nas povila Marjanu, prvo »izbegličko dete«. Hudo je bilo v naših krajih, kjer so menjaje stopali skozi vrata Nemci, četniki, Nedičevci, partizani. Hvala bogu, da smo ostali živi...«

Tako je rekla, se pokrila in toplo pogledala Lojzeta Obrežana, ki jo je pričakal na postaji in so mu ves čas ple sale solze v oči.

Potem je zamahnila z roko, kot da bi hotela pregnati spomin na težke čase in obrnila pogovor drugam.

»Veš, Slavko, tvoja žena mora z menoj nazaj. Cel me se naj ostane pri meni, da se spočije. Da vidiš, kako so vnuki zrasli, Slavko.«

Potem meni s ponosom. »Ne samo vnuke, že dva pravnuka imam. Eh, vesela

sem, da se spet vidimo z mojimi Slovenci. Veste raje se imamo, kot bi bili v sorodu. Slavko je pravzaprav Lojze. Nismo se v Dedinah mogli navaditi na to ime in je za vse vaščane še kar zmerom Slavko.«

Bolj, kot bi bili sorodniki, je rekla Slovenec to težko razume, kaj je Srbom »rode«. In kaj je lahko še več?

MILUN GAJIĆ

MILUN GAJIĆ, predsednik občinske skupščine Cuprije, je pozdravil zbrane Celjane na železniški postaji v imenu prebivalcev Cuprije in vseh udeležencev Karavane bratstva in prijateljstva.

Govoril je o izstavljenih Slovincih v Srbijo ter poudaril, da nas je hotel sovražnik s tem razbiti, dosegel pa je ravno nasprotno — jugoslovanski narodi so se povezali še močneje.

Med drugim je poudaril izredno živahno sodelovanje med Celjem in Cuprijo tako na področju gospodarstva, mladih ljudi in sploh med občani bratskih mest.

»Pozdravljam vas v imenu 37.000 prebivalcev Cuprije in se vam iskreno zahvaljujem za prisrčen pozdrav in tople sprejem v vašem mestu. Naj živita bratstvo in enotnost jugoslovanskih narodov.«

VPRAŠANJE JAVNEMU DELAVCU

SPOŠTOVANI TOVARIŠ FRANC JELENC, predsednik kadrovske komisije pri Sob ZALEC za področje gospodarstva

Problemi pomanjkanja kadrov odnosno neustreznih izobrazbe mnogih, ki zavzemajo odgovorna delovna mesta v delovnih organizacijah žalske občine, so bili v zadnjem času večkrat na tapeti. Podatki iz analize o kadrih kažejo, da so sorazmerno slabo zasedena delovna mesta direktorjev, komercialnih vodij, pa tudi drugih vodilnih oseb delovnih organizacij. Prav gotovo drži ugotovitev, da je stanje v mnogočem tudi objektivno pogojeno. Držalo pa bo tudi to, da je bilo temu vprašanju v preteklosti posvečeno premalo pozornosti. Tudi v našem časniku smo že pisali o kadrovskih težavah, izhajajoč pri tem iz analize, ki jo je izdelala strokovna služba pri občinski skupščini.

Znano nam je, da ste

pred nedavnim prevzeli eno izmed dveh komisij, ki jih je skupščina imenovala ločeno za probleme kadrovske politike v gospodarstvu in v družbenih službah, z nalogo, da spremlja problematiko poskrbi za realizacijo nedavno sprejete resolucije o kadrovski politiki v SR Sloveniji. Gre prav gotovo za zredno pomembna vprašanja, od katerih so odvisni mnogi drugi problemi oziroma njihova ustrezna rešitev. Zanima nas, kako se namerava komisija lotiti te odgovorne naloge, kakšen program dela si je postavila, predvsem pa, kdaj lahko pričakujemo konkretne predloge za stopno reševanje žgočih kadrovskih vprašanj v mnogih delovnih organizacijah žalske občine?

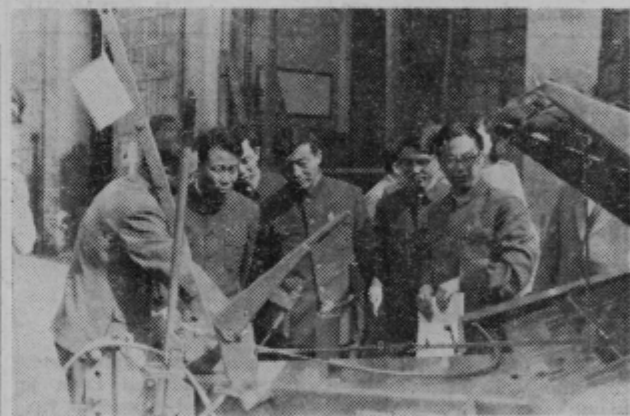
B. Strmčnik

Šempeter

KITAJSKI OBISK

Minuli ponedeljek se je mudila v SIP Šempeter na obisku devet članska delegacija kitajskih kmetijskih strokovnjakov. Studijska obisk je bil organiziran s pomočjo Zavoda SR Slovenije za mednarodno tehnično sodelovanje.

kmetijskih delovnih organizacij, zaradi tega so na našem območju tudi obiskali SIP. Goste je sprejel direktor Leopold RAJH, ki jim je obrazložil osnovne značilnosti podjetja, strukturo in obseg kooperacijske proizvodnje kmetijskih strojev z av-

Gostje oziroma strokovnjaki iz Kitajske so bili pred tem že na obisku v nekaterih drugih krajih Jugoslavije, od prvega junija dalje pa se mude tudi v Sloveniji. Njegov program bivanja je obsegal predvsem obiske v

strijskim poslovnim partnerjem in druge stvari, za katere so se kitajski strokovnjaki živo interesirali. Po razgovoru so si ogledali proizvodne prostore in potek proizvodnje oziroma montaže nakladalne prikolice.

Po ogledu tovarne so jim pripravili še manjšo zakusko, nakar so člani kitajske delegacije odpotovali v Ptuj, kjer so si ogledali farmo bekonov in Kombinat perutnina Ptuj.

B. S.

USPEŠNA AKCIJA

Krajevna organizacija RK v Šempetru je minuli teden pripravila krvodajalsko akcijo, ki se je udeležilo 124 občanov. Največ krvodajalcev je bilo iz delovne organizacije SIP Šempeter in to kar 38.

PRIPRAVE NA ZBORNIK

Služba za zaposlovanje SRS se je odločila, da bo začela izdajati zbornik, ki bo namenjen predvsem problematiki zaposlovanja, poklicnega usmerjanja in kadrovske politike. Zbornik, ki bo izhajal najmanj dvakrat letno, bo pri objavljanju dajal prednost polemičnim sestavkom. Prav bi bilo, da bi se v njem oglašali tudi kadrovski in drugi delavci s celotnega celjskega območja. Prispevke zbira Stane Kikelj s komunalnega zavoda za zaposlovanje delavcev v Celju.

Priporočamo nakup v BLAGOVNICAH

VELENJE

konfekcija, perilo, pohištvo, keramika, gospodinjski stroji.

KARAVANA V ŠMARJU

Med Srbi, ki bodo šli v šmarsko občino, okoli deset jih bodo sprejeli in jim nudili vse, tako kot znajo, vse, kar imajo, sem spoznal tisti trenutek Vukašina Vukotića nasmejanega možakarja z nageljkom v gumbnici in potova ko s roki Vukašin, šmarski gost, je doma iz Arilja sicer pa je predsednik občinske konference SZDL Arilje. Med vojno, ko so bratski Srbi brez ssehernega obotavljanja sprejeli slovenske izseljence in jim rudi, to za kar so bili prikrajšani, je bil Vukašin star 14 let. V njegov vas so bili Bosanci, prav tako izseljenci, nedalet v stran v komšiluku, pa so bili naši, Slovenci. Vukašin se teh dni v letih 1941-42 dobro spominja in pravi, da je preko pogovora slišal, da so tisti ljudje, ki so jih Nemci izgnali, Slovenci dobri ljudje. To spomin mu je ostal.

»Dobro se spominjam vsega, posameznikov, in sem vesel, da sem lahko prišel. Prvič sem pri vas in impresioniran sem nad sprejemom ne samo v Celju, pač pa tudi nad sprejemom vzdolž cele proge. Naša dva naroda družita nekaj podobnega. Družijo nas narodni heroji, družita nas skupna borba, družita nas skupna zavest. V vsakem slučaju bom še prišel. Ne samo to! Moram priti. Moram spoznati vaš narod, bolj kot ga poznam. To, kar sem doživel danes, je zame nepozaben doživljanje in verujem da mi bo ostal v trajnem spominu. Vse, kar sem doživel lahko dam pod en sam skupni imenovalec: iskreno prijateljstvo naših dveh narodov.«

V Zalcu so goste sprejeli pred Hmežadom, pozdravil pa jih je predsednik občinske konference SZDL Vlado Plaskan. Po sprejemu so odšli gostje na skupno kosilo, nato pa na domove k svojim gostiteljem.

Foto: B. Strmčnik

Žalec

SHOPING CENTER

V osrednji točki dnevnega reda so odborniki žalske občinske skupščine na zadnji seji, bila je pretekli četrtek, obravnavali predlog programa razvoja trgovine, gostinstva in turizma v občini do leta 1975. Skrbno pripravljena študija je omogočala konkretno razpravo, katere rezultat je bil sprejetje predlaganega programa. Žalec bo dobil moderen shopping center z vrsto spremljajočih objektov.

Poleg tega pa so odborniki razpravljali še o vrsti drugih aktualnih zadev ter na predlog posameznih svetov sprejeli tudi nekatere odloke. Pristojbine za traktorje v kmetijstvu do nadaljnjega še ne bo treba plačevati. Predlog odloka je bil umaknjen z dnevnega reda.

Ni naključje, da je problematika bodočega razvoja trgovine, gostinstva in turizma prišla na dnevni red občinske skupščine v času, ko med kolektivi s področja gostinstva že teče temeljita razprava o predvideni integraciji s Savinjskim magazinom. S tem bodo ustvarjeni pogoji, ki bodo omogočili tudi realizacijo sprejetega in sorazmerne široko zastavljenega programa. Bodoči shopping center, ki ga bo gradil Savinjski magazin, sodeloval pa bo tudi kombinat in še nekatera druga zainteresirana podjetja, bo velika pridobitev za Žalec.

V nadaljevanju seje so odborniki obravnavali tudi poročilo o problematiki kulturno prosvetne in telesnovzgojne dejavnosti v občini. Menili so, da na obeh področjih predvsem primanjkuje delavoljnih in sposobnih kadrov, ki bi lahko poprijeli za delo v posameznih društvi širom občine. Odborniki pa so obravnavali tudi poročilo o delu krajevnih skupnosti v preteklem letu. Ugotovili so, da so med posameznimi krajevnimi skupnostmi v občini glede materialnih možnosti le prevelike razlike, saj nekatere razpolagajo s preko 100

milijoni starih dinarjev sredstev, druge pa imajo komaj za javno razsvetljavo ali pa še to ne.

S posebnim zanimanjem so odborniki poslušali dodatne obrazložitve k poročilu o delu občinske uprave. Zelo resno je bilo postavljeno vprašanje kadrov, njihove usposobljenosti, saj je bil v zadnjem obdobju na tem področju dosežen pomemben premik, pa vendarle bo potrebno temu še posvečati veliko pozornosti. Nekaj čez dvajset delavcev v upravi je še vedno neustrezno izobraženih, zato bo treba zagotoviti v kar najkrajšem času ustrezno zasedbo tudi teh delovnih mest.

Na zadnji seji občinske skupščine v Žalcu so odborniki na predlog posameznih svetov ustanovili tudi dvojne novih teles, ki bosta pri bodočem delu občinske skupščine imeli pomembno vlogo. Gre za svet za preventivo in vzgojo v prometu in komisijo za ugotavljanje premoženja. Posebno slednja bo imela odgovorno delo, pomeni pa pomemben korak v uresničevanju nedavno sprejetih stališč o problemih socialnega razlikovanja v občini.

B. STRMCNIK

Laško

KDO DESNA ROKA NOVEMU SVETU?

Na nedavni seji občinske skupščine v Laškem so ustanovili samostojen svet za kmetijstvo. Ta ukrep je posledica spoznanja, da v občini, ki ima še vedno izredno visok odstotek kmečkega prebivalstva v svoji socialni strukturi, ni mogoče problemov kmetijstva in kmetijske politike urejati o okviru sveta za gospodarstvo, ki je bil vrh vsega še po svojem sestavu neugoden za to panogo.

Nov svet, ki ga sestavljajo člani iz družbenega in zasebnega sektorja kmetijstva v občini, vodi kot predsednik ing. Karl Krašek, ki pa je zaposlen pri KZ Laško. Ta ima iz vrst vodilnih delavcev v skupščini kar dva odbornika. Skupaj z odborniki — kmeti, ima področje kmetijstva v tej občini res solidno zastopstvo v skupščini. Vendar pa nov svet na začetku svoje poti, pa tudi v bodoče, potrebuje širše samoupravno zaledje in bazo svojega delovanja. Nedvomno je kmetijska zadruga prešibka, da bi bila osnovna opora za samoupravno delovanje sveta v okviru občine in občinske skupščine. Seveda pa to vprašanje ni odvisno od sveta in njegovih članov, marveč od vseh občanov, ki jim je kmetijstvo poklicno in dohodkovno torišče.

Ne omenjamo KZ po naključju. Iz zapisnikov sestankov krajevnih skupnosti, krajevnih organizacij SZDL in zborov volilcev pogosto izzeva določeno nezadovoljstvo

nad uspešnostjo poslanstva kmetijske zadruge. Le-ta je tudi vsakokratni predmet razprav na sestankih obstoječih sekcij za kmetijstvo pri SZDL, tako v merilu občine kot v okviru nekaterih krajevnih organizacij. Vse te dileme morajo v okviru sveta za kmetijstvo doseči izpolnjen in dognan objekt udi na ravni skupščine, zlasti pa v delu krajevnih skupnosti in kmetijskih sekcij SZDL, ki se jim bo svet moral posebej posvetiti.

V občini, ki sodi po kmetijski plati med nerazvite, nalog in težav ne bo manjkalo. Prva priložnost za afirmacijo sveta bo brez dvoma napovedana razprava o programu kmetijstva za leto 1972. Svet se bo prej ali slej soočil tudi s pred mesecem odloženim problemom na seji skupščine, to je s problemom zahtev po odpravi pavšalne plačila vnaprej za oplemenjevanje krav in telic. Področje kmetijstva v občini je tudi hudo deficitarno glede pospeševalne dejavnosti, kar dokazuje sklep skupščine, da bo iz svojih sredstev prispevala za nastavitve pospeševalca pri KZ, kar je redek primer v Sloveniji.

Vloga sveta za kmetijstvo je torej odvisna od njegove lastne orientacije, predvsem pa od kmečkega dela občanov samih oziroma organizacij, v katerih se združujejo politično, samoupravno in tudi po stanovski plati.

JURE KRAŠOVEC

Osnovno šolstvo

KDO SKRBI ZA UČITELJE?

Blizu se konec šolskega leta. V šolske razrede se je naselil nemir. Upanja, pričakovanja otrok in učiteljev so vse večja. Casa za oceno dela v minulem letu še ni. Vendar pa so nekateri dogodki in pojavi v našem osnovnošolskem življenju toliko prisotni, da zaslužijo vsaj besedno soočenje. Razvitost in problematika osnovnega šolstva na celjskem območju — to je bilo izhodišče razgovora z vodjo Zavoda za šolstvo v Celju, z Otom Pungartnikom.

NOVI TEDNIK: Ugotovitev kažejo, da se celjsko območje ne more pohvaliti s sedanjim stanjem na področju osnovnega šolstva. Zlasti pri tem mislim na problematiko osnovnošolskega prostora, na starost šolskih zgradb, na opremo šol, torej na materialne razmere osnovnega šolstva na območju. Spomnimo se udrtega stropa na šmarnski osnovni šoli ipd. Kaj menite, ali lahko zaznamo kakšne premike pri urejanju materialnih razmer osnovnega šolstva na celjskem območju?

OTO PUNGARTNIK: Premiki so. V zadnjih nekaj letih je bilo opravljenih več adaptacij šolskih zgradb, nove šole pa so dobili v Mozirju, Velenju, Grižah, na Planini, v Rogaški Slatini, v Slovenskih Konjicah, a tudi drugod. Mnogo šol je v izgradnji (Podčetrtek, Rimske Toplice, Sempeter). Poleg sredstev republiške izobraževalne skupnosti in občin so za izgradnjo osnovnošolskega prostora mnogo pripomogli občani s samoprispevki. Zanje so se odločili v vseh občinah na območju razen v Mozirju. Kljub napredku pa prostorske kapacitete ne zadostujejo. Še vedno prevladuje izjemski pouk. Izredne težave s šolskim prostorom imajo v mestnih, razvitejših središčih. Najslabšo mrežo šol ugotavljamo na Kozjanskem, nereseni problemi pa so še pri varstvu in pri prevozu otrok, s prehrano šolarjev in z organizacijo dodatnega pouka.

NOVI TEDNIK: In kako ocenjujete uspešnost osnovne šole in kvaliteto pouka, še posebej glede na podatek, da v vseh občinah celjske regije osip znaša čez 30%, materialne razmere šol pa se iz leta v leto izboljšujejo?

OTO PUNGARTNIK: Uspeh osnovne šole je v mogočem odvisen od razvitosti predšolskega varstva, od organiziranja dodatnega pouka, podaljšanega bivanja otrok v

šoli, od ustrezne preskrbe z učbeniki in seveda od ustreznih kadrovske zasedbe šol, torej od kadrov, ki poučujejo. Dodati pa moramo še nekaj, o čemer še nismo dovolj organizirano razpravljali. Preden začnemo govoriti o osipu, o tem, koliko otrok ene generacije v osmih letih šolanja ne konča osnovne šole, moramo najprej ugotoviti, kako imamo urejene razmere

na področju posebnega šolstva in otroškega varstva. Predšolska vzgoja in varstvo pa sta zelo slabo razvita — prav tam, kjer bi ju otroci najbolj potrebovali — v nerazvitih občinah, v Sentjurju, Smarju, Mozirju.

NOVI TEDNIK: Ali se vam ne zdi, da slovenska šolska politika ne upošteva dovolj položaja v nerazvitih občinah in da zelo počasi dejansko izenačuje možnosti otrok za vstop in napredovanje v šoli. V tisti osnovni šoli, ki ne more biti izbirna, ampak bi jo morali končati vsi otroci?

OTO PUNGARTNIK: V občinah, ki jih dotira republiška izobraževalna skupnost (Sentjur, Smarje, Mozirje, Laško, Slovenske Konjice), se ta republiška sredstva precej poznajo. Vsaj v tem, da v teh občinah uspešno izravnavajo osebne dohodke učiteljev z drugimi v mestnih središčih. Niso pa še stimulirani učitelji za delo na težjih delovnih mestih. Republiška izobraževalna skupnost da toliko, kot ima. Vendar pa bi morali posebej za šole v manj razvitih občinah izdelati normative vsaj za minimalno opremljenost učnih prostorov in oskrbo z učili. Zagotoviti podaljšano bivanje otrok v šoli, spodbuditi ustrezno kadrovsko zasedbo in učiteljem preskrbeti stanovanja. Sedanje stanje v teh občinah samo obnavlja socialno razlikovanje in ne omogoča izenačevanja pogojev otrok za njihovo hitrejšo intelektualno rast.

NOVI TEDNIK: V vaših odgovorih večkrat omenjate

kadrovsko zasedbo šol in jo tesno povezuje s kvaliteto dela, pouka. Vprašanje o kadrovski problematiki v osnovnem šolstvu v regiji je zanimivo tudi zato, ker letos decembra poteče rok, ki je bil učiteljem določen za doseganje ustreznih izobrazbe. Kje smo v tem trenutku?

OTO PUNGARTNIK: Na razredni stopnji je kadrovska zasedba primerna, saj v višjih razredih učijo le 12 učiteljev. Moram pa dodati, da se na nižji stopnji zvišuje število učiteljev z neustrezno izobrazbo in to nas mora skrbeti. Še slabše pa je na predmetni stopnji. Od 529 učiteljev, ki učijo v višjih razredih osnovne šole, jih 165 (ali 31,2%) nima ustrezne izobrazbe. Najslabša strokovna zasedenost je pri matematiki, fiziki, nemškem jeziku in slovenščini, pri predmetih, ki zahtevajo najboljše učitelje.

Res je, da organizacija pouka včasih ne omogoča v celoti primerno zasedenost. Vendar je sedanje stanje zelo problematično. Tudi do konca leta 1972 se ne bo mnogo spremenilo. Veljavnost zakona bodo verjetno morali odložiti. Sicer pa mislim, da smo pri sprejemanju zakona premalo jasno povedali, kje naj šole in občine dobijo sredstva, da bo učiteljem omogočen izredni študij (dopustni sredstva).

NOVI TEDNIK: Ali to pomeni, da sedanje neustrezne kadrovske zasedbe v osnovnih šolah tudi v nekaj letih ne bomo izboljšali, čeprav govorimo o notranji reformi osnovne šole, o boljši kvaliteti dela, o programiranem pouku, o modernizaciji učno-vzgojnega procesa, o učinkovitejši in uspešnejši novi šoli?

OTO PUNGARTNIK: Perspektive so črne. Šole so že sedaj v težavah z izvajanjem predpisanega programa. S fakultet in akademij prihaja malo učiteljev. S pedagoške gimnazije se učenci ne usmerjajo v učiteljski študij. Zanimanja za pedagoški poklic je premalo. Poleg tega pa predvidevamo celotno malo šolo in oddelke podaljšanega bivanja. Ali načrtujemo tudi kadre? V oddelke podaljšanega bivanja prihajajo učitelji z manj razvitih občin in v teh predelih se kadrovskega deficit še povečuje.

NOVI TEDNIK: Kaj bi morali torej storiti?

OTO PUNGARTNIK: Še naprej bi si morali prizadevati za izboljšanje družbenega in materialnega položaja učite-

ljev. Poskrbeti moramo za drugačno stipendijsko politiko in dijake, ki gredo na pedagoško akademijo, se dodatno stimulirati. Dijake bi morali načrtno usmerjati v prosvetne vrste, spremeniti pa moramo tudi oblike šolanja pedagoškega kadra. Programi srednjih in višjih šol za usposabljanje pedagoškega niso primerni. Prav tako ne skrbimo dovolj za dodatno strokovno usposabljanje učiteljev, ne omogočamo jim podiplomskega študija in prav pri učiteljih se premalo zavedamo, kaj pomeni stalnost izobraževanja. V Celju so z ustanovitvijo oddelka pedagoške akademije odlične možnosti, da za celotno območje postopoma odpravimo pomanjkanje učiteljev za razredni pouk. Ob ustvarjanju še drugih pogojev, seveda. Ne bi pa smeli čakati z odpiranjem možnosti, da na oddelku v Celju študentje dosegajo višjo izobrazbo tudi pri posameznih predmetnih skupinah. Za matematiko in fiziko in še za katere predmete. Takšna odločitev bi bila pomembna za celotno območje.

NOVI TEDNIK: In za konec — kaj je prineslo minulo šolsko leto? Kakšni so delovni rezultati v šolah, kaj lahko poveste kot predstavnik zavoda, ki je delo šol in učiteljev spremljal?

OTO PUNGARTNIK: Učni rezultati v šolah bodo boljše kot lani. V mnogih šolah se uveljavljajo nove oblike dela. Začeli smo s hospitacijskimi oddelki (z izvedbo pripravljenih učnih ur). Uvedli smo moderno osnovnošolsko matematiko in rezultati dela so izredni. Otroci odlično delajo, čeprav pri tem moramo povedati, da so bili učitelji zelo obremenjeni. Z novim šolskim letom bomo verjetno začeli z oblikami intenzivnega pouka slovenščine.

Omeniti moramo tudi pomanjkljivosti dela v šolah. Ponekod metode dela in pouka še niso najboljše. Kažejo se težave pri ocenjevanju. Učenci pa so pri pouku še premalo aktivni, kar pomeni, da moderne metode dela pri pouku še niso dovolj uveljavljene. Vsi skupaj se moramo truditi, da bomo šolam in učiteljem omogočili še boljše delovne in druge pogoje, saj bodo na ta način ustvarjene razmere, v katerih bo naša osnovna šola sposobna izvesti potrebno notranjo reformo učnovzgojnega dela.

Pogovor pripravil
Jože Volfand

Naši znanci

PIŠE. M. SENIČAR

RAZUMEVANJE ŠENTJURČANOV

Tako, kot se je najin pogovor o bogati poti njegovega življenja bližal h koncu, toliko bolj sva se pogovarjala o ljudeh, med katerimi je ustvarjal, delal in živel dolgih dvajset let. Med šentjurčani! Ljudmi, kot so povsod, vendar z nekoliko posebnimi! Zavzetimi, kadar gre za njihovo, pa tudi za skupno stvar.

Šentjurčani imajo smisel za solo. To so dokazali že 1909. leta, ko so zgradili eno najlepših šol na spodnjem Štajerskem. Niso se ustrašili dolgog, zgradili so jo. Žal, stagnirali

smo. Namreč v tem smislu, da se šolski prostor od tedaj do danes ni povečal. Vse drugo v Sentjurju je raslo. Zdravstvo, trgovina, in ostalo. Vendar — šentjurčani so znova dokazali, koliko jim pomeni šola in njegovi otroci. Le redko kje je referendum za samoprispevek

Pred solo ...

ERNEST REČNIK

o šolstvu tako uspel kot tu, pri nas. To je znova potrditev, da šentjurskim staršem ni vseeno, kje se učijo njihovi otroci, kdo jih učijo in kako.

Z denarjem iz samoprispevka bodo v šentjurju zgradili telovadnico — potrebno — in dozdali nove šolske prostore.

»Rodišelski sestanki so zelo dobro obiskani, prav tako kulturne prireditve, ki jih prirejajo naši otroci. To znova in znova potrjuje zainteresiranost staršev v šentjurju.«

Dvajset let praznuje letos Ernest Rečnik. Dvajset plodnih let šolskega dela v šentjurju.

»Bil sem zadovoljen s sodelovanjem ljudi tu, v

Sentjurju. Nikdar mi ni bilo žal, da sem prišel v šentjur. Moram reči, da bi ljudem v šentjurju služil še dvajset let, tako kot sem jim, ker vem, da bi zopet sodelovali.«

Krepko sva si stisnila roke, točno poleg šolskega zvonca, tistega starega s »kembelnoma«, zvonca, ki mu je zvonil toliko let. Zvonil mu je delo, dobro voljo in uspehe.

Nato pa je njegova krepka postava, kljub letom, mladostno odhitela v prvo nadstropje: novim šolskim problemom nasproti.

Takšen je ERNEST REČNIK, ravnatelj osnovne šole v šentjurju.

(Konec)

Bralci pišejo

S KOLESI NA PAŠKI KOZJAK

Na naši šoli že nekaj let dela prometni krožek.

Člani krožka so v svoj delovni program vključili tudi izlete s kolesi. Namen teh izletov je, da člani ob praktični vožnji v okolico Celja spoznajo cestnoprometne predpise.

V počastitev rojstnega dne tovariša Tita in dneva mladosti so člani priredili izlet na Dobrno in od tod na Paški Kozjak. Odhod štiriindvajsetih kolesarjev je bil 25. 5. ob 7. uri zjutraj. Dan je bil sončen, Kočona je vozila do Dobrne eno uro. Tam je bil polurni počitek. Cesta proti Kozjaku ni tako lepa kot do Dobrne. Vožnja pa je bila zanimiva, saj nas večina še nikoli ni bila tu. Tovariš učitelj, ki nas je spremljal, nam je med potjo pripovedoval o XIV. diviziji in borbah te enote na tem področju. Do lovske kočice na pobočjih Kozjaka smo prišli s kolesi, tu pa smo jih spravili in pot nadaljevali peš. Obiskali smo partizansko obeležje na slemenu Kozjaka. V planinski koči smo si odpočili, ob 12.30 pa smo se vrnili do koles. Vožnja do Dobrne traja le nekaj minut, moraš pa biti zelo previden, saj je cesta strma in polna ovinkov. V gostišču »Lovec« smo imeli kosilo, nato pa smo odšli na kopanje v bazen. Zvečer smo se odpeljali proti domu.

Izlet nam bo ostal še dolgo v lepem spominu, čeprav je bila pot dolga in naporna. Spoznali smo, da je kolo dobro, hitro in zanesljivo prometno sredstvo, seveda če je pravilno opremljeno in če z njim pravilno ravnaš.

Osnovna šola Franja Vručca Celje-Hudinja
Za prometni krožek:
DANICA KREJAN

OBOJESTRANSKA KORIST

Tako malo, skoraj nič sem poznal Slovenijo in Slovence, dokler nisem prišel v Celje na odsluženje vojaškega roka. Tudi nekega določenega mišljenja nisem imel o Sloveniji in Slovencih. Vse je bilo nekako neopredeljeno in normalno.

Večkrat sem že tovarišem in Celjanom ponovil, da sem izredno vesel, ker sem prišel v Slovenijo, ker sem prišel v Celje, ker sem spoznal Slovenijo in Celjane. Mislim, da bi bila v mojem življenju velika praznina, če ne bi spoznal te čudovite in prisrčne ljudi, da nisem spoznal ta lepi kraj. Mnogokrat sem imel priložnost, da se prepričam in občutim, kot da sem v svojem Beogradu. Na vsakem koraku vsestransko sodelovanje, pomoč, razumevanje.

Tisto, kar me najbolj navdušuje, pa je sodelovanje in nemalo kontaktov z raznimi družbenopolitičnimi, kulturnimi in športnimi dejavniki. V sodelovanju z mladinskimi aktivnostmi, društvi in delovnimi organizacijami sem se prepričal, da je armija res sestavni del naše družbe.

Na kateremkoli področju sodelovanja obojestransko pomoč vsem koristni in pripomore k razvoju našega duha in razvoja ter dopolnjuje koncepcijo vse-

splošnega ljudskega odpora. Meščani Celja niti enkrat niso ničesar storili, da se mi iz ostalih krajev ne bi niti enkrat občutili kot nezaželeni tujci. Celo jezik za sporazumevanje ni problem.

Se enkrat bi se rad vsem zahvalil za pomoč in sodelovanje. Sporočam Celju in Celjanom, da je njihovo mesto lepo in da so čudoviti ljudje in da si želimo ostati v tem lepem mestu.

Vojak
MIODRAG NIKOLIĆ
V. P. 4680 Celje

ZAHVALA

Redno preberem vaš časopis. Komaj čakam, da pride četrtak in da ga dobim. Glavne stvari preberem kar med službo,

hujše kakor kuga, saj gre sosed čez sosed, brat čez brata. Hiše po vasi se žalostno ozirajo druga proti drugi, ker pač v sebi skrivajo sovraštvo in nevoščljivost.

Do vasi lahko prideš s katere strani hočeš, v glavnem pa sta do nje dve poti. Ena, občinska, ki je že uničena, tako da je skoraj neprevozna, ena pot pa je mejaška, za katero mnogi želijo, da bi bila občinska. Zakaj si želijo, da bi bila občinska, res ne vem. Mogoče zato, ker mislijo, da bo na račun občinske ceste lahko vsak vozil po njej, popravljal pa je ne bo nobeden. Vendar bi jim povedal, da smo občina vsi ljudje, saj če ne bi bilo ljudi, tudi občine ne bi bilo. Dobro bi bilo, da bi se vsaki, ki uporablja občinske ali mejaške ceste, zavedal, da če jih zna uporabljati, jih mora znati tudi popravljati. Kdor se bo namreč popravljanju odpovedal, se mora še vožnji odpovedati.

Kot je že pred leti poročal šmarnski radio, pustimo, naj peš poti uporabljamo samo za pešce, ne pa, da jo uporabljamo za živalino in za različna motorna vozila.

Zatorej bodite toliko uvidevni in upoštevajte peš poti za pešce, ne za živino, mejaške kolovoze za mejaške kolovoze in ne za občinske, občinske pa za občinske. Mejnikom pa pustite, naj služijo svojim namenom. Če pa boste to upoštevali, mislim, da bo tista nalezljiva bolezen, kuga, kakor sem v začetku omenil, ozdravljena in hiše po vasi si bodo veselo mežikale druga drugi, saj bodo v sebi čuvali zaklad ljubezni in zadovoljstva med sosedi. Saj pravi pregovor — boljši je dober sosed v bližini, ko pa brat v tujini.

VA-LE

ODGOVOR: Vsega ravno niste čisto jasno zapisali, ste pa odkriti. Zato bodite drugič bolj korajžni in se podpišite.

— Jaz sem inšpektor z občine. Gre za naš socialni program...

KAKO ZAPOSLJUVATI V TUJINI?

Zakaj skleniti pogodbo za delo v tujini?

Ze dalj časa sem na začasnem delu v ZR Nemčiji, od koder vam tudi pišem to pismo. S tem pisnom želim opozoriti na slabosti, ki jih delajo naši zavodi za zaposlovanje v tujini. Jugoslovanski delavci pred odhodom na delo v tujino sklenejo pogodbo pri zavodu za posredovanje dela. Pred sklenitvijo pogodbe je delavec premalo seznanjen z delovnimi pogoji, kakor tudi z življenjskimi stroški v tej deželi. Drugače povedano, delavec ne ve, koliko bo moral odšteti vsak mesec za hrano in stanovanje. Delavec tudi ne ve, da s podpisano pogodbo v domovini ne bo zaslužil toliko kot njegov poznejši nemški sodelavec. Sele kasneje, ko se nauči plačevati z markami, zve, da je bil že doma previran. Zakaj? Nemški delodajalci, ki kupujejo delovno silo iz Jugoslavije, pa tudi iz drugih držav, vedo, da so v Jugoslaviji nizki OD. Po tem znajo odmeriti tem delavcem tako nizke dohodke, da so skoraj nemogoči. Zato delodajalec, ki išče delavce v tujini, za svojo ponudbo in plačilo ne more dobiti nemških delavcev. Tudi vse druge firme, ki iščejo delavce preko Nemškega

biroja, so slabi plačniki. Morda bi bilo dobro, da k temu dodamo naš stari pregovor, ki pravi, da se dobro blago samo hvali. To bo veljalo tudi za nemške firme. Vzemimo primer strojnega ključavničarja, ki je prišel s podpisano pogodbo iz Jugoslavije in bo zaslužil 800 DM, medtem ko si bo njegov kolega, ki mu je že potekla pogodba, sam poiskal delo in bo zaslužil 1.500 DM. Če takšne in podobne delavce primerjamo, potem vemo, koliko je stala pogodba, sklenjena v Jugoslaviji.

S tem primerom bi hotel opozoriti naše biroje za posredovanje dela v tujini, kakor tudi naše delavce, ki nameravajo iskati delo zunaj jugoslovanskih meja. In kako je s prostim časom naših delavcev? Na žalost več kot kritično. V Nürnbergu in njegovi okolici živi in dela okrog 1.200 Jugoslovancev. Kajub velikemu številu naših ljudi, nemške oblasti ne uvidijo potrebe, da bi našli koteček, v katerem bi lahko preživljali zdomci prosti čas. Ključno temu, da smo že velikokrat prosili za potreben prostor, kadar smo se zbrali in iskali prava vrata, je bilo vedno zaman. Odogovor je bil vedno isti — finančnih sredstev ni! Za pomoč smo prosili tudi jugoslovanski konzulat v Nürnbergu, kjer so nam povedali, da ni prostora, pa tudi denarja ne.

Kako je z vrnitvami naših rojakov v domovino? Kaj se je v tej smeri naredilo v Sloveniji in na celjskem območju?

MARKO KALEM,
Nürnberg

ODGOVOR: Pričakujemo, da se bo na vaše pismo kdo oglasil s Komunalnega zavoda za zaposlovanje delavcev v Celju.

VODA CURLJA

Mislim, da Laščanom ni treba razlagati, pa tudi ne turistom in pacientom iz laškega zdravilišča (med katerimi mnogi hodijo z bergljami in palicami), da imamo v Laškem hotel Savinjo, ki stoji ob najboljši prometni ulici. Da pa ima ta hotel na strešnem žlebovju luknjo, skozi katero že več mesecev naravnost na sredino prometnega pločnika teče strešnica, tako da se morajo ljudje močnemu curku vode umakniti naravnost na prometno cesto, pa je mnogim tudi znano. Saj nas ob takih umikih krepko zabolj srce, ko človeka avtomobil potropijo do glave.

Bo kaj drugače?

Poskropljeni
Laščan

ZLATA POROKA

V našem živahnem mestu živita tiho in neopazno zakonca Rafko in Marija Rednak, ki bosta ta mesec slavila zlato poroko. 21. maja 1922 sta si obljubila zvestobo, ki jo še do danes nista pretrgala.

Med okupacijo sta bila izseljena v Srbijo in to verjetno zaradi sina. Ker sta bila celjska rojaka, sta se po vojni vrnili nazaj v svoje rodno mesto, kjer živita še danes skupaj s svojo hčerko, ki pa ni poročena. Ker preveč ljubi in spoštuje svoje starše, se je odločila za takšno pot in se ni poročila. S svojo plačo preživlja sebe in starše. Po prihodu iz Srbije je mož kmalu začel bolehati na pljučih. Po zaslugi dobre in skrb-

ne žene, ki ga neguje, se še danes drži pri življenju. Bil je privatni tapetnik, zato ne dobiva nobene pokojnine, ampak samo skromno podporo. Zato bi se jih bilo dobro spomniti ob tako visokem jubileju, ki so pri nas že bolj redki. Rednakovi stanujejo v Ulici 29. novembra 25/I.

BRALEK

RAD BEREM NT

Sporočam vam, da Novi tednik zelo rad berem. Jaz ga ne morem iti kupiti, pa mi ga vsak teden prinese zet. Lepo pišete o mnogih ženah in materah, kar bralci radi beremo. Ženo sva zelo ostarela. Ona je 77 let stara, jaz pa 75. Tudi zdrava nisva in sva sama na posestvu, kajti mladina gre v dolino. Pri nas je mnogo primerov, da so stari ljudje sami. Oglasite se kdaj pri meni, bo novinar mnogo zvedel. In tudi lep razgled je tu od nas. Prosim vas še, da mi začnete redno pošiljati tednik in da objavite besedilo oglasa, ki ga prilagam.

J. OJSTERSEK,
Rimske Toplice

POJASNILO

Prosim za kratko pojasnilo. V NT št. 18 ste objavili, da namerava Izletnik ukiniti tri avtobusne proge. V št. 20 pa direktor piše, da ne nameravajo ukiniti prog. Prosim, če mi lahko pojasnite, kako je prišlo do pomote.

MARTA GOLEZ,
Proseniško

ODGOVOR: Zelo preprosto — informacija ni bila preverjena. V uredništvu sedaj verjamemo, da Izletnik avtobusnih prog ne bo ukinit.

NERESNIČNE GOVORICE

Ob gradnji hitre ceste so začeli nekateri zlobneži govoriti, da sem jaz kriva, ker bo preko našega kraja peljala hitra cesta. To ni res in naj si tega ne zmišljujejo.

HELENA SKALE,
Hudinja

NISO POTRKALI

Ob letošnji zbiralni akciji Rdečega križa sem tudi jaz pripravila obutev in oblačila, a zaman. Čeprav sem čakala, se na mojih vratih ni nihče prikazal. Zanima me, zakaj.

G. M.,
Cankarjeva 11,
Celje

KRIŽANKE IN GORENJE

Zelo rada berem Novi tednik, saj je zelo zanimiv. Novinarji dajejo v NT to, kar ljudi res zanima. Veliko mladih in odraslih ljudi si želi, da bi bila v vsaki številki NT nagradna križanka. Vsak časopis ali revija ima že kopico križank, je v NT se tu in tam pojavi nagradna križanka. Tkanine. Zanima me, do kdaj je treba poslati kupone nagradne igre, ki jo ima Gorenje Velenje? Ali pri vsakem žrebanju podelijo te nagrade, ki so navedene v Novem tedniku? In ali je treba imeti vse kupone ali samo enega? Prosim vas, če mi odgovorite.

Zvesta bralka
VIKICA

ODGOVOR: Draga Vikica, križank bo več. In to nagradnih. Boste videli. Gorenje bo seveda pri vsakem žrebanju podelilo nagrade, in vi morate za vsako žrebanje poslati kupon. Jasno?

BORBA MED KMETI

Nedaleč od Kozjega leži vas, o kateri bi človek mislil, da ljudje uživajo raj.

Hiše se stiskajo pod hribom, kot da bi od njega skale zavetja, njive in travniki pod vasio se pa tesno stiskajo drug k drugemu, kot da bi se bali, da bodo pozabljeni in ostali zapuščeni. Med ljudje pa je prišla neka nalezljiva bolezen in se širi med njimi kakor kuga. Popotnik, ki bi šel skozi vas, bi dejal, da je to še

ti. Ceste, mejaške ali občinske, naj se popravljajo skupno, ker se le s skupno močjo da kaj narediti. Tu živijo tudi ljudje, ki na račun svoje sebičnosti raje trpinčijo svoje domače živali (kokoši), kot pa da bi svojemu sosеду pustili uživati tisto pravico, ki jo je užival že rod pred njim. Če uporabljate namreč kolovoz sami in če gaste potem dovoljenje še drugim, da ga lahko uporabljajo pod pogojem, da vam bodo vsako leto pomagali, naredite pogodbo na občini s pričami in zahtevajte, da tudi vam naredijo spisek iz pogodbe. Če slučajno kdo pozabi, kaj je podpisal, da mu lahko dokažete in si s tem prikrajšate pot, ker ne bo potrebno iskati pogodbe na občini. Če pa že ne morete drugače, delajte pogodbo vsaj pred pričami.

Mejniki se po njivah in travnikih potuhnjenost držijo, ker si skoraj ne upajo na dan, saj nimajo več svoje veljave. Čeprav so že 50 do 100 let in še vedno stražijo svoja posestva, se znajde kateri, ki počasi in previdno sega po tujem premoženju, tako da lastnik tega premoženja niti ne opazi. Ko pa opazi, je že prepozno, ker le ta zahteva, da je njegovo, ker to on uživa. Res, nekam čuden je ta zakon, da si nekdo kar posvoji zemljo.

Izobraževalne skupnosti

PREMIKI V SPOZNANJH

Izobraževalne skupnosti so se po nekaj letih izkopalje iz svojih začetniških — lahko bi zapisali finančno-materialnih spon. Res je, da dosedanja čas vzgojno-izobraževalne dejavnosti ni bil preveč naklonjen. To se je na kraju odražalo v stališčih, uradnih ali poluradnih, mnenjih in sodbah, ki so jih na račun svojega dela pač poslušali vsi zaposleni v vzgoji in izobraževanju.

Ta odnos se je pred dvema letoma z zvezno »Resolucijo« o vzgoji in izobraževanju in še temeljiteje v preteklem letu z 19. sejo CK ZKS bistveno popravil. Od takrat naprej ni več trditve o izdatku celotnega gospodarstva za vzgojo in izobraževanje; vzgoja in izobraževanje sta obravnavala

na kot sestavni del celotnega spleta družbenoekonomskih in političnih dogajanj pri nas. O tem nas je prepričal tudi projekt dolgoročnega razvoja Slovenije ter sedanje priprave na vrsto dokumentov s tega področja.

Moramo priznati, da se je ob teh premikih spremenil tudi odnos zaposlenih v vzgoji in izobraževanju. Sedanja prva faza urejanja materialnih vprašanj, ki je resda pustila nekaj še žgočih in odprtih problemov (prava razmerja, napredovanje, minulo delo, financiranje B programa itd.) kaže, da se je večina zaposlenih le okrenila navznoter, k sebi. Bolj aktivni so postali v vnašanju novih sodobnih pedagoških načel in oblik dela v pouk. Pogovarja-

jo se o napredovanju in ocenjevanju. Sodobnih družbenoekonomskih dogajanj ne slikajo samo črno-belo in še bi lahko naštevali. Iz tega logično izhaja, da urejeni materialni odnosi tudi vodijo h kvaliteti dela, k dobrim učnim rezultatom, zmanjšanju otipa in vsemu tistemu, kar si celotna družba močno želi.

Ob teh vsebinskih zaokretnih znotraj šol pa bo tudi veliko bolj preprosto delo v interesnih samoupravnih skupnostih, ki združujejo vse v vzgoji in izobraževanju. Organi teh skupnosti, izvršni ali pomožni, bodo lahko veliko bolj konkretno obravnavali vsebinska vprašanja in tako šele sedaj z vsebinskim delom opravičili obstoj interesnih skupnosti. Posebne komisije izobraževalne skupnosti imajo obilo možnosti za delo. Posebno socialna komisija lahko razpravlja in sklepa o zelo konkretnih problemih s tega področja. To so vprašanja o prevozi, o prehrani, o letovanju, o podaljšanem bivanju in še bi lahko naštevali. Komisija za telesno-kul-

turno in zdravstveno delo lahko na podlagi zdravstvenih pregledov svetuje in ukrepa o vseh potrebnih spremembah. Organizira tekmovanja, športne dneve in šole v naravi. Komisija za samoupravljanje naj aktivira delo samoupravnih organov in družbe no političnih organizacij na šoli. Izredno skrb pa mora posvetiti samoupravi učencev. Tudi posodabljanje pouka, kadri in štipendije so potrebni skrb izobraževalne skupnosti. Zapisali smo le nekatere vsebinske možnosti, pa že tu je dela več kot dovolj.

Razumljivo pa je, da v tem izredno zanimivem spletu vsebinskih vprašanj ni mogoče, da bi se v vsaki izobraževalni skupnosti pogovarjali o vsem. Tu je veliko možnosti za medobčinsko — regionalno obravnavanje vprašanj, kar lahko na eni strani prevzame medobčinski sindikat — pri tem mislim na sindikat prosvetnih delavcev, na drugi strani pa zavod za šolstvo Slovenije, organizacijska enota Celje.

J. Zupančič

Srednješolstvo

UGODEN VPIS?

Zaostajanje razvoja srednjih šol za potrebami in interesom učencev je v lanskem letu v Celju povzročilo velike težave. Znano je, da več sto učencev, ki so končali osnovno šolo, ni našlo svojega sedeža v celjskih srednjih šolah. Morali so spremeniti bodisi zeleno smer šolanja ali pa poliskati mesto v šolah zunaj Celja.

Kaže, da bo letos situacija glede vpisa neznatno ugodnejša. Tako so ocenili ravnanja srednjih šol na seji svojega aktiva, kjer so ugotovili, da bo na razpolago okrog 1800 vpisnih mest. V primerjavi z lanskim letom, ko se je lahko v 1. razrede vpisalo 1670 dijakov, torej napredek. Podrobnejši pregled pa kaže manj ugodno sliko. Povečanje števila vpisanih mest gre predvsem na račun poklicnih šol, kjer bo na razpolago okrog 210 učnih mest več, zato pa bo v 4-letnih srednjih šolah 5 oddelkov manj, kar pomeni 150 manj vpisanih dijakov. Zaradi pomanjkanja prostora bodo manj dijakov vpisale naslednje šole: Ekonomski šolski center 60 dijakov, Pedagoški šolski center 30 dijakov in Gostinska šola 60 učencev.

Kritično stanje ostaja tudi pri šolanju kadrov za trgovino, kjer bo šolski center za blagovni promet tudi letos moral odkloniti vpis 50 odstotkov učencev.

Novost v letošnjem letu pa bo vpis dveh oddelkov za poklicne voznike pri šolskem centru B. Kidriča in štirih oddelkov pri šolskem centru v Storah, od tega dva za specializirane delavce kovinske in metalurške stroke. Kmetijski izobraževalni center Medlog bo vpisal tudi en oddelk gospodinjstva šole.

Pričakujemo lahko, da bo na 4-letne šole letos še večji pritisk, zato predstavljamo koristno novost preliminarni vpis, ki ga uvrja služba poklicnega usmerjanja Zavoda za zaposlovanje Celje. S tem vpisom se bodo učenci, ki končujejo osnovno šolo, še pred dejanskim vpisom oddolžali, kam se želijo vpisati po končani osnovni šoli. To bo omogočilo zavodu, da svetuje učencem najprimernejšo smer in vrsto šole glede na njihove sposobnosti ter interese, šolam pa lažje odločanje pri sprejemu in seveda boljše organiziranost vpisa.

M. P.

Celje

O STANOVANJH

NA JUTRIŠNJI SEJI OBČINSKE SKUPŠČINE

Jutri, v petek, 9. junija, bo 43. skupna seja članov obeh zborov skupščine občine Celje. V predlogu dnevnega reda je devet točk, med njimi tudi dve, ki sta ostali od prejšnje seje.

V središču pozornosti bodo prav gotovo nekateri predlogi sveta za urbanizem, gradbene, komunalne in stanovanjske zadeve. To še posebej velja za investicijske programe nekaterih komunalnih

dejavnosti in ne nazadnje za vprašanja, ki zadevajo stanovanjsko gospodarstvo.

Več razprave pričakujemo o predlogu finančnega načrta sklada za kmetijstvo. Svet za zdravstvo pa je pripravil poročilo o delu zdravih doma lani, zatem nekaj vprašanj okoli zobozdravstvene službe in izvajanja zdravstvenega varstva in končno tudi poročilo o cepljenju proti črnim kozam.

V VSAK DOM
NOVI TEDNIK

Fedor Gradišnik

Premnogi prijatelji in spoštovalci magistra Fedorja Gradišnika se danes poslavljamo od njega — umetnika, kulturnega in javnega delavca.

Skoraj bi se nam — globoko pretresenim ob tem bridkem slovesu — iztrgal vzklík: »Danes grofje celjski in nikdar več!«, kakor ga je izrekel klicar celjskih gospodarjev ob Ulrikovem pogumu l. 1456. Gradišnik nam je na domačih odrskih deskah z ljubeznijo upoabljajal mogočnega Hermana II., kar v treh dramah o celjskih knezih v Novčanovi, Zupančevi in Kreitovi.

Na zunaj, od daleč so bile na njem opazne neke poteze aristokratstva, a te je oblikovala le njegova plemenita zadržanost, s katero je hkrati bil resničen demokrat in širok ljudski človek.

Njegovo življenje je docela izpolnilo dovolj dolgo dobo, ki je Celju in Slovencem in svetu prinesla velike prelome in preobrazbe, nov napredek in razvoj. V ta čas je vsekoli aktivno posegal, borben, kakor je bil že po svojem očetu. Njegova celjska leta so tekla od l. 1897, ko je kot deček s starši prišel v Celje in že desetleten prvič stopil na gledališki oder kot pulček v Sneguljčici, pa vse do zdaj — s presledki torej 75 let!

Poleg farmaceutskega poklica je ljubil predvsem gledališče. Bil je ustvarjalec tekstov zanj, režiser in osvajajoč igralec. V gledališki umetnosti je iskal in našel svoj osebni izraz in sredstvo, ki je moglo uspešno služiti kulturni aktivizaciji našega človeka.

Dosledno ravna in tudi tvegana pot Gradišniku ni mogla biti lahka. Zaradi svoje napredne usmerjenosti je bil izključen z gimnazije v času, ko je s tedanjim starim Celjem v rokah tujega gospodarskega kapitala slovenski živeli bojevali trd boj. Toda bil je med prvimi prevajalci ruskega Gorkega v slovensko. Farmacijo je študiral v tedaj najnaprednejšem slovanskem mestu, v Pragi.

Razmere v času po l. 1918 niso omogočile uresničenja Gradišnikovih lepih teženj kljub njegovim nenehnim naporom ob vztrajni gledališki dejavnosti v skromnejših oblikah, ko je zanj angažiral tudi mladino. Šele velika osvoboditev je Celju prinesla poklicno gledališče. Sam mu je postal prvi upravitelj in mu nakazal nadaljnjo pot v službi umetnosti in delovnega človeka. V tem je bil eden vrhov njegovih življenjskih uspehov.

Pri volitvah l. 1938 so ga slovenske politične skupine, nasprotne protiljudski, fašizmu naklonjeni vladavini postavile za kandidata v državno skupščino. Nacistični okupator ga je pregal v Srbijo, kjer se je uveljavil med politično vodilnimi Slovenci kot organizator in govornik. Hkrati pa je že januarja 1945 dal v Beogradu pobudo za uprizoritev Cankarjevega »Kralja na Belajnovi« in v njem prepričevalno nastopil kot Kantor.

Kakor se je mlad posvečal pisanju romana in novel, tako je skoraj do konca bil delaven kot publicist, vnet zlasti za pregled celjske in slovenske kulturne preteklosti. Zbrano gradivo, le deloma že objavljeno, je neodvno vredno patisa.

Davno je že minila prehodna doba v naše dni. Ohranilo pa nas je le dejstvo, da smo imeli ljudi, napredne, nesebične in ustvarjalne, povezane z našim delovnim človekom, z našim ljudstvom po lastni notranji potrebi in dolžnosti.

Fedor je bil svetel, zlat človek. Prijateljem je bil prijatelj z odprtim srcem in dobrodejni roko, vreden in duhovit, a tudi pogumen optimist.

Plodovi Gradišnikovega dela bodo Celju in Sloveniji še dalje ostali živi. Kar se bo v naši kulturni sferi zgradilo v prihodnosti, bo moralo sloneti tudi na temeljih, posavljenih v skromnejši preteklosti. Cenili bomo vrednost in pomen kulturnega ustvarjanja in izživiljanja tako visoko in še više, kakor je to bilo lastno staremu rodu. Napredek tudi v tem bodi uskladen z našim celotnim razvojem, saj vemo, da le kulturna, humana skupnost more biti resnično socialistična.

Spoštovani magister Fedor Gradišnik! Iztekla se ti je ravna, čeprav tudi težavna, vendar lepa pot, ki si na njej služil svojemu poslanstvu in ga v polni meri opravil. Celje in Slovenija sta ti hvaležna za vse, kar si nam dal, in tega je bilo mnogo. Dal pa si zgled pravega ljudskega inteligenta, da ga sprejmemo poleg vsega drugega v zapuščino po tebi.

Tebi čast, slava, hvala in spomin!

FRAN ROS

DRAGO
PRESKAR -
DANILO

Stlači v trideset vrstic šestdeset let življenja človeka kot je Drago Preskar, če moreš? Komaj. Tlači še, če je življenje

tako pisano in raznovrstno, kot je Preskarjevo. Ko so mu letos podelili priznanje OF, je bila obrazložitev suha, kratka: Za zasluge med ljudsko revolucijo in aktivno delo v vseh povojnih letih. Premalo za portret.

Drago Preskar se je rodil na tujem, ko je oče, rudar, delal v Nemčiji. Potem, ko se je družina vrnila v Rečici, je Drago, ko je odrasel, tudi v Hudo jamo. Bil je knap, pa kurjač, mašinist, po vojni, do upokojitve nadzornik rudniške separacije. Knapom se je zapisal tudi sin Darko, danes šef avtoparka.

Drago Preskar je bil najboljši prijatelj Dušana Poženela, ki je leta 1932 pribežal čez mejo iz Primorske. Bil je vnet Sokol, tako vnet, da je s skupino fantov, ki jim je predsedal politični pritisk klerikalnih krogov, prestopil v pravoslavno vero in se tudi poročil v celjski pravoslavni cerkvi. Ta prestop je bil politični upor, ne verski.

Med okupacijo je Drago Preskar-Daniilo od leta 1942 bil obveščevalec in je kmalu potem, ko je Poženel padel, odšel tudi sam v partizane. Bil je med organizatorji OF v predelu med Rečico in Zidanim mostom.

Po vojni je postal nadzornik na separaciji, bil je prvi predsednik upravnega odbora v rudniku, neprestano prevzemal zelo odgovorne funkcije, ki jih ima še danes, saj je predsednik ZB v Rečici.

Pred sedmimi leti je močno zbolel. Od takrat ni poskusil niti kapljice alkohola več. Ostale pa so posledice bolezni. Ne da bi bil hudo bolan. To ne. Posledice so v njegovem čepu. Zaradi bolniške, bolnišnice in zdravilišča mu je osnova običajla precej nizko, da je zdaj pokojni na precej skopa. Ker je imel dovolj let, ni uveljavljaj sodelovanja od leta 1942, kar mu seveda narobe hodi.

V svoji temnici hrani stekleničko konjaka, ki

obrazi

mu ga je sin dal ob odhodu v bolnišnico. Ostala je nedotaknjena od decembra 1965. leta.

Ah, ja. Omenil sem temnico. Ko je bil na zdravljenju v Topolšici, se je navdušil nad fotografijo. Nikoli prej ni fotografiral, zdaj pa ima v kleti temnico, ki bi je bil vesel marsikateri poklicni fotograf. Toda za konjička ima zelo malo časa. Včasih se z aparatom sprehodi po hribih, rad namreč hodi v hribe. Peš, seveda. Sin in obe hčeri, vsi imajo avtomobile, on ne. Dovolj, da je postavil hišo, se mu zdi.

In na koncu. Misli, da sem prišel k njemu zaradi praznovanja dneva borca v Rečici, ki ga pripravljajo. Zabičal mi je, da bo hud, če o tem ne bomo pisali. Bližnji praznik je zanj važna stvar, ne on sam. Tako misli on, mi pa seveda drugače.

J. Kr.

„Poletne prireditve“ v Ločah

V majhnem kraju pod Pohorjem v Ločah pri Poljčanah se že vestno pripravljajo na velike Poletne prireditve, ki se bodo začele 3. julija, trajale pa bodo do 2. septembra letos.

Letošnje Poletne prireditve bodo namenjene posebej praznovanju 80. obletnice rojstva predsednika Tita.

Naj samo omenimo nekaj zanimivih prireditev, ki so v programu: slavnostna otvoritev Poletnih prireditev bo 3. julija ob 19.30 uri z nastopom najboljših pevskih zborov in narodnozabavnih ansamblov iz konjiške občine. Obenem bo nastopila tudi konjiška godba. Nato bo premiera jugoslovanskega filma »V gori raste zelen bora«. Po končani prireditvi bo sodelovalo Sentyakobsko gledališče iz Ljubljane s Sosedovim sinom, prosvetno društvo Trnovo pa bo uprizorilo spevoigro Pri belem konjičku. Za najmlajše so namenili lutkovno igrice Žogica marogica, katero bo izvedlo Lutkovno gledališče iz Ljubljane. Ob-

enem pa bodo nastopili še razni znani narodnozabavni ansambli. Pričakujejo se nastop Dubrovačkih trubadurjev, v kolikor seveda ne bodo preveč zahtevni.

V času prireditev bodo v kinodvorani predvajali najboljše filme, kateri so prejeli številne oskarje ter predikate. V prostorih TVD Partizan bodo pripravili zanimive razstave.

Pripravljalni odbor je tudi letos zaprosil mnoga podjetja v Sloveniji, da prireditve finančno podprejo in upajo, da ne bodo naleteli na gluha ušesa. Kot se je izvedelo, bo pokrovitelj teh Poletnih prireditev občinska skupščina Slovenske Konjice.

Prosvetno društvo Loče pa se posebej zahvaljuje Občinskemu svetu Svoboda in prosvetnih društev Slovenske Konjice, ki so prvi, čeprav jih tarejo finančna sredstva, namenili 7.000 din za Poletne prireditve v Ločah. Vse prireditve bodo na gradu Pogled v Ločah.

M. B.

Mozirje in likovniki

Pretekli teden je bila v prostorih gostinskega podjetja Turist v Mozirju otvoritev razstave amaterskega slikarja Vinka Prežljaja, doma iz Ljubljane. V tem zapisu nimam namena govoriti o slikah mladega slikarja, ki ga srečamo v Mozirju, saj slike same zgovorno izpovedujejo njegovo željo, da bi slikal in slikal. Ob veliki meri talenta mu to nedvomno zelo uspeva, vendar je v razgovoru omenil, da morda predstavlja jo zadnja razstavljena dela prehod na nova iskanja, kako mu bo to uspelo, bomo lahko videli na naslednji razstavi.

Tokrat bi predvsem rad omenil to, da sta v mozirskem Turistu našli pod skupno streho dve različni dejavnosti skupen jezik. Gostinstvo daje prostor likovnikom in to

v Mozirju ni ravno nov pojav, saj je v istem prostoru že stalna razstava likovnih del amaterskih slikarjev domačinov in iz okolice in seveda dela »njihovega« Jakija. Direktor podjetja Turist Ivan Zupanc je spotoma omenil, da je to pri njih že nekaj časa ustaljen neposreden način povezovanja umetnosti z ljudmi, ki povsem prosto prihajajo v lokal. Na ta način je bil v Mozirju ustvarjen med občani določen odnos do likovnikov in njihovih del. Sprejemajo jih medse in tako tudi na drugih področjih izostrujejo odnos do novih in novih iskanj duhovnih vrednot v našem vsakdanjem življenju. Vsekakor hvalevredna pobuda Turista, ki bi morala biti vzor tudi drugim.

D. MEDVED

Na župnijski cerkvi v Loki, ki izvira še iz zgodnjega trinajstega stoletja in potemtakem sodi med najstarejše tovrstne objekte na naših tleh, obnavljajo fasado že nekaj časa. Spricho spomeniškega pomena tega objekta je pri delih od vsega začetka sodelovala spomeniška služba, ki je opozorila na možnost da se pod starimi ometi utegnejo skrivati tudi presenetljive starine. In res, ko so delavci odklepali stari omet, so bila pričakovanja uresničena. Na zunanji strani zidu se je pokazala stenska slikarja, ki jo strokovnjaki postavljajo v čas okoli leta 1500. Freska je nenavadno kvalitetna in učinkovita in sodi po tej plati med najlepše srednjeveške umetnine, odkrite v zadnjih desetletjih na celjskem območju. Najdba nas opozarja, koliko umenostnega gradiva je še skritega po naših starodavnih stavbah in kako nas lahko vsak hip presenetijo odkritja, ki utegnejo pomembno obogatiti našo slovensko kulturno dediščino.

Revija v Šmarju

Na koncertu v Šmarju pri Jelšah, ki ga smatramo za revijo mladinskih zborov občine Šmarje in Sentjur, so nastopili mladinski zbori osnovnih šol Šmarje z zborovodjo Vladom Modicem, Vinški vrh — Dragica Horvatič, Kozje — Elfrida Prešiček ter Dobje — Jožica Salobir. Kot gost je sodeloval iz sosednje krške občine zbor iz Koprivnice pod vodstvom Antona Moškona. Prireditelj je bila posvečena 80-letnici rojstva maršala Tita.

Vsi zbori so s svojim lepim petjem navdušili in osvojili polno dvorano hvalnih staršev. Otroci teh krajev imajo izrazito lep in zdrav glasovni material, predvsem pa toplo in pristno čustvujejo, kar daje vsaki pesmi polnost in poseben čar. Pri vseh zborih je bilo slišati izrazit občutek za čisto harmonijo. Skoda, da na reviji niso sodelovali zbori ostalih osemletk, ki jih je v šmarni občini 10, v šentjurski pa 5. Kaj tam nič ne pojo?! Pogrešali smo tudi enoglasnih zborov nižjih razredov, ki na reviji sploh niso nastopali. V prvih razredih pa je vendarle začetek temeljne in temeljite poevske vzgoje.

...in Žalcu

Nasprotno od revije v Šmarju so na podobni prireditvi v Žalcu nastopili štirje enoglasni zbori, en dvo- glasni in trije troglasni mladinski zbori. To pa seveda prav tako še zdaleč ni za-

dovoljiva udeležba. Sicer pa so na tej reviji otroci lepo in doživeto prepevali. Prisrčen je bil nastop enoglasnega zbora iz Galicije (Milica Brvar), ki je nastopil prvič na reviji, pa enoglasnega zbora iz Andraža (Marija Zagar) ter prav tako enoglasnih zborov posebne šole Zalec in osnovne šole Griže (Jerca Inkret). Prijetno je presenetil pevski zbor iz Petrovč (Vera Zužej), medtem ko se je triglasni zbor osnovne šole Griže (Jerca Inkret) izkazal z dokaj težkim in zahtevnim programom. Lepo sta se slednji predstavila tudi zbor osnovnih šol iz Sempetra (Milan Kasesnik) iz Žalca (Tanja Anžej). Za vse velja, da so imeli skrbno izbran program, primeren njihovim zmogljivostim, lep naraven zvok, da pa jim manjka v precejšnji meri še glasovna izobrazba, ki je osnova tudi za čisto intonacijo.

Potrebno je omeniti tudi prispevek gojencev žalske glasbene šole, ki so s svojim programom precej popestrili celotno revijo. Lep primer sodelovanja!

J. V. in E. G.

Prijeten koncert

Da uprava Zdravilišča Rogaska Slatina lepo skrbi tudi za prijatelja kulturna doživljanja svojih gostov, je dokazala tudi minulo soboto. V goste so namreč povabili pevski zbor iz Trsta, ki je v lepi Zdraviliški dvorani pel narodne pesmi.

Slovenski kmečki punti

Dve znameniti obletnici sta pred nami: po petsto letih se spominjamo slovenskih kmečkih puntov, velike revolucionarne dobe našega naroda, ki je takrat zajela celotno slovensko etnično območje. Po besedah tovariša Edvarda Kardelja je »...to razen NOB edino gibanje, ki je tako enotno združilo vse Slovence v enotnem boju...« Potrebno je približati našemu človeku celotna dogajanja tistega slavnega obdobja naše zgodovine, ki so nas uvrstila med najpomembnejša revolucionarna gibanja v takratni Evropi.

V ta namen pripravljamo v Sloveniji vrsto proslav in prireditev, ki bodo predvsem s svojo vsebino na novo ovrednotile zgodovinski pomen vseh kmečkih puntov v naši domovini. V zavesti naših delovnih ljudi naj bi tudi čvrstilo prepričanje, da z enako samozavestjo utrjujemo nadaljnji samoupravni razvoj socialistične družbe.

Pisana beseda bo kot vedno imela pri tem pomemben delež. Naj pri tem opozorimo na izredno kulturno dejanje, ki ga pripravljajo založniške hiše PARTIZANSKA KNJIGA iz Ljubljane, SPEKTAR iz Zagreba in ZALOŽNIŠTVO TRZASKEGA TISKA: izdale bodo trideset najboljših slovenskih in hrvaških leposlovnih del s kmečko tematiko, zajeto iz zadnjih sto let. »Gubčeva knjižnica«, kot se novi izbor imenuje, bo letos na Slovenskem najpomembnejše založniško dejanje. Z januarja 1973 bodo naročniki

dobili hkrati 30 okusno vezanih knjig. Kar na 9000 straneh bo v njih opisano vse, kar sodi med najpomembnejša zgodovinska in družbena dogajanja naše starejše in novejši preteklosti.

Knjige bodo hkrati izšle v slovenskem in hrvaškem jeziku. V njih bo več kot 520 tiskovnih pol dragocenega branja, ki ga potrebuje vsaka družina: potrebno bo slehernemu učencu, kmetu, delavcu in izobražencu. Med slovenskimi pisci so Josip Jurčič, Ivan Tavčar, Fran S. Finžgar, Ivan Cankar, Ivan Pregelj, Prežihov Voranc, France Bevk, Anton Ingolič, Ciril Kosmač, Karel Grabeljšek, Ignac Koprivec, Ivan Potrč, Pavle Zidar, Vladimir Levstik in drugi, petnajsta knjiga pa bo izbor pesmi o slovenskem kmetu »Zemlja hrani korenine«.

Med hrvaškimi deli so romani in povesti, ki so jih napisali Avgust Senoa, Eugen Kumičić, Ante Kovačić, Josip in Ivan Kozarac, Joza Ivakić, A. G. Matoš, Fran Mažuranić, Vladimir Nazor, Slavko Kolar, Miroslav Krleža, Avgust Cesarec, Mihovil Pavlek Miškina, Ivan Goran Kovačić, Novak Simić in drugi. Tudi v hrvaškem delu zbirke bo 15. knjiga posvečena izboru hrvaške lirike. Dela so prevedli naši najboljši pisci, izbor del s prevodi vred pa je nkrati dragoceno kulturno dejanje za oba bratska naroda.

Založniki hočejo z »Gubčeva knjižnica« uresničiti enega izmed osnovnih namenov socialistične kulture:

umetnost naj bo del narodovega življenja in njegovih potreb. Temu plemenitemu namenu ustreza tokrat tudi cena nove zbirke: vsaka knjiga bo stala samo 30 dinarjev. Vseh 30 knjig bo stalo v prednaročilu samo 900 dinarjev (kasneje v prosti prodaji pa 1200 din). Tako cene in hkrati kvalitetne knjižne zbirke na Slovenskem in Hrvaškem še ni bilo. Zato toplo priporočamo

našim bralcem: naročite si Gubčeva knjižnico neposredno na naslov: Partizanska knjiga, 61000 LJUBLJANA, Vodnikova 43.

Vsak naročnik bo ob prejemu celotne zbirke dobil tudi brezplačno barvno reprodukcijo znanega hrvaškega slikarja Krste Hegedušića, ki je naslikal bitko pri Spodnji Stubici iz 1573.

T. G.

Z razstave v celjskem likovnem salonu: Lojze Logar: »Figura P«, 1971.

Kot smo že poročali, je bila prejšnja nedelja v Braslovčah revija odraslih zborov žalske občine. Med številnimi moškimi in dvema mešanima zboroma je nastopil tudi edini ženski zbor iz Griž pod vodstvom Jožeta Gostečnika. (Foto T. T.)

ODLIČNO ZA GOSTINCE

Prireditve kulinarčnega tedna od 2. do 10. junija se bližajo koncu.

Kulinarčna razstava je prav gotovo opozorila na visok nivo nekaterih storitev. To velja tako za kulinarčne izdelke, slaščice kot tudi za pogrinjke. Izredna kvaliteta v vseh pogledih. Kaj pa praktičnost, morda tista, ki bi prišla prav gospodinji doma? To smo pogrešali.

Razstavo je ocenila strokovna komisija, ki je razdelila zlate, srebrne in bronaste krošnike. Zlata odličja so dobili: za pogrinjke — vila Herberstein, Velenje in hotel Evropa; za kuharske izdelke — hotel Celeia, hotel Evropa in kolodvorska restavracija; za slaščice — hotel Evropa.

Razstavo je odprl predsednik celjske občinske skupščine inž. Dušan Burlik, ki je gostincem tudi čestital za uspehe, ki so jih pokazali. O pomenu tedna pa je spregovoril predsednik prireditelne odbora Miloš Planinšek.

Otvoritvi razstave so sledili kulinarčni dnevi v nekaterih gostinskih lokalih v Celju, Velenju in Rogški Slatini, ki so prav tako opozorili, da znajo v teh kuhinjah pripraviti marsikatero izbrano jed, tudi takšno, ki bi lahko dobila na tem območju svoj domicil in postala turistična zanimivost. Pa tudi kulinarčni teden bi lahko postal tista privlačnost, ki bi lahko privabila goste iz širšega zaledja in tudi iz tujine. Toda, kot kaže, so pobude premajhne, morda tudi zaradi prevelike organizacijske razdrobljenosti gostinstva na našem območju.

M. B.

SEDEM SOKOLOV MILANA GORJANCA

Na dvorišču vojašnice je odmevalo. Od korakov, razgovorov, šklepetanja pušk, ostrih komand. Uniforma pri uniformi. S činom in brez njega. Vojaško življenje. Dolgi hodniki celjske vojašnice, zloženo orožje, čevlji v vrsti, urejene postelje, skratka vse tisto, kar je vsakdo, ki je že služil rok, doživel.

Pa vendar je bilo pred dnevi v celjski vojašnici na Mariborski cesti nekoliko drugače. Med vojaki iz raznih krajev Jugoslavije je bilo na enomesečnem praktičnem pouku tudi sedem fantov v ofirskih oblekah z rdečimi progami na hlačah.

Kadeti! Tako so rekli nekateri.

Drugače pa gojenci vojaške akademije v Sarajevu. Prišli so, da bi po končanem šolanju preživeli mesec dni vna praksu.

Sami postavni, močni fantje. »Pravi sokoli«, je dejalo dekle, ki jih je gledalo preko ograje. Strumni, rdečelični, urejeni, strogega, pa vendar mladeniškega, navihanega pogleda. In zakaj ne navihane-

ga, saj je bilo za njimi štiri leta trdega, vendar prijetnega šolanja na akademiji. V civilnem pogledu — na fakulteti. Vsi so pred tem končali gimnazijo. Vsi, razen enega. Ta je hodil na učiteljsko. Danes mu ni žal.

»Kapetan prihaja!« je tedaj šepnil eden od njih. Zravenli so se. Prišel je njihov učitelj, predavatelj s sarajevske akademije, Milan Gorjanc, predavatelj taktike.

Milan Gorjanc je eden — na žalost — redkih Slovencev, ki so se odločili za vojaško suknjo. Danes mu ni žal. S prav takšnim entuziazmom, kot je odšel po končani celjski gimnaziji v vojsko, se sedaj vrača, z gojenici, živa in ponosna pričva vzgoje in možnosti napredovanja v naši armadi. Fant s Teharja, nekdanji mladinski aktivist, brigadir in kaj vem kaj še vse, je danes kapetan, kljub svojim 28. letom. Srečen v svojem poklicu, srečen v družini. Vojska ni bau, bau, kot mislijo nekateri. Takšna je samo za tiste, ki gredo vanjo že s tem mišlje-

njem in prejšnjo neprilagodljivostjo.

Ker je bil Milan že nekdanji strog, sem pričakoval izredno strogost — do gojencev seveda — tudi sedaj.

No, prav na široko se je nasmejal in rekel:

»Zdravo, fantje!«

»Fantje« so bili bolj »vojaški«. Pozneje, ko sem se sam pogovarjal z njim, tako »na pol privatno«, so mi zaupali, da je sicer strog glede učenja, vendar CLOVEK. In to veliko pomeni. Morda pride prav v vojski najbolj do izraza potreba, pogovoriti se z nekom, ki te bo razumel in svetoval. In takšni so starešine v JLA.

Ko smo se dodobra spoznali, smo sedli na klop in vsak od »sedmih sokolov« je povedal svoje:

ASIF KOVAČ, 24, iz Rakovice pri Sarajevu: »Vedno sem si želel uniforme. Vojaški poklic mi je veliko predstavljal in moram reči, da nikdar nisem razočaran. V JLA vladatovarištvo, dobri odnosi, ki so mnogokrat najbolj pomembni.«

DRAGAN STOJILJKOVIĆ, iz Aleksinca pri Nišu: »Za praznike lahko gremo domov. To veliko pomeni. Drugače pa se lahko v prostem času vsak po svoje zabava.«

Dragan piše pesmi. Ljubzenske. Razumljivo. 22 let mu je.

MILIĆ JOKIĆ, iz Velike pri Ivangradu: »Sola ni vojašnica ampak prej internat. Pogoji izredni, hrana še boljše. Dobra hrana veliko pomeni za mladega človeka. Starši te lahko pridejo večkrat obiskat. No, dekleta! Starešine imajo razumevanje, če gre za kakšen tovrsten sestanek. Izhod v mesto imamo trikrat tedensko, sredi, sobota in nedelja, po potrebi pa tudi druge dni.«

MILAN EREMIJA, s Korduna, je med najboljšimi gojenci glede na ocene. »V četrtem letniku imamo devet predmetov, večinoma so strokovni, pa tudi nekaj splošnih je. Seveda v zadnjem letniku manj kot v prejšnjih. Odkrita povedano — zame ni najtežjega predmeta.«

Med zelo »prijetne predmete« štejejo fantje judo, karate in še nekaj podobnih.

MIODRAG PANIC, iz Podgradcev pri Bosanski Gradiski, ali kot pravijo z uporiške Kozare: »Vseč so mi odnosi, delo. Tako je kot bi si želeli drugod — delaj svoje delo čimboljše in pusti druge, da delajo dobro. Tako ti nihče nič ne more.«

To, da je eden najboljših strelcev, je mimogrede zamolčal. Povedali so fantje in ga pogledali s priznanjem: dobil je medaljo odličnega strelca.

RADE DANILOVIĆ, iz Čajnice: »Po končani šoli se res razpršimo na vse strani. Služba je služba. Rad bi šel v Osijek, ker imam tam dekle.«

Radmila ji je ime. Rade bo zaslužil po končani aka-

Milan Gorjanc

demiji 2450 dinarjev. Rad bi si kupil fiat 1300 in služil v vojni policiji. Poleg tega bi rad bil oče dveh otrok. Manj ne. Več...

ISUF RAŠAR, iz Prištine: »Veliko možnosti imamo za športno udejstvovanje. Za vse vrste iger z žogo. Pa tudi po TV lahko spremljamo vse tekme. Najbolj čudovito pa je to, da med nami vlada tovarištvo.«

Takšni so — sokoli! Šli bodo v različne kraje, napredovali in učili mlade vojaške.

Dajali jim bomo svoje znanje, svoje izkušnje. Obojega je veliko.

Milan Gorjanc je zadovoljen z njimi.

»Odlični fantje so. Pravi oficirji. Lepo je delati s takšnimi ljudmi. Veš, vojska da nekaj človeku. Veliko.« Nasmešnil se je, se obrnil k »sokolom« in rekel:

»Fantje, jutri bo prosto, naslednji teden si bomo ogledali pa tovarni EMO in Gorjenje.«

Odšli so. Popoldne so si oblekli civilne obleke in postali fantje kot vsi drugi. Pa vendar nekaj več: oficirji JLA. MILAN SENICAR

Tako so se postavili strumni fantje.

BRAJDE SO GA NAREDILE IZUMITELJA

Lepa, stara navada slovenskih domov je, da ima jo okoli oglov brajde. Ne obesi se veliko nanje, a kolikor je, je dobro in nekaj pomeni. Opasati hišo okoli in okoli s trto pomeni že polovnjak vina in če nekaj človek še dokupi, je to že skoraj toliko, da nikomur v družini ni treba biti žejen, tudi če vsak dan pije, kar pa seveda, bog ne daj. Težave nastopijo, ko je treba to preljubo grozdje sprežati in spraviti v tekoče stanje, kajti le takšnega Slovenci najbolj »obrajtajo«. Če nimaš velikega vinograda, res nima smisla, da imaš preše in jih kar zastoniš dala kmetom v uporabo. Da se stvar preizkusi in da se zlomi staro kmečko nezaupanje do novotarj, od vekomaj ukoreninjenega v našem človeku. Preše so dobro delale in Martin je zanje jamčil: če se kaj pokvari, dobi človek novo — ni se pokvarilo in proizvodnja, v katero je Martin dobil zaupanje, se je začela.

Tega se je prav dobro zavedal Straškov Martin iz Mestinja, ko je obiral domače brajde pred leti in zraven se nekaj malega dokupil, da se je več navedilo. Vino mora biti pri hiši in več ko ga je, bolje je. Studiral je Martin in je doštudiral — doma je imel mehanično delavnico in s pomočnikom sta se domislila, da ne bi bilo slabo, če bi prešo kar sama naredila.

Sto in sto ur je gruntal Martin, ure za urami prečepel v delavnici s svojim pomočnikom in končno sta spravila skupaj nekaj, čemur bi se lahko reklo preša. Hidravlična preša. Dobro je delala, presenetljivo dobro in Martin se je kar naenkrat znašel v vlogi iznajditelja. Njegova hidravlična preša, rojena v tistih dneh, je nekaj posebnega. Se razlikuje od drugih. Sicer pa takšne preše delajo pri nas menda samo še v Vitanju, je povedal in tudi dodal, da po drugačnem sistemu.

Naslednje leto sta s pomočnikom naredila štiri preše in jih kar zastoniš dala kmetom v uporabo. Da se stvar preizkusi in da se zlomi staro kmečko nezaupanje do novotarj, od vekomaj ukoreninjenega v našem človeku. Preše so dobro delale in Martin je zanje jamčil: če se kaj pokvari, dobi človek novo — ni se pokvarilo in proizvodnja, v katero je Martin dobil zaupanje, se je začela.

Pet let že dela svoje preše »smarski fabrikanta« Martin, preše raznih velikosti in pritiskov, preše od 190.000 SD do 340.000 SD, preše, ki romajo širom po Sloveniji, v del Hrvatskega primorja in še

kam po Hrvatski. Z občino Smarje pri Jelšah nima težav. Občinski možje pa pravijo, da je Martin najbolj pošten obrtnik na Smarskem.

Martin ima pri prešah zaposlenih šest ljudi, razen tega pa je sprejel v uk se tri učence, da se njegove preše ne pozabijo. Nerodno je le to, da bo moral sedaj enega delavca zaradi občinskih predpisov odpustiti, ker je zakon menda tak, da jih lahko ima samo pet.

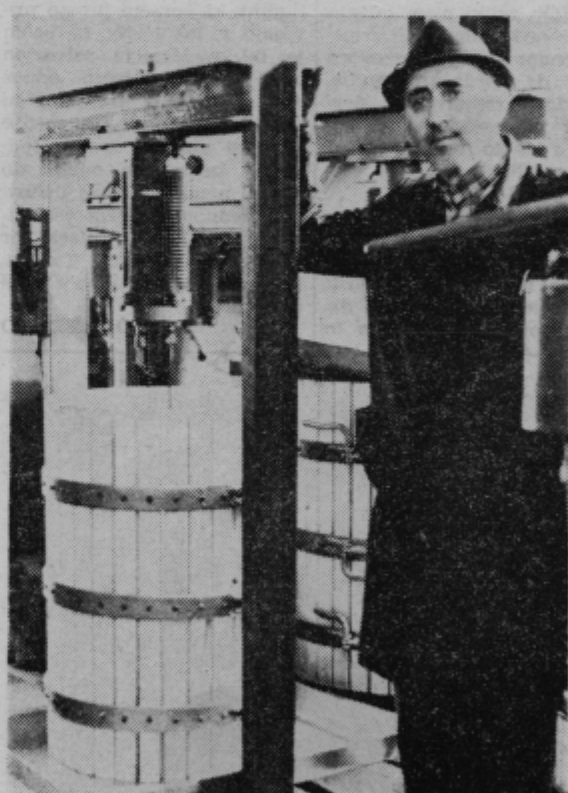
»Če bi mi pustili delati bolj sproščeno, bi imel dela za najmanj dvajset ljudi in vsi bi lepo zaslužili in pošteno — koliko je takšnih v občini, ki ne zaslužijo tako, pa manj delajo kot jaz. Težav s proizvodnjo nimam, le material je težko dobiti.« Novi tednik — Brajde so

Martin je podjetna duša in bi osnoval kar celo tovarno, če bi le bilo moč, a žal ni. V svojem »prešarskem podjetju« je vse: direktor, komercialni, šef reklame, računovodja in kar je še takšnih poslov. »Vpraševanje za njegovimi prešami — leto jih naredi okoli sto — je precejšnje. Vse, kar je okoli preše, razen vzmeti, manometrov in tesnil, naredijo sami. Cilindre so

jim delali v Ferallitu, pa menda ni bilo dovolj kvalitetno, zato jim zdaj te stvari dela en človek v Srbiji. Martin pa ne dela samo preš, čeprav so te njegova specializacija in veselje. Pozimi, ko ni »prešarska« sezona, se Martin vrže na izdelavo osi za krožne žage. Te osi imajo neskončno mnogo priključkov in se z njimi da ne samo žagati, pač pa še marsikaj drugega. Tudi tukaj je mestinski Martin dodal precej svojega in zadevo izpopolnil, kolikor se je najbolj dalo.

»Zakaj mečejo vse obrtnike v en koš? Niso vsi slabi in goljufi. Poštenega obrtnika naj podpro, naj mu, za vruga, dajo možnost poštenega dela. Tudi občina bo imela korist od takšnega človeka. Mislim, da bi morali sprostiti zakon. Saj ne gre toliko zame, toda za druge. Pogledajte na primer to: tisti fantje, ki gredo v tužjo in delajo za tujce, bi lahko delali moje preše. Ne bi jim bilo slabo.«

Tako se je razhudil Martin in se tudi hitro umiril. Povedal je, da lahko z njegovimi prešami ravna vsakdo, otrok ali starček, lahka je za ravnanje, prešanje je hitrejše in kva-

Martin med svojimi prešami, ki bi jih lahko patentiral, a jih še ni.

litetnejše. Pritisk se vrti takole od desetih do dvajsetih ton za razliko od klasične preše, ki ima veliko manj pritiska, pa še prostorninsko je bolj ne rodna.

Prav kmalu bodo navahali na njegove priprave, jesen se bliža in saj veste, kako je to: ne veš kdaj in že jo imaš pred vrati in že so odprti hrami in se cedijo mošt. Takrat se spomnite na Martinove preše, če pa jo boste potrebovali, ne zavlačujte,

zakaj Martin jih naredi le sto na leto.

Kar tako, mimogrede, sva poklepeta z mestinskim mojstrom, popolnoma nenačrtno, lahko bi dejal, da sem skoraj padel v njegovo bivaljšico. Nič hudega, prijetno sva se pomenila in kar je še važnejše: če bom imel kdaj kakšen vikend s krpico vinograda, se bom spomnil na Martina. Sva se že zmenila.

MILENKO STRASEK

Njihovo življenje je materinstvo

SAMA

Med potokom in cesto, ki se vije nekoliko više, izvira studenček in sklonjena ob njem je HELENA VODLAN, kljub temu, da je kar precej deževalo, spirala žehto. Pustila je delo in stopila sva proti nizki in čedni hiši. Sivkast pes se je renče zaganjal na verigi, kot da bi hotel pokazati, da je on tisti, ki bedi nad varnostjo gospodarice, ki že tretje leto sama prebiva v svoji hiši, v Ločici 51 pri Vranskem. Ko sem ji povedal, da sem jo prišel obiskat in da bi malo pokramljala, je bolj zase kot zame dejala: »To je pa vnukinjo maslo ...«

Sedla sva v kuhinji, za mizo in veselo razpoložena mi je pričela pripovedovati svojo življenjsko zgodbo. Doma je bila v Rakitovcu nad Blagovico, od koder je prišla v Ločico k svoji sestrini in je pri njej na kmetiji služila. Tu je spoznala Gašperja. Vnela se je ljubezen, z ljubeznijo je prišel zakon, z zakonom pa deset otrok, od katerih jih osem še živi. Mož je bil zaposlen pri Cestnem podjetju, kjer je dočkal pokojnino, pa jo je užival le leto in nekaj mesecev, ko ga je pred šestimi leti pobralo. Da ni pri njej živela vnukinja, bi bila Helena že šest let sama, tako pa je čisto sama že tretje leto. Otroci, ki so se razkropili po svetu, eden je celo v Avstraliji, pa jo seveda pridno obiskujejo. Nekateri tudi po dvakrat na teden, tako da ji ni preveč dolgčas. Vsemu se človek privadi, mi je dejala in pristavila, da je včasih bil tak živčav pri hiši, da so kar drug po drugem hodili, sedaj pa je vse mirno in tiho. In tudi temu se je

kaj hitro privadila. Spominja se, da so nekateri od šestih sinov poleti hodili spat tudi na hlev, v mrvo. Hiša je bila tesna, toda pomanjkanja pri hiši pravzaprav nikoli ni bilo. Nekaj je zaslužil mož, nekaj malega pa je zrastle na zemlji okoli hiše, sejali

pa so tudi pri sosedih, kjer so vzeli zemljo v najem.

Spominja pa se tudi tega, da je bilo pravzaprav najhujše pri hiši med vojno. Po specerijo je hodila v Zalec, pri hiši pa so se oglašali tudi partizani. Razen kruha in tobaka, ki so ga fantje več ali manj na skrivem sejali povsod okoli hiše, jim niso mogli dati, pa tudi s tem so se zadovoljili. Posebno tobak je bil dobrodošel. Nekoliko više ob potoku je spomenik 28 talcem, ki so jih Nemci ustrelili decembra 1944. Videla jih je, kako so jih, obkoljene z močno stražo, peljali mimo hiše, kmalu zatem pa so odjeknili streli...

Sicer pa je Helena vesela, celo šaljiva je in vendar ženska 67 let, ki je junaško prenašala vse tegobe življenja in dovolj ima moči in volje, da bo učkala še visoko starost. To pa ji od vsega srca tudi želimo!

B. Strmcnik

ZGODAJ OD HIŠE

Pravzaprav sem imel posebno srečo, da sem MARILJO PUNGERSEK našel na naslovu v Dobriši vasi pri Petrovčah, kajti tod živi le nekajkrat na leto in še to le po največ teden, do štirinajst dni. Tu je dom njene hčerke, ki jo zelo rada obiskuje. Sicer pa ima Marija Pungerske svojo mali in tihi dom v Malih Grahovčah pri Vrhu nad Laškim. Tu sta leta 1936 s pokojnim možem po dolgih letih preseljevanja iz kraja v kraj in stanovanja pri tujih ljudeh, kupila majhno hišico z enajstimi ari zemlje. Po dolgih letih tavanja je družina tod našla svoj mirni kotiček.

Sedem let je bilo mali Mariji, ko je odšla od doma, kjer je bilo dvanajst otrok. Sla je k svoji teti na Kalu, kjer je sprva pasla živino, z leti pa, ko je porastle, pa opravljala tudi vse drugo delo. Polnih sedemnajst let je bila

tu, ko je spoznala moža in sta se vzela. Mož je preživljal družino, ki se je večala iz leta v leto s tem, da je žgal apnenice. Toda ne tako, da bi imel svojo apnenico, temveč je le-te zlagal pri posameznih kmetih, zato se je družina z očetom selila iz kraja v kraj. Rodilo se je deset

otrok, pet fantov in pet deklet. Danes jih živi še devet in vsi, razen enega, že imajo svoje družine. Kot povsod, kjer smo doslej obiskali naše mamice, so se tudi tu otroci razkropili vsepovsod. Nemčija, Avstrija, eden pa je celo drugi oficir na holandski trgovski ladji in z zadnjim pismom se je javil iz Kanade. Družino ima v Rimskih Toplicah in ko je plul še pod domačimi zastavami, je enkrat celo ženo vzel s seboj in kar pol leta je brodarila z možem po vseh morjih sveta...

Štirinšestdeset let ima Marija, pa jih dobro skriva. Ob pomoči otrok in ob več kot borju socialni podpori, ki znaša enajst starih tisočakov, ne živi ravno v izobilju, toda, kot je sama rekla, je to danes čisto nekaj drugega, kot je bilo nekoč. Dokler je bil mož še pri močeh, je bil pri hiši še kak dinar, potem je zbolel in vsi prihranki so šli za zdravlila. Po moževi smrti je bilo pri hiši zelo hudo in več slabega, kot dobrega je užila družina. Mati je hodila na taverh in znašala skupaj, da je preživela številno družino. Vse življenje le garanje in delo od zore do mraka, ob petkih in svetkih. Vsa leta doslej je plačevala kmečko zavarovanje od skromne socialne podpore, tako da ji je ostanek komaj za zdravlila zadoščal. Sedaj je že poldrugo leto zavarovana po hčeri, pa je lažje.

Povprašal sem jo po željah, pa je odvrnila, da jih pravzaprav nima, zdravja da si še najbolj želi, kajti noga ji precej nagaja. Rada bi še nekaj let, saj je pravzaprav šele sedaj na stara leta okusila nekaj skromnega življenja, življenja, ko ji ni treba skrbeti za druge, ko drugi mislijo nanjo. Nikoli ji ni bilo žal, da je imela toliko otrok, čeprav je bilo marsikdaj zelo hudo, toda obupala ni nikoli.

ZMAGOVALEC OTO

Potrkati ni bilo treba. Nizka vrata na dvorišče so bila široko odprta. Drugače bi bilo prevroče, čeprav je bilo še pred deveto uro dopoldne.

Oba Ota, oče in sin, sta me povabila naj sedem. Nasmehnil sem se in dejal:

»Verjetno vesta, zakaj sem prišel?«

Oto Pestner starejši me je pogledal izpod čela in rekel: »Imaš odločbo za stanovanje?«

Nisem se začudil vprašanju, Oto Pestnerja mlajšega danes obiskujejo od povsod. Tisti majhen prostor, urejen le zaradi skrajnih naporov matere, nikakor ne more reprezentirati enega nedvomno najboljših slovenskih pevcev.

Pa pustimo stanovanje, čeprav je njihov problem takoj vrzel rahlo senco na razgovor z mladim gimnazijcem, OTOM PESTNERJEM, ponovnim zmagovalcem Slovenske popevke oziroma interpretatorjem med občinstvom zmagovite popevke »Mati, bodiva prijateljca.«

»Oto, kako si se počutil na festivalu, kako ocenjuješ svoj uspeh?«

»Lahko bi rekel v splošni oceni festivala, da se pri nas trudimo odpraviti nekatere pesmice, ki so v veljavi še na drugih festivalih. Melodijo moje pesmi sem dobil tri mesece pred Slovensko popevko. Takoj mi je bila všeč melodija, čeprav tekst še ni bil popoln. Jože Privšek me je prej vprašal, kakšen aranžma bi urezala. Hotela sva nekaj ne v starem stilu, ampak morda po sistemu Love story. Rezultat tega je tudi nagrada za najboljši aranžma.«

»Odkrito! Si pričakoval prvo mesto?«

»Pričakoval sem kakšno tretje mesto in še to pri oceni strokovne žirije, ne pa pri občinstvu. Namreč, to je težka pesem, ni komercialna.

Zato sem bil resnično presečen in seveda vesel.«

»Kolikšen je delež pevca pri uspehu tako dobre pesmi kot je »Mati, bodiva prijateljca?«

»Mislim, da je delež pevca več kot petdeset odstotkov.«

»Si sprejel že veliko čestitk?«

»Zdaj prihajajo prve. Rož je že polna soba.«

Mimogrede povedano, v nedeljo se je zbralo pri Pestnerjevih nekaj deset sorodnikov in najbližjih prijateljev. S ponosom so stisnili Oto roko.

»Česa si v zadnjem času poleg uspeha na popevki najbolj vesel?«

»Najbolj sem vesel tega, še bolj kot uspeha na popevki, da sem pel tovarišu Titu za njegov 80. rojstni dan na internem sprejemu. Pel sem v naši skupini New swing quartet. Bil sem mu čisto blizu. To mi veliko pomeni.«

Med pogovorom je zavrtel svoje pesmi iz najnovejše kasete, mati pa je pokazala vabilo tovarne Jugoton, ki ga vabi na proslavo 25-letnice obstoja.

Na tej proslavi bo dobil srebrno ploščo.

Gotovo ne bo zadnja.

MILAN SENIČAR

CEYTON PLACE

VI. nadaljevanje

Tako kot človek ne more živeti sam, tudi mesta ne morejo biti izolirana drugo od drugega. Mesta si pomagajo, ne samo z izmenjavo blaga in denarja, temveč tudi z menjavo ljudi, ki pa je bolj kot ne enostranska. »Našpuka« seveda vedno manjše mesto.

Ceytonovce srečaš povsod. Tako na primer tudi v Bostonu (to je glavno mesto ožje domovine, kjer imajo med drugim tudi Maxi market in nekaj živalskih hotelov). Cesta med Ceytonom in Bostonom ni preveč urejena, vsekar pa je dobrodošla za obojestranski promet. Tako iz Bostona prihajajo predpisi, ideje in kritike — le redko je obratno — v Boston pa odhajajo kadri — tu je vračanje še redkeje, oziroma šele po tridesetih letih, ko človek, poln energije, izgubi moč, pridobi pa na izkušnjah. Te pa ponekod tako trošijo, da če bi jih uporabili za umetna gnojila, kmetje sploh ne bi imeli več problemov z modernimi obdelavo in tenzivnimi kmetijskimi površini.

Sicer pa dovolj o kmetijstvu. Ostanim pri Ceytonovcih, ki v Bostonu tako radi pozabijo, od kod so prišli. Pomislite, celo tisti, ki so odšli preko »velike luže« v Evropo, se radi pobahajo: ja, jaz sem pa iz tega in tega kraja. Naturalizirani Ceytonovci v Bostonu — ki so že bolj redki — prevzamejo celo bostonski naglas kot na primer »fnt, kua ga pa lomš?«. Sicer pa se kompletna reč začne največkrat z servilnostjo, konča pa s senilnostjo. Res pa je tudi, da po dolgih letih v Ceytonu ne vidijo preveč radi »povratnikov«. Vraga, vse je že zasedeno. Kam pa jih naj damo?

Steven se je končno le poročil z Betty. Komaj pa sta se odpeljala iz Ceytona po Bostonski cesti, je Steven opazil, da ima avtomobilska guma puknjo. Ustavil je pri prvi črpalki na Bostonski cesti in jih zaprosil, da mu zakrpajo gumo.

»To že, ampak sami morate odmontirati kolo.«

Zalosten je pogledal Steven svojo poročno obleko in pričel z »odmontažo«. Ko so gumo zakrpali, je opravil še montažo. Pomislite, in to še pred poročno nočjo.

Na »Benzinpump« pa so ga prijazen potolažili:

»Veste, dvigalo se nam je pokvarilo pred tremi meseci. V Bostonu ga popravljajo. Kmalu bo tu. Sami pa ne smemo delati z vašim dvigalom, ker lahko pade avtomobil z njega.«

Nič koliko je bilo preprirov zaradi vina. Redkejši, zato pa toliko ostrejši so, kadar jih povzroči — voda. Pa ne, da bi komu voda v grlo tekla. Ne, premalo jo je, zato pa mnogo preveč izjav, ki jih dajejo posamezniki tako kot kozarec vode žejnemu popotniku. Res je hudo, če so ljudje brez dobre, pitne vode. Vendar, ali je mogoče, da pride zaradi nje do tolikšnih nespornostimov in obtoževanj med dvema sosedoma? Mnogim to ne gre v glavo. V grlo tudi ne. Lahko pa bi komu kaj obtičalo. No, pa boste rekli — ne bo mogel poklankiti. Res je, navadno velike besede obtičijo v grlu. Pa zalogaji tudi.

(Nadaljevanje sledi)

sosed sosedu

„KLJUČARČEK“ NAŠ

Ležim v postelji in premišljujem dolgo v noč. Nekatera doživljanja čez dan ne dajo spati. Zasedrjo se v globino in pušajo globoko sled...

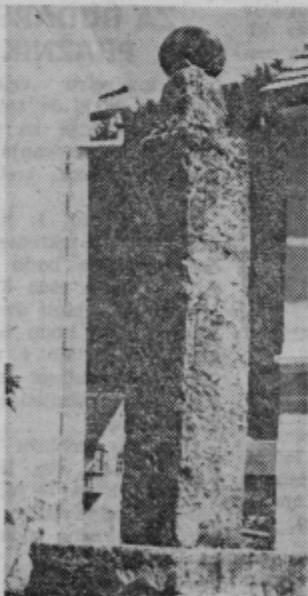
Naša soseska je polna »ključarčkov«, otrok, ki so sami doma in so znameniti tako, da nosijo okoli vratu obešen ključ od stanovanja. Zjutraj starši odidejo, otroci ostanejo sami in se odpravijo v šolo. Da ne izgube ključa, si ga obesijo za vrat. Ko se vrnejo iz šole, starši še vedno ni doma, zato so spet sami. Ko pridejo starši, se začne družinsko življenje. Očeta zanima, kako je bilo v šoli, mamico, kdaj bo šel sine na izlet, poprašga ga, kdaj bo imel čas, da bosta šla kupit nove čevlje itd. Življenje doma terja različne obveznosti, pomoč v gospodinjstvu, domača naloga, večerja, še hipec televizije in dan se je prevesil v noč. »Ključarček« je varno spravljen in čeprav je oropan celodnevne družinskega ali družbenega varstva, je nekaj toplote le vtič. Če se potrudijo starši in v pičlih uricah

nudijo tisto, kar bi morali ves dan...

So pa tudi »ključarčki«, ki staršev ne vidijo ves dan. Spijo, ko oni odidejo in že spijo, ko oni spet pridejo. Ves dolgi dan so sami. Tako sami, da ne vedo, ali je danes petek ali svenek, ali imajo dom ali ga nimajo. Njihovo življenje pozna dvoje prostora, kjer so spravljani, kadar dežuje, kadar je mrzlo. Solo in stanovanje. Če je takšen fantič kdaj v škripih (zgodi se, da izgubi ključ, pa zvečer ne more v stanovanje), si ne upa prositi soseda za pomoč, ker se boji matere. Naučila ga je, da ne sme prositi, da ljube ne bi imeli pripomb in sitnosti z njenim sinom. Ona ima veliko dela, preveč, da bi skrbela še za sina. Gradi hišo, kmalu bo vseljiva, pa mora še poprijeti.

»Ključarček« naš pa pred vrati ihti in trepeti. Bilka v vetru je in ne najde izhoda. Jok, čeprav je zadržan, se čuje daleč naokoli in ne da spati. Pripoveduje o otroku, ki mora biti velik!

Z. S.

zmikavte, tatove, krovoprisežnike, lažnike, goljufe so privežovali na sredi trgov k prangarjem, da so jih videli in sramotili tržani in kmetiči...

Tako v srednjem veku. Povprašajte svoj samoupravijski čut, svoj osebni moralni kodeks: Koga iz današnje zgodbe bi privežali k sramotnemu stebri? Bodite porotnik in nam sporočite svoje mnenje.

Šentjurski komite ZK o kmetijstvu

BOLJ NUJA KOT DOLŽNOST

Minuli teden je imel komite ZK v Šentjurju na dnevnem redu seje analitično oceno in razpravo o tem, kako v tej občini uresničujemo stališča in zaključke II. konference ZKS, posvečene nadaljnjemu razvoju kmetijstva in kmetijske politike. Poleg članov komiteja je na seji sodelovalo v razpravi tudi več vodilnih komunistov s področja kmetijstva, prav tako pa oba gosta; član zvezne konference ZKJ Kristijan Hrastelj in zvezni poslanec ing. Jože Bučer.

Iz poročila predsednika posebej imenovane komisije Petra Hlasteca in iz razprave povzemamo nekaj važnejših ugotovitev.

Zavzetost komunistov v šentjurski občini za uresničevanje stališč in zaključkov II. konference ZKS, ki je bila posvečena problemom kmetijstva, je spodbujena predvsem iz objektivne nuje. Zato je ta problematika v ospredju in daleč od bojazni, da bi bila vnešena v partijsko dejavnost le v discipliniranem pomenu opravljanja naložene dolžnosti.

Drugače tudi biti ne more, kajti v občini, kjer 49 odstotkov občanov še vedno pripada kmečkemu sloju, kmetijstvo je in bo še v bodoče osrednji problem. Na seji so komunisti usmerili svoj pogled tudi v bodočnost, ko so ugotavljali, da ima v tej ob-

čini od 600 do 800 kmetij pogosto za preusmeritev na blagovno proizvodnjo, predvsem pa za proizvodnjo mesa, mleka, plemenske živine, deloma pa tudi za sadje in jagodičevje. Sedanje razmere kažejo, da večje število zasebnih kmetov naglo in uspešno napreduje v preusmeritvi, res precej oprezno in postopoma, še več kmetij pa nazaduje, ostaja brez naslednikov in propada. Vmes so takolimenovane mešane kmetije, trda in neizogibna resničnost je to, kmetije polkmetov, ki so hkrati tudi delavci. Mnogi med temi spričo takšne kombinacije uspevajo dajati za trg celo več kot čiste kmetije, čeprav mnogo večje, a

s tipičnim naturalnim gospodarstvom.

V želji, da bi ugotovili politično razpoloženje kmečkega prebivalstva, da bi ugotovili, ali kmetje spričo večjega zanimanja družbe za njihove probleme čutijo večjo varnost in perspektivo, so se v razpravi temeljito lotili tudi tega. In kakšne so bile ugotovitve?

Dejstvo, da nekateri zmorejo in hočejo, nekateri pa niso kos ali nočejo, razlike na vasi se povečujejo. Medtem, ko na eni strani v občini deluje komisija, ki bo ugotavljala, kdo res ni zmožen plačati davkov, še manj pa prispevke za zdravstveno in pokojninsko zavarovanje, so na drugi strani že kmetje, ki so pripravljeni plačati več, ker se jim zdi obetana pokojnina preskromna.

Na seji v Šentjurju ni bilo razprave o tem, ali je predlog izenačitve zdravstvenega zavarovanja delavcev in kmetov v redu ali ne. Da pa stvar ne bo brez težav, se je pokazalo kar na seji sami, ko je sekretar komiteja Vinko Jagodič v točki razno opozoril na problem, kako je v obči-

ni problem zdravstvenega kadra pereč.

Posebno pozornost so na seji posvetili vprašanju strokovnega izobraževanja kmečkega prebivalstva in pospeševanja službam. Ceravno so tu lahko s pospeševanjem bolj zadovoljni kot marsikje, se zavzemajo, da bi le-to bilo v bodoče še bolj učinkovito in manj obremenjeno z računico trenutne rentabilnosti za izvajalca te naloge. Zavzeli so se za čimprejšnjo ustanovitve šol za mlade kmetovalce, pa tudi za to, da bi svet za kmetijstvo v občini prerasel iz upravnega organa v študijsko in načrtovalno telo.

Splet problemov, ki so jih na seji obravnavali, je bil seveda mnogo obsežnejši kot bi iz tega zapisa sklepali. Zelo veliko so razpravljali tudi o kmečki samoupravi v okviru kooperativnega odnosa s KK, o pobudi regijskega aktivna komunistov-kmetijcev za integracijo kmetijskih organizacij itd.

In zaključki seje? Komisija, ki je izdelala analizo, bo izdelala tudi zaključke.

J. KRASOVEC

Včasih se pri nas, odnosno največkrat, spomnimo, da bi bilo, že skoraj v polni sezoni, dobro tu in tam še kaj ponarediti, popraviti, stepsti prah in umiti, kar je umivanja potrebno. Tako so se tudi v Rogaški ondan spomnili, da ne bi bilo slabo, če bi očistili hišico, v kateri so barometer, termometer in tako naprej. Hišica sicer res ni ne vem kako stara in znamenita, je pa kar prijetna na pogled. »Restavratorskega« dela se je lotil kar zdraviliški vrtnar Jože Kovačič ob radovednem opazovanju mimoidočih gostov.

— mst —

KOLEKTIV
TRGOVSKEGA PODJETJA

T TEHNO-MERCATOR
CELJE

POKLANJA BRALCEM
NOVEGA TEDNIKA ROMAN

Januš Golec

TROJNO GORJE

31

Pok se je razblinil v noč, nadomestilo ga je dolgotrajno, obupno kričanje ranjencev in vseh, ki so se bili zbrali na mostu. Obča zmeda, katero je povzročila eksplozija, je preprečila pravočasno gašenje, vnelo se je suho tramovje in most je zgorel. Hasan paša razstreljenega in požganega mostu ni zgradil na novo, tudi onega preko Odre se ni lotil, pač pa je kaznoval s smrtjo stražo, ki je spregledala nočni napad na petrinjski most.

Topliškov junaški čin je storil mnogo za povzdigo srčnosti med sisačko posadko in prebivalci.

Oba kanonika — poveljnika trdnjave sta pridno obveščala Zagreb o vseh dogodkih v trdnjavi in iz njene okolice. Pošiljala sta kapitulju goreče prošnje, naj skrbi, da ne bo zabila krščanska vojska preveč časa z zbiranjem in dolgotrajnimi vojnimi pohodi. Sisak bo lahko kljuboval ogromni turški premoči le nekaj dni. Hasan je zbral strahovito moč. Z njim gre vse, kar zmore iz njegovega pašaluka nositi orožje. S seboj pelje strahovalko trdnjav — Kacijanarico, dolg top iz Krupne in bogvedi koliko lažjih kanonov. Kanonika — branitelja sta prejela zadržila, da hite pod orožje Hrvati, Slovenci in Nemci, da preženejo pravočasno Turka izpred Siska in mu iztrgajo ključ Zagreba in Ljubljane.

Na dan sv. Vida, 15. junija 1593, se je pojavil šiba božja — Hasan s strani Petrinje pred Siskom. Ze pohod k oblegi je bilo zmagoslavje v naprej. Paša si je bil tokrat svest zmage nad Siskom in je pustil, da je njegova vojska na konjih in peš vpila, ko je zagledala Sisak, streljala in se obnašala divje navdušeno, kakor bi že bila trdnjava padla. Hasan je jezdil obdan s številnim spremstvom najvišjih oficirjev naprej in odredil postavitev tabora na desnem bregu Kolpe, prav pri izlivu v Savo. Da bi nagnal branilcem trdnjave že pred oblego strah v srca, je zapovedal, da je korakala cela turška vojska tako, da so jo lahko šteli iz Siska.

Povsod zmagoviti paša je zbral tokrat 18.000 rednih vojakov in 20.000 nalašč za ta pohod vpoklicanih spahijev in Vlahov.

Turški tabor je bil kmalu gotov, in sicer tako, da se je dotikal tudi že prejšnjega mostu, ki je vodil na levi breg Kolpe in na takozvani »otok« ali prav za prav polotok, ki ga tvorijo: Sava, Kolpa in Odra. Most je bil za Turke velikega pomena, ker so spravili po njem čez topove. Kanone so postavili na nalašč za to zgrajeni nasip na levem bregu Kolpe, od koder so obvladovali trdnjavo. Na nasipu so bili razvrščeni predvsem težki topovi, ki bi naj razrahljali obzidje Siska in omehčali trdnjavo za splošen napad, ki bi se moral posrečiti pri toliki premoči.

S strahom so opazovali Siščani turške priprave za oblego, ki je obetala biti kratka ob tako mnogoštevilni in z vsem izborni preskrbljeni Hasanovi armadi.

Majhno trdnjavsko gnezdo je štel 300 bojevnikov pod poveljstvom dveh zagrebških kanonikov-junakov; Blaža Gjuraka in Matije Fintiča. Bilo je še nekaj prostovoljcev-vitezov in med temi Pavel.

Ko je postavil in uredil paša tabor in ukopal topove na levem bregu Kolpe, je poslal proti trdnjavi konjenika z belo zastavo in s pozivom na takojšnjo predajo, predno prične topništvo svojo pesem. Hasanovega odposlanca so Siščani opsovali in mu zabičali, da se bodo gostili oni v taboru paše in ne on, izdajalec s svojimi pesjani, v Sisku.

Dne 17. junija zjutraj je oznanil prvi strel iz turškega topa pričetek krvavega plesa. Iz trdnjave se je pognalo po tedanjem običaju nekaj jezdecov proti taboru. Na čelu drznih izpadnikov je drvel velik bojevnik v svetlem oklepu, z bogato okrašeno čelado in z belim plaščem po hrbtu. S turške strani so bili brž na konjih najbolj vročerkvni begi. V primerni oddaljenosti sta pričela nasprotnika z zbadanji in z zmerjanjem. Turški begi so bili skoraj sami poturčeni Bosanci in so razumeli hrvaščino bolje kot turški jezik. Najkrepkejše psovke, kletvice, grožnje in baharije so imele namen, nasprotnika razdražiti in ga izzvati na dvoboj. Taki dvoboji pred bitkami med najbolj izurjenimi borci so bili splošna navada. Obe sovražni bojni sili sta zasledovali z največjo napetostjo posamezne bojevnik, jih podžigali s kriki k hrabrosti. Ze iz izida dvobojev so sklepali na zmago ali poraz v glavni bitki.

Begi, ozmerjani z vražjimi izdajalci, pasjimi sinovi itd. so bili hitro razkazeni in so se pognali proti vrsti vitezov. Se predno je pogledal prvi besneči Turek nasprotniku v oči, se je skotalil s konja s preklano glavo. Meč viteza velikana z belim plaščem je bil izredno dolg. En zamahljaj je zadostoval, da je odrzel prvi turški izlivač po tedanjem izražanju v pasjo posmrtno gmajno. Zagnali so krik obleganci in oblegovalci ter podkurili ostale Turčine, da očistijo prvo sramoto s krščansko krvjo in zboljšajo slabo mnenje za bodočnost. Vitezi so bili skrbno na straži zaradi znane turške verolomnosti, prevare in zahrbtnosti. Da bi ne mogli posameznikom na pomoč celi oddelki iz tabora, so se umaknili s širne ravni na ozki pas med obema kanaloma, ki sta obdajala trdnjavo poleg Kolpe od severa in juga in puščala le ozek jezik za prehod po suhem. Tukaj se je mogel boriti le mož proti možu, poseg v dvoboj od strani je bil izključen. Umik je bil spremljan s kriki o babjih poglavcih, ki spadajo h kolovratu in za svinjske pastirje in ne med branitelje trdnjave! Turški prostovoljci so zdirjali takoj za vitezi, da se jim maščujejo zaradi ubitega tovariša. Tokrat se je postavil s prehudo bojaželjnostjo eden najhrabrejših in najboljših bojevnikov turške armade, Osman beg iz Banjaluke. Izognil se je dvema Pavlovima udarcema, šele tretji je oplazil Osmanovega žrebca po glavi, da je klecnil na kolena, pokopal pod seboj bega in mu polomil rebra, da je obležal v nezavesti in so ga morali odnesti. Osmanov poraz je razburil Turčine, da so vpili kakor na sodni dan. Sam Hasan se je prikazal iz tabora na belem vrancu in zmerjal v turščini oficirje. Na ukaz vrhovnega poveljnika je rinil vsak v vitezovo bližino, da bi ga potipal na smrt. Beli vitez se ni nič kaj veliko trudil. Par slovitih švistov z goljatskim mečem po zraku in med obema jarkoma na bojišču je bilo dovolj prostora še za nadaljnje bege, kjer so že pulili prvi travo v zadnjih stresljajih.

(Dalje prihodnjič)

VSE ZA VAS POD ENO STREHO — VELEBLAGOVNICA

Uspeh Ludvigove

red dnevi se je končalo v 10. letošnje svetovno prstvo v kegljanju, katerega se v ženski ekipi Jugovje udeležili tudi predstavniki Partizana Kovinarja Što-Eva Ludvig in Magda Ur. Obe sta precej pripogli k uspehu ženske reprezentance, ki je zasedla odlično drugo mesto, saj sta bili reprezentanci kot tretja, oziroma peta najboljša tekmovalci. Obe sta potem nastopile v tekmovalnem parov, kjer sta skupaj podrla 808 tjevt ter zasedli še vedno dobro 14. mesto med plasiranimi dvojicami. Ta sta popolnoma opravičili panje vodstva državne reprezentance, ki ju je uvrstila med elite sele po mnogih ipetijah in kvalifikacijskih novanjih.

in Vanovška

a tekmovalci pa je doseženi odlični rezultati in sicer na občinskem prvenstvu, dar ga je treba omeniti hkrati z najboljšimi keglji. Podri je namreč v dveh topih po 200 lučjav 1966 tjevt (981 in 985), kar je oboj boljše povprečje, kot je dosegel celo nov svetni prvak na minulem prstvu v Splitu. Ta je imel hreč (Zagrebecan Dragaš) preček 967 kegljev.

ter pa je na občinskem enstvu nastopilo 227 kegljev, zvrstili pa so se tak: 1. Vanovšek 1966, 2. 0 1848, 3. Marincek 1845, Lubej 1828, 5. Kranjc M. 3, 6. Grum 1797, 7. Tiso-1792, 8. Veranič 1780, 9. 1768, 10. Lešek 1762 itd.

Šentjur vodi

ezultati V. kola medob-ke košarkarske lige:

PREBOLD : VITANJE 4 (33:23)
ZIRJE : ZRECE 8 (42:24)
ŠTJUR : SMARJE 9 (31:17)
LULE : CELJE »B« 2 (25:29) (65:65)

vica po V. kolu:

ENTJUR 0 250:160 8+ 90
SD PREBOLD 0 245:164 6+ 81

IOZIRJE 2 313:296 6+ 17

ITANJE 2 226:223 4+ 3

OLULE 2 150:153 2+ 3

MARJE 3 189:210 2+ 21

KOMET »A« — ZRECE 5 210:368 0+158

ELJE »B« 2 336:299 6+ 37

(izven)

Atletika

bojnega Hanžekovičevega me-ala se je udeležila tudi manjkpa celjskih atletov in atletek. Celjani tokrat niso posegli najvišjih mestih, saj je bila turenca na tem tekmovalju v nekaterih disciplinah dokaj a. Odlične je bil Svet v teku 000 m, kjer je zasedel 3. me- v slabših skupinah sta nasto- Urankarjeva v teku na 800 tjevt je zmagała v času 2:10,2 kocuvan v teku na 400 m, kjer nagal v času 47,5. Ta tekač je m prispeval še svoj delež pri avitvi državnega rekorda v ti 4 x 400 m. Z večjim ali šim uspehom so na tem tek- anju nastopili še Pečetova (100 vire 13,0), Derlomova 100 m, daljina 560 cm), Zalokar m 1:32,6), Mijač (Disk 45,82 m Pavšerjeva (200 m 25,4 sek.).

Ob koncu meseca

TEDEN TRIMA

Občinski svet zveze sindikatov v Celju in Občinska zveza za telesno kulturo pripravljata v dneh od 19. do 25. junija v Celju veliko športno manifestacijo. Gre namreč za organizacijo tako imenovanega TRIM tedna, v katerem bo na voljo vsem občanom cela vrsta športno rekreativnih dejavnosti: srečanja biših športnikov, aktivnosti za značko TRIM, otvoritev TRIM, steze, štafete, izleti itd.

Pri sestavljanju programa »Tedna TRIMA« je bilo glavno vodilo geslo »Za vsakogar nekaj«. Namen tega »Tedna TRIMA« je predvsem vzpodbujanje k vestnejšemu izpolnjevanju obeh kartonov — rdečega za značko TRIM in modrega za športno značko. Marsikje se je namreč že izkazalo, da posamezniki dokaj neredno vpišejo svoje aktivnosti v te kartone, čeprav ne moremo reči, da so neaktivni. Tako bodo občani v »Tednu TRIMA« lahko opravili tudi vrsto nastopov za športno značko TRIM — zlasti tek in kolesarjenje pa tudi vzpon do Mozirske koče. Seveda so te aktivnosti namenjene

vsem, ki želijo preizkusiti svoje sposobnosti, saj gre vendar za rekreacijo v prostem času in s tem v zvezi za zdravje in boljše počutje vseh delovnih ljudi. Cilj »Tedna TRIMA« ni samo izpolnjevanje TRIM kartonov, ampak predvsem pridobivanje kondicije in rekreacija v naravi. Slednjič gre tudi za pridobivanje rekreativnih navad. Rekreacija in sprostitve v naravi naj ne bi bila v bodoče le rezultat kakršnekoli organizacijske sposobnosti posameznih komisij za rekreacijo in oddih, ampak predvsem plod lastne iniciative vsakega posameznika. Aktivna rekreacija naj bi postala obvezen del človekovega vsakdanjega življenja. To pa pomeni tudi boljše zdravje in počutje po naporu delu za pisalno mizo ali strojem.

Poleg aktivne udeležbe v »Tednu TRIMA« si bomo lahko ogledali tudi vrsto zanimivih športnih srečanj »starih asov«. Naj pri tem omenimo nogometno srečanje nekdanjih nogometašev Celja, Olimpa in Kladivarja, srečanje bivših rokometasov, vaterpolistov in drugih. Po-

sebnost zanimiva bo tudi »TRIM Štafeta« s sodelovanjem ekip nekaterih slovenskih kolektivov — skratka aktivnosti in prireditve bo precej in res za vsakogar nekaj. Pri tem seveda ne gre prezreti tudi otvoritev nove TRIM steze na Gričku, ki bo potem na voljo za vsakodnevno rekreiranje občanov. Tudi tistih pri katerih njihova sindikalna organizacija morda v pogledu rekreacije in oddiha ni preveč delavna. Saj smo že zabeležili, da gre pri tem tudi za samoiniciativnost posameznika. S tem pa ni rečeno, da na vseh prireditvenih prostorih ne bo organizatorjev, ki bodo skrbeli za normalen potek vseh aktivnosti in tekmovalj.

To bo prvi »Teden TRIMA« v Sloveniji. Organizatorji si prizadevajo, da bi kar najbolj uspel. K temu pa ne morejo dosti prispevati zgolj sami. Tudi ne želijo, da bi bil ta »Teden« zgolj samemu sebi namen. Predvsem bo to prikaz aktivnega udejstvovanja v rekreaciji, ki bi naj postala prej ko slej občanov »vsakdanji kruh«.

VODI AERO

Ta teden bo končan spomladanski del sindikalnega prvenstva v nogometu. V prvi ligi morajo odigrati samo še zaostalo tekmo med ekipami Aero in Ema, ki bo odločala tudi o nastopu letošnjega prvaka. V drugi ligi igrajo zadnje kolo. Rezultati petega kola so: 1. Liga — Aero: Izletnik 22:0, Klima: Zelezarna 2:3, Cinkarna: EMO 3:3, Kovinotehna: Zična 2:5. Vrstni red je naslednji: 1. Aero 8, 2. Zlatarna 8, 3. EMO 7, 4. Zična 6, 5. Kovinotehna 3, 6. Zelezarna 3, 7. Klima 2, 8. Cinkarna 1, Izletnik 1.

II Liga — Prosveta: Libela 0:3 bb, Merx: Elektrosignal 11:0, Ingrad: Tehnometkator 2:1, Prevoznik: Gradis 3:0 bb in Savinja: Cestino podjetje 1:1. Vrstni red po petem kolu je: 1. Ingrad 10, 2. Merx 10, 3. Tehnometkator 6, 4. Libela 4 itd.

F. PUNGERČIČ

Sindikalno nogometno tekmovalje gre h koncu. Dvoboji pred vrati so vedno ostrejši.

Naš razgovor

DAJTE TELOVADNICO

Kot je znano je v lanskim razvrstitvi najboljših šolskih društev v Sloveniji društvo iz osnovne šole Podčetrtek osvojilo četrto mesto. Pred dnevi smo obiskali marljivega telesnovzgojnega delavca in učitelja telesne vzgoje v Podčetrtku Srečka Remiha, da nam je nekaj povedal o športni dejavnosti tega kraja.

● Kakšno ste sprejeli to krajo njo uvrstitev na četrto mesto med najboljšimi SSD?

»Odkrito povedano, tega nisem pričakoval in je bilo zato naše veselje tem večje. Ta uspeh nam je gotovo dal še večjih spodbud za nadaljnje delo. Sam sem vesel tega najbolj zato, ker pravzaprav SSD v Podčetrtku vodijo učenci sami, sam sem le mentor. Kot je znano imamo namreč tudi pri drugih dejavnostih na naši šoli zelo dobro razvito samoupravljanje.»

● Kakšni pa so pogoji za delo?

»Ko sem prišel pred štiri leti sem služboval, smo ustanovili SSD in TVD Partizan, da mladina, ki zapusti šolo, lahko še naprej organizirano goji športno dejavnost. Pogoji so bili v začetku

Srečko Remih

slabi, telovadnice pa itak še sedaj nimamo in je tudi v novi šoli, ki jo gradimo, ne bomo imeli, ker za to ni potrebnega denarja. Igrišče pa so nam pomagali zgraditi vojak, ki so takrat gradili tu v bližini ceste. Pogoje za redno delo ovira tudi sorazmerno visoko število učencev v začetku in pa seveda starši, ki rabijo otroke za pomoč pri delu na polju. To je vsekakor precejšnja škoda, ker je talentov veliko.»

● Kakšni so glede na to

izgledi pri nadaljnjem udejstvovanju?

»Letos smo uvedli novost v nižjih razredih in sicer splošno telesno vzgojo, oziroma gimnastiko. Stem v zvezi hočemo preiti še v večjo množičnost, ki jo že itak dokazuje tudi število članov SSD v katerega ni včlanjenih le 8 učencev, ki so oproščeni telesne vzgoje. Se pa ti učenci udeležujejo kot organizatorji pri raznih tekmovaljih. Vsako leto priredimo tudi šolo v naravi s smučanjem — imamo svojo vlečnico — in plavanjem na morju. Ko bi le bila še telovadnica. Vsaj montažna!»

Ko smo ob koncu pogledali še prostore v katerih počuje telesno vzgojo Srečko Remih, se nismo mogli načuditi, od kod taki uspehi, ko vendar vsaj ob slabem vremenu sploh ni mogoče izpeljati nalog, ki jih zahteva učni načrt. Da ne govorimo tudi o tem, da so učenci pri »notranjem« pouku telesne vzgoje izpostavljeni celo nevarnosti in se zaradi tega ukvarjajo največ s šahom. Delo v takih pogojih vsekakor zasluži posebno nagrado.

E. G.

športne vesti

ROKOMET

Celjski rokometasji so se končno razigrali. V soboto so na Skalni kleti anasale ekipe Mladost iz Banja Luke 24 golov, obramba pa je klonila le desetkrat. Rezultat 24:10. Lahko še višji na obeh straneh, če bi bili Celjani malo bolj spretni pri nasprotnih napadih in če ne bi bilo v vratih domaćinov odličnega Margača. Tako je po dolgem času v igri uživala tudi sicer maloštevilna publika. Upajmo, da dobra igra v sobotni tekmi ni bila le srebrska, ampak da so Celjani končno le prišli v formo. Sicer malo zozno, pa vendarle. Ostajajo pa še vnapre! na 3. mestu zahodne skupine II. zvezne lige.

KOŠARKA

Tudi po sedmem kolu v republiški košarkarski ligi so Celjani ostali še neporaženi. Tokrat so v Skofiji Luki premagali domači Krolj z rezultatom 90:77 (43:42). Čeprav so domačini zadnji na lestvici, so se moral Celjani krepko potruditi za zmago. Začetek tekme je obeta neenakopravno borbo, saj so Celjani vodili v 10. minuti že za 12 košev. So pa potem močno popustili, tako, da so jih domačini kmalu ujeli. V drugem polčasu so domačini držali minimalno različno vse do šest minut pred koncem, ko so Celjani spet zaigrali odlično in si ustvarili razlik 15 košev. K je bila za utrjene domačine nedosegljiva. Pri Celjanih se je tokrat najbolj odlikoval Miroš Sagadin, poleg njega pa so dobro zaigrali še Zmago Sagadin, Jerič in Erjavec, koše pa so dosegli: Miroš Sagadin 34, Jerič 21, Zmago Sagadin 18, Erjavec 11 in Tone Sagadin 6.

Danes zvečer pa bo na igrišču ob III. osnovni šoli zanimiva prijateljska tekma med Celjem in ekipo zveznega ligeša Boreca iz Čačke.

J. ČERPIN

NOGOMET

V nadaljevanju prvenstvenega tekmovalja v celjski nogometni podzvezi so se srečanja končala z naslednjimi izidi: Vojnik — Strža 1:2, Smartno — Brežice 3:1, Ljubno — Celulomar 6:1, Opekar — Osankarica 1:1, Papirničar — Zalec 0:2.

Lestvica I. skupine po 18. kolu:

	18	15	0	3	68:21	30
Smartno	18	10	5	3	41:29	25
Osankarica	17	10	2	5	41:21	22
Brežice	16	9	2	7	31:31	20
Opekar	17	7	3	6	40:37	19
Celulomar	18	9	1	7	45:40	19
Ljubno	17	7	3	7	36:44	17
Senovo	17	5	4	8	27:37	14
Vojnik	17	5	3	9	31:37	12
Zalec	16	3	1	14	29:53	7
Papirničar	11	2	0	9	18:42	4
Zreče						

Rezultati II. skupine 14 kola: Polzela — P. nika 4:1, Gotovlje — Opotnica 5:0 in Boci — Pivovar 3:0 brez tekme. Gostje niso prišli na srečanje ne da bi prej obvestili bodvezo.

T. TAVČAR

Nogometaši Olimpa so dosegli svojo osmo zaporedno zmago v tekmovalju za nogometno prvenstvo Slovenije. Tokrat so v Gaberju premagali Beltince 2:0 (0:0). Zadečka sta dosegla Hojnik in Koštomaj.

Na razpredelnici so se celjski nogometaši sedaj približali vodečemu Kovinarju iz Maribora na eno samo točko razlike. Če v nedeljo v gosteh uspejo te proti Rakčanu, lahko pričakujemo celo največje presenečenje prvenstva, kajti Olimp je bil pred pričetkom spomladanskega prvenstva celo šesti. V nadaljevanju pa ni izgubil niti ene točke, temveč same dvakrat remiziral.

Ostali predstavniki so dosegli sledeče rezultate: Dravinja — Šostanj 0:1, Kovinar — Steklar pa se igra v četrtki v Storah. Na razpredelnici je Olimp drugi, Steklar tretji, Kovinar četrty, Dravinja šesta in Šostanj deseti.

jk

Nogometaši KLADIVARJA in RUDARJA so si v tekmi SNL v Velenju podelili točki. Tekma je bila bolj prestižnega pomena za oboja ligaša, ki svojih pozicij na prvenstveni lestvici nista spremenila. Celjani so nastopili brez KOBLENCERJA in poškodovanega HIRBERNIKA. Napadalna peterka je bila tako prešibka, nogometno znanje Celjanov pa se je končalo v kazenskem prostoru brez končnih udarec na gol DEVIČ. Tudi RUDARJI so zapravili nekaj ugodnih priložnosti. Premajhna zbranost TOPČICA in BIŽJAKA pri zaključnih udarcih je pokopala upe Velenjčanov, da bi se z ugodnejšim rezultatom častno poslovili od republiške lige.

Rezultat 0:0 je realen. Na lestvici je KLADIVAR še naprej šesti, velenjski RUDAR enajsti. V nedeljo gostuje na Glaziji IZOLA, Velenjčani pa igrajo v Mariboru z Branikom.

G. BADIURA

HOKEJ NA TRAVI

Celjski hokejisti na travi so zaključili svoje tekmovalje v zvezni ligi — zahod. V zadnjem kolu so doma na Skalni kleti premagali austroceljskega prvaka Jedinstvo iz Zagreba z rezultatom 2:0 (0:0). Priказali so mnogo boljše igranje in preko Bona in Zupanca dosegli dva lepa zadetka. Mimo tega pa so imeli še nekaj priložnosti za doseg zadetkov. Na razpredelnici so Celjani sedmi.

ODBOJKA

Ker je ženska ekipa bila tokra, prosta, smo videli v Gaberju samo enojni program. Moskva vis-a-vis Gaberja je premagala Izolo visoko s 3:0 (15:7, 15:12, 15:3). Domačini so prikazali na mreži odlično igranje in niso dovolili nobenega presenečenja. Ker pa v zadnjih dveh kolutih igrajo proti slabšim nasprotnikom proti Trebnjem doma in v gosteh proti Novemu mestu, lahko še kljub temu Gaberčani osvojijo tretje mesto na republiški razpredelnici.

Dekleta se bodo v soboto pomerila v odločilnem srečanju za naslov prvaka na Ravnah. Nedelja prinaša težko srečanje proti Ljubljani v gosteh. V zadnjem kolu pa, tudi v gosteh, igrajo proti Kamniku.

TENIS

V nadaljevanju republiške moštvene lige so celjski igralci tenisa igrali doma proti vrsti Triglavu iz Kranja. Pokazali so dobro igranje, toda kljub temu izgubili proti gostom. Rezultata: Celje I — Triglav II 1:2 (Stojan — Jokevič 3:6 Simončič — Dovjak 6:2, 3:6 6:2 dvojci 1:6, 3:6).

Celje II. — Triglav I. 0:3 (Jazbec — Mulej 5:7, 6:2, 4:6, Lesbovar — Furjan 0:6, 1:6, dvojci — 2:6, 1:6).

jk

TENIS

V soboto in nederjo bomo videli v celjskem Mestnem parku najboljše slovenske mladinke. Te se bodo pomerile na republiškem mladinskem prvenstvu. Najboljša bo vsekakor Mima Javšček skupaj s svojimi kolegicami iz Branice. Celjani mnogo pričakujejo od Blanke Godnik.

jk

STRELJANJE

Celjski strelci Tone Jager je sodeloval na velikem strelskem tekmovalju v Hannoveru. Dosegel je izreden uspeh. V olimpijskem matchu je osvojil v konkurenci 66 tekmovalcev iz trinaestih evropskih dežel odlično peto mesto. Rezultat: 963 krogov od 600 možnih.

Solčava

AVTOMOBIL — DARILO SOLČAVI

Ne pripeti se vsak dan, da bi kdo komu poklonil avtomobil. Pa se je kljub temu zgodilo. Ne zgodi se vsak dan, da bi se proti Solčavi vila kolona avtobusov, osebnih avtomobilov in gasilskih vozil, kolona s katero se je vozilo proti Solčavi preko 500 udeležencev partizanskega srečanja. Pa se je vendarle zgodilo. In ne pripeti se vsak dan, da bi bil promet skozi Solčavo za več kot uro prekinjen, pa se je vendarle zgodilo. Pa tudi golaža v treh vojaških kotlih ne kuhajo vsak dan in vendar so ga minulo nedeljo kuhali v Logarski dolini. Kuhali so ga vojaki in to pravi partizanski golaž. Vse to se je pripetilo in še marsikaj drugega minulo nedeljo v Solčavi, nedeljo, ki bo mnogim neizbrisno ostalo v spominu.

Ljudje, ki živijo v gorah, zatrjujejo, da sta človek in gora eno, da sta zrastle za vse dobro in vse slabo. Rekel bi, da je temu resnično tako, kajti minulo nedeljo so se tudi okoliške gore solčavskega kota obdale v praznično obleko. Raduha je razkazovala svoje oprane stene, pa tudi Olševa ni zaostajala. Povsod je bilo čutiti praznik, praznik vseh in vsega.

Dolina je že zgodaj oživila. Praznično odeti so tudi daljnji kmetje ostajali v vasi. Dan je bil namenjen praznovanju. Srečanju borcev, mladine, dan ko bo Solčavan iz rok doslej popolnoma neznanih ljudi sprejel darilo, darilo, ki si ga sami pravzaprav še dolgo ne bi mogli kupiti. Vse je bilo nared. Veselo so plapolali trobojni trakovi v vejah in vrhovih vitkih mlajev, sramežljivo se je skrival med

stene in prvo travo, na nitro roko napisani »dobro došli«. Skromna pisava, pa velika ljubezen. Tiha, toda iskrena dobrodošlica. Malo besed in topli stiski rok in radost v očeh.

Drug za drugim so prihajali borci, postrojeni taborniki in strumni gasilci. Bleščala se je svila praporov v ponos zastavonoš in čast prazniku. Godba je trobila korčnico in zvoki bobna so globoko odmevali od bližnjih sten. Govor, pozdravi! Kratke in prisrčne, malo besed, ki pa so povedale vse. Ponosni in srečni ljudje žive tod svoje skromno življenje. Besede, spomini, preteklost, sedanjost, borci, mladina, enotnost, Tito, ljubezen, zahvala.

»Darilo Solčavi« — na vezano ploščo napisan napis in z žico pritrjen na prednji del gasilskega avtomobila ki so

ga vsi občudovali, avtomobila, ki je povezal mnoga srca dveh tako različnih in tako oddaljenih krajev: Solčavo in Ljubljano, točneje krajevno skupnost Posavje občine Ljubljana Bežigrad. Darilo, ki naj bi vedno netilo plamen povezanja, plamen solidarnosti, plamen plemenitosti ljudi, ki jim pomoč drugemu pomeni dejanje, ne frazo...

Iz Ljubljane, Gornjesavinske doline, Kumrovcu in Koroske so prihajali v Solčavo nekdanji borci naše revolucije, da bi obudili spomine, da bi dan izkoristili tudi za pomembno politično manifestacijo. Na zborovanju so prebrali odprto pismo slovenski javnosti, v katerem apelirajo na vse Slovence, da bi en del dali za izgradnjo doma borcev in mladine v Kumrovcu, doma, ki bo kot pomnik simboliziral enotnost in soli-

darnost jugoslovanskih narodov in narodnosti. Poslali so pismo — pismo TITU. Bučno je odjeknil buren aplavz, ko je bila prebrana vsebina. Naj živi Tito! Naj živi enotnost jugoslovanskih narodov. Parole! Da, toda parole izpisane v srcih, parole borcev, parole mladine. Spomin na dni, ko smo v skromnejših razmerah kot danes, v teh izpisanih besedah, po ožganih zidovih opuščenih domov, videli lepšo prihodnost, prihodnost, ki jo danes zajemamo s polnim prgiščem...

Vsega je bilo tisto nedeljo v partizanski Solčavi, največ pa je bilo veselja in sreče. Pristne in sposobne, gornjske, partizanske, nenarejene in domače. Besedovali so mnogi o davnih dneh, besedovali ob mnogih spominih in opazovali srečne ljudi, ki jim

sleherno srečanje z borci, z mladino pomeni praznik. In minula nedelja je bila za Solčavo velik praznik!

Ostal je gasilski avtomobil in z njim je ostalo spoštovanje do ljudi, ki so z dejanji pokazali, kako in kakšne je treba med našimi ljudmi ustvarjati človeške odnose. Vsi so bili veseli, vsi radostni. Obdarovanci in darovalci. Vsi, prav vsi!

Partizanska Solčava je zopet en dan postala borčevski kraj, saj so se tu zbrali z vseh vetrov močje in žene revolucije, zbrali so se v kraju ki je toliko dal za skupno stvar, v kraju, ki je žrtvoval tudi samega sebe.

Naj ne bo zadnja nedelja poslednja! Naj bo takšnih srečanj še veliko, kajti to so dnevi davnih in sedanjih dni... B. STRMCNIK

MLADI GLASBENI

Glasbena šola »Frana Kežar-Koželjskega« iz Velenja po dveh internih nastopih tem šolskem letu pripravila pet javnih nastopov. Najprej so se mladi glasbeniki predstavili v Smartnem Paki, zatem v Šoštanju pa Velenju in končno še v Celju. V Velenju je nastopila tudi skupina za izrazni ples.

PLAZ POLZI

Ze lani smo poročali gradnji ceste preko klanca Skopečno, ki jo je gradila jugoslovanska ljudska armada. Poročali smo tudi o plazu, je potegnil novo zgrajeno sek. Sedaj je stanje na takšno, da je trasa nevarna, občani pa morajo rediti širok lok, če hočejo preiti v Bistrico ob Sotli ali Kozje. Tako morajo na pmer občani Podsrede narediti, da bi šli naravnost preko klanca Skopečno v Bistrico ob Sotli, narediti pa celšen ovinek preko Kozjskega in Prelarskega.

Izjava direktorja Jugobanke

V OSPREDJU GOSPODARSTVO

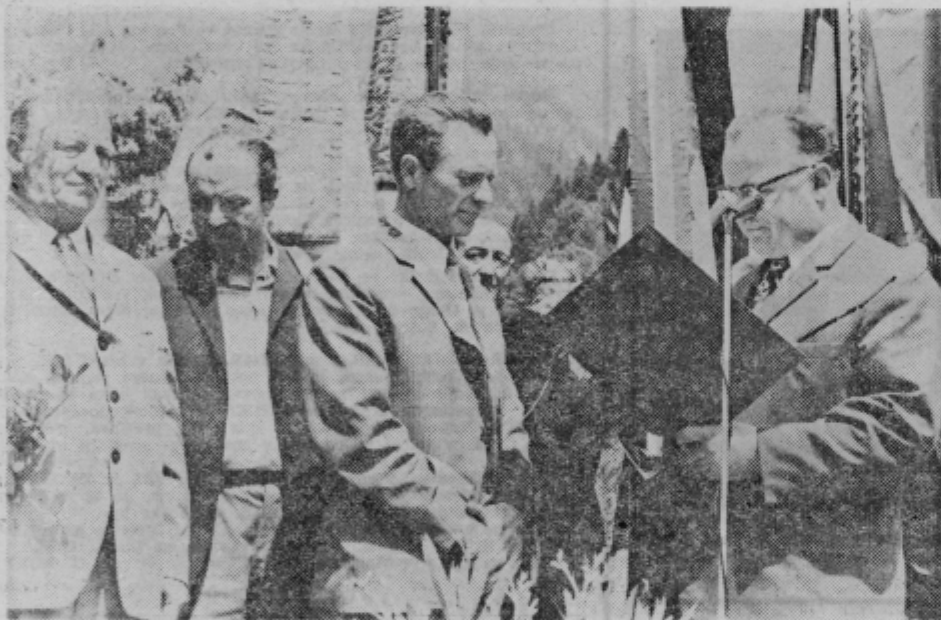
Prav gotovo velja zapisati, da je v celjski občini precejšnja politična in tudi gospodarska aktivnost v zadnjih mesecih. Delovne organizacije ter dejavniki v občini od skupščine, njenega predsedstva do družbeno političnih organizacij v občini, se močno angažirajo zlasti ob reševanju aktualnih gospodarskih vprašanj. Ugotoviti velja, da večina naporov velja ravno gospodarstvu, ki kljub močnemu oživljanju prestaja nekatere hude pretese. Še zlasti se to nanaša na posamezne delovne organizacije.

Pa vendar. Stvari ne mirujejo. Odgovorni si na moč prizadevajo, da bi se čim prej in na čim primernejši način uredila vsa vprašanja, ki so odprta. O prizadevanjih in močni angažiranosti pri reševanju teh problemov pričajo tudi številni obiski predstavnikov posameznih oblastnih, političnih in gospodarskih institucij tako na nivoju zveze kot republike. Med pomembnejše obiske v

Celju velja omeniti obisk prejšnjega tedna, ko se je na razgovoru z gospodarstveniki mudil v Celju generalni direktor Jugobanke iz Beograda dr. LINHART BOZIDAR. Na sestanku pri predsedniku celjske občinske skupščine, so bili navzoči tudi direktorji nekaterih večjih celjskih delovnih kolektivov, ki so sicer dolgoletni komitenti Jugobanke. Po končanih razgovorih smo naprosili za kratko izjavo direktorja LINHARTA, ki je povedal naslednje: »Glavna tema razgovorov v Celju je bila posvečena problemom likvidnosti, blokadi žiro računov in še posebej položaju v EMO in Cinkarni. Z zadovoljstvom lahko izjavim, da bo naš denarni zavod vse prevzete obveznosti do gospodarskih organizacij s celjskega območja zagotovo realiziral. Potrebno je le določeno razumevanje, kajti tudi mi imamo težave, še zlasti glede na neporavnane dolgove, ki jih ima pri nas

federacija. V razgovoru je pokazalo, da lahko katere obstoječe celjske probleme v kratkem času rešimo. Za nekatere od teh, primer za Cinkarno smo tudi konkretno dogovorili, ostale pa bomo še nadaljevali.

Obiskali smo tudi Aekjer smo se pogovarjali nadaljnjem razvoju te delovne organizacije. Že v prihodnjem tednu bomo ugotovili nekatere manjše in stičijske zahteve. Od obsega sodelovanja AERA z gospodarskimi poslovnimi partnerji pa je odvisno tudi ravnanje Jugobanke glede nadaljnjih večjih naložb pri tem kolektivu. Jugobanka vodi razvoredne tudi z nekaterimi partnerji, ki bi lahko pozitivno vplivali na ustvarjanje možnosti za reševanje nekaterih turističnih problemov. Predvsem mislimo na Zdravilišče v Laški oziroma na vlaganje tu kapitala na področje turizma. B. STRMCNIK

Predsednik krajevne skupnosti in krajevne organizacije ZB Posavje občine Ljubljana Bežigrad JANEZ DREMELJ (desno) čita darilno listino o poklonitvi gasilskega avtomobila. Na levi je Ivan Kosmač, predsednik KS Solčava, ki se je v imeu občanov zahvalil za darilo.

med štirimi očmi

ZALJUBLJEN SEM

Star sem 16 let in sem zaljubljen v dekle enake starosti. Prosim, povejte mi, kako se ji naj približam in ji povem, da jo ljubim? Ali jo naj peljem v naravo na sprehod ali v kino?

Oto
Pripis: Nesrečen sem tudi, ker moj spolni ud ni dovolj velik in tudi dlake okrog njega so zelo redke. Kaj naj storim?

Oto
Ljubi Oto,

Dekletu se lahko približaš na oba napisana načina. Lahko si izbereš še tretjega ali pa kombiniraš vse skupaj. Tretji bi bil lahko takle: neskončna vrsta klepetov o vsem mogočem, kar vaju zanima, kar vaju bo še bolj zblizalo. Potem pa deklico lahko pelješ v kino in na sprehod in kadar si bosta najbližje, ji povej, da jo imaš rad. Saj ni treba pasti pred njo na kolena. Pre-

prosto ji povej, da jo ceniš in si želiš njene bližine. Ona, verjemi, bo razumela takoj, kaj ji misliš povedati.

Se nasvet k pripisu: da boš manj nesrečen, uporabi mažo, ki ji je ime — potrpljenje. Po par letih boš videl njen učinek!

ŽIVA ŽENA — SE ENKRAT

V zvezi z vprašanjem, na katerega sem prejel vaš odgovor pod naslovom Živa — mlada žena, vam za obrazložitev svojih pomankljivih spolnih odnosov z ženo, pojasnujem.

Star sem 60 let in mi primanjkuje spolne moči. Če nisem z leti že prerasel zdraviljenja, se priporočam za nasvet, za obrazložitev pa se zahvaljujem.

Dragi tovariš, verjetno ste se pozabili podpisati, kar ni lepo, hudo pa tudi ne. Pa k stvari! Prvo, kar morate storiti pri upadanju spolne moči je to, da o tem ne raz-

mišljate. Sprostite se, skušajte se ženi približati z nežnostjo, ne z mislijo, kakšen bo konec. Vem, težko je to, a morate poizkusiti, morate ohraniti čimveč moči, ki si jo naberete med spolno igrjo.

Običajno je tako, da spolna moč začne pojemati okoli 60. leta, a z aktivnostjo, zdravim življenjem, sprostivjo, se lahko ohrani še dalj časa. Zdravil za pojemanje te življenjske funkcije pri teh letih ni. To je naravni pojav, ker ali ljubimo ali ne ljubimo, tako pravi srbski pregovor, on pada. Resnica je boleča, zlasti ob mladi ženi, vem. Skušajte ji nuditi namesto velike spolne zadovoljitve tudi kaj drugega. Veših razumevajoč pristop do njenih problemov odtehta marsikaj. Naj iz vajnega zakona veje sreča na drug način. Podlaga pa naj ji bo spoštovanje in razumevanje.

Nataša

MORNARJI NA SUHEM

V večernih poletnih urah boste rade oblekle dolge hlače in suknjiče s kratkimi rokavi. Za oba modela izberite platno. K jopiču, obrobljenem z rdečim ali modrim trakom na rokavih, ovratniku in na spodnjem delu suknjiča, boste rade nosile hlače s širokimi zavijki. Na zavijke si našijte jadrnice, ki bodo hlače še bolj osvežile.

Nekaj posebnega bo prav gotovo kostim, kjer imajo rokavi, hlače in suknjič razporek. Ob razporkih našijte velika sidra. Pod jopičem lahko nosite enobarvne in črtaste majice.

Sonce, voda, dobra volja, modra barva, sidra, črte — vse to naj bo letošnje poletje! Vizjak Jana

Izletnik Celje

LETNI ODDIH 1972

Ker je med delovnimi kolektivi in posamezniki vsako leto vse večje zanimanje za organiziran letni odih, smo se odločili, da v letošnji sezoni prvič pripravimo paket letnega oddiha.

Pri današnjem tempu življenja je osebni avtomobil postal nujno zlo. Minili so časi, ko smo naložili v avtomobil družino ter se vozili dan, dva ali celo več do kraja, kjer smo nameravali preživeti dopust. Utrujajoče nočne vožnje, da bi se izognili kolonam podnevi in v zvezi s tem še izguba časa, slaba volja, nikakor ne prispeva k prijetnemu vzdušju in počitku, ki bi ga naj nudil tako zasluženi dopust.

Zato pustite svoj avto doma. Pojdite z nami! Po peljali vas bomo z avtobusom in avionom hitro in udobno do kraja, ki ste si ga izbrali za svoj toliko zasluženi odih. Naj letos ne slišimo več, ko vas bodo znanci spraševali kako ste preživeli svoj dopust, tolikokrat ponovljene besede: »Dopust odlično — toda po vožnji z avtomobilom domov, potrebujem še en dopust!«

Prijavite se v naših poslovalnicah, prinesite svojo prtljago na odhodno postajo, za ostalo bomo poskrbeli mi!

10-DNEVNO LETOVANJE V POREČU

Namestitev: privatne sobe, hrana v hotelski restavraciji

Prevoz: avtobus Celje—Ljubljana—Poreč in nazaj

Odhodi: 19/6, 28/6, 7/7, 16/7, 25/7, 3/8, 12/8, 21/8, 30/8 in 8/9

Pri odhodu:

Odhod iz Celja 7.00
Prihod v Poreč 13.00
(izpred hotela Celeia)

Pri povratku:

Odhod iz Poreča 15.00
Prihod v Celje 21.00

CENIK

19/6	28/6	7/7	16/7	25/7	3/8	12/8	21/8	30/8	8/9
630	650	730	730	730	730	730	730	650	630

V ceni je vračunan prevoz z avtobusom Celje—Ljubljana—Poreč in nazaj ter penzijske usluge od kosila na dan prihoda, do kosila na dan odhoda.

10-DNEVNO LETOVANJE NA RABU

Namestitev: privatne sobe, hrana v hotelski restavraciji

Prevoz: avtobus Celje—Ljubljana—Jablanac—Rab in nazaj

Odhodi: 16/6, 25/6, 4/7, 13/7, 22/7, 31/7, 9/8, 18/8, 27/8 in 5/9

Pri odhodu:

Odhod iz Celja 5.30
Prihod na Rab 14.00
(izpred hotela Celeia)

Pri povratku:

Odhod iz Raba 15.00
Prihod v Celje 23.30

CENIK

16/6	25/6	4/7	13/7	22/7	31/7	9/8	18/8	27/8	5/9
700	720	820	820	820	820	820	920	720	700

V ceni je vračunan prevoz z avtobusom Celje—Ljubljana—Rab in nazaj, penzijske usluge od večerje na dan prihoda do kosila na dan odhoda ter kosilo in večerja na poti.

10-DNEVNO LETOVANJE V NOVALJI NA PAGU

Namestitev: privatne sobe, hrana v hotelski restavraciji

Prevoz: avtobus Celje—Ljubljana—Reka—Jaolanc—Novaja in nazaj.

Odhodi: 17/6, 26/6, 5/7, 14/7, 23/7, 1/8, 10/8, 19/8, 28/8 in 6/9

Pri odhodu:

Odhod iz Celja 5.00
Prihod v Novaljo 14.00
(izpred hotela Celeia)

Pri povratku:

Odhod iz Novalje 15.00
Prihod v Celje 23.30

CENIK

17/6	26/6	5/7	14/7	23/7	1/8	10/8	19/8	28/8	6/9
755	775	875	875	875	875	875	875	775	755

V ceni je vračunan prevoz z avtobusom Celje—Ljubljana—Novalja in nazaj, penzijske usluge od večerje na dan prihoda do kosila na dan odhoda ter kosilo in večerja na poti.

10-DNEVNO LETOVANJE NA SPLITSKEM PODROČJU

PODGORA — KASTEL STARI — SOLARIS — BOL — SUPETAR — STARI GRAD — JELSA

Avtobus: Celje—aerodrom Zagreb—Celje

Avion: Zagreb—Split—Zagreb

Avtobus: Aerodrom Split—hotel—aerodrom Split

Pri odhodu:

Odhod iz Celja 7.30
Prihod aerodrom Zagreb 10.30
Odhod iz Zagreba 11.15
Prihod v Split 12.15
(izpred hotela Celeia)

Takoj po prihodu v Split transfer do hotela.

Pri povratku:

Odhod iz Splita 13.15
Prihod v Zagreb 14.15
Odhod iz Zagreba 15.00
Prihod v Celje 18.00

8-DNEVNO LETOVANJE NA DUBROVNIŠKEM PODROČJU

DUBROVNIK — KORČULA — PRIZBA — VELA LUKA

Lastni prevoz do Zagreba

Avion: Zagreb—Dubrovnik—Zagreb

Avtobus: aerodrom Dubrovnik—hotel—aerodrom Dubrovnik

Pri odhodu:

Odhod iz Zagreba 6.25
Prihod v Dubrovnik 7.15

Takoj po prihodu v Dubrovnik transfer do hotela

Pri povratku:

Odhod iz Dubrovnika 17.55
Prihod v Zagreb 18.45

15-DNEVNO LETOVANJE NA DUBROVNIŠKEM PODROČJU

Odhod in povratek isto kot pri 8-dnevnem letovanju. Na aerodromu Zagreb je možno parkirati osebni avto pod nadzorstvom. Na razpolago so tudi garaže.

10-DNEVNO LETOVANJE — AVION ZAGREB—SPLIT

ODHODI	18/6	27/6	6/7	15/7	24/7	2/8	11/8	20/8	28/8	7/9
PODGORA — »Podgorka«	900	1.010	1.110	1.215	1.215	1.215	1.215	1.110	1.010	900
PODGORA — »Primordija«	930	1.050	1.140	1.240	1.240	1.240	1.240	1.140	1.050	930
KASTEL ST. — »Palace«	980	1.100	1.210	1.350	1.350	1.350	1.350	1.210	1.100	980
SOLARIS — »Andrija«	980	1.100	1.210	1.350	1.350	1.350	1.350	1.210	1.100	980
BOL — privatno	835	945	1.010	1.200	1.200	1.200	1.200	1.010	945	835
SUPETAR — »Tamaris«	980	1.100	1.210	1.350	1.350	1.350	1.350	1.210	1.100	980
SUPETAR — privatno	815	925	990	1.170	1.170	1.170	1.170	990	925	815
STARI GRAD — »Helios III«	970	1.080	1.190	1.310	1.310	1.310	1.310	1.190	1.080	970
STARI GRAD — privatno	815	925	990	1.170	1.170	1.170	1.170	990	925	815
JELSA — »Jadran paviljone«	1.300	1.300	1.400	1.490	1.490	1.490	1.490	1.400	1.300	1.200
JELSA — »Jadran«	970	1.080	1.190	1.310	1.310	1.310	1.310	1.190	1.080	970
JELSA — privatno	835	945	1.010	1.200	1.200	1.200	1.200	1.010	945	835

V ceni je vračunan prevoz z avtobusom Celje—aerodrom Zagreb—Celje, avionska karta Zagreb—Split—Zagreb, transfer aerodrom Split—hotel—aerodrom Split ter penzijske usluge.

15-DNEVNO LETOVANJE — AVION ZAGREB—DUBROVNIK

ODHODI	17/6	24/6	1/7	8/7	15/7	22/7	29/7	5/8	12/8	19/8	26/8	2/9	9/9	16/9
Dubrovnik	1.270	1.420	1.530	1.840	1.840	1.890	1.890	1.890	1.840	1.740	1.530	1.420	1.270	1.270
Korčula	950	1.070	1.150	1.375	1.400	1.400	1.400	1.400	1.375	1.325	1.150	1.070	950	950
Prizba	1.000	1.135	1.230	1.470	1.500	1.500	1.500	1.500	1.470	1.400	1.230	1.130	1.000	950
Vela Luka	1.050	1.165	1.270	1.500	1.550	1.550	1.550	1.550	1.500	1.440	1.270	1.165	1.050	1.000
B kat.														
Vela Luka	990	1.100	1.200	1.430	1.480	1.480	1.480	1.480	1.430	1.350	1.200	1.100	990	1.050
C kat.														
Vela Luka	890	985	1.000	1.280	1.300	1.300	1.300	1.300	1.280	1.200	1.000	985	890	990
privatno														

V ceni je vračunan transfer Zagreb—aerodrom—Zagreb, avionska karta Zagreb—Dubrovnik—Zagreb, transfer aerodrom Dubrovnik—hotel—aerodrom Dubrovnik ter penzijske usluge.

8-DNEVNO LETOVANJE — AVION ZAGREB — DUBROVNIK

ODHODI	17/6	24/6	1/7	8/7	15/7	22/7	29/7	5/8	12/8	19/8	26/8	2/9	9/9	16/9
Dubrovnik	765	850	945	1.080	1.200	1.200	1.200	1.200	1.150	1.150	1.025	945	765	765
Korčula	635	710	780	880	970	970	970	970	920	920	835	780	635	635
Prizba	665	745	820	925	1.000	1.000	1.000	1.000	970	970	880	820	665	665
Vela Luka	695	785	850	950	1.065	1.065	1.065	1.065	1.000	1.000	900	850	695	695
B kat.														
Vela Luka	650	715	780	885	990	990	990	990	940	940	835	780	650	650
C kat.														
Vela Luka	595	675	740	840	940	940	940	940	890	890	795	740	595	595
privatno														

V ceni je vračunan transfer Zagreb—aerodrom—Zagreb, avionska karta Zagreb—Dubrovnik—Zagreb, transfer aerodrom Dubrovnik—hotel—aerodrom Dubrovnik ter penzijske usluge.

MLADOST POD BOHORJEM

Sredi zastav zelenih gričev, v majhnem trgu ob potoku Bistrica pod Bohorjem je praznovalo zadnjo nedeljo Kozjanske ali še bolje rečeno, Kozje, središče zadnje čase nadvse znanega podela, katerega slava je vse prej kot dobra. Kljub temu je Kozjansko praznovalo, praznovalo svoj praznik in Titov in vse, kar je imelo lepo, je podarilo Titu Za njegov rojstni dan. Tisti dan, bila je sončna nedelja in vroče je bilo, da so si očanci brisali zgubana čela in so otroci z bregov porabili zadnje dinarje, prisluzene v »tavrhih«, za sladoled in platnene znake »KOZJE 72«, se je v trgu, ob spomeniku padlim in na livadah okoli Bistrice in športnega igrišča nabralo mimogrede čez dvatisoč ljudi. Prišli so, da bi jih videli, junake telovadbe, oni, ki so vajeni motike in prekleth strmin, oni, ki se jim je vse skupaj zdelo čudno, mnogi pa so ostali doma in tisti sončni dan Kozje niso videli in ne telovadcev ter vseh tistih tisoč mladih, ki so na telovadišču vihteli zastave.

POZDRAVLJENI V KOZJEM

Ostali so doma, zakopani v blatne ogone in najbrž je marsikateri otročarj rnil z motiko v breg, vedoč, da je v Kozjem lepo...

Kozje zna in Kozje ve, kaj hoče. Ljudje so delovni in se znajdejo. Tudi tokrat so se. Telovadni nastop na športnem igrišču je bil doživljene zase. Telovadci z vseh vetrov, pomešani z gasilci in pionirski, so pokazali Kozjancem, kaj vse se da narediti z mišicami. Kozjanci pa so jim v zahvalo priredili kratek, toda prisrčen program na trgu. Nikoli ne bo in ne more biti pozabljen občutek, ko je med kozjanskimi skoraj meščanskimi hišami donela Internacionala in se izgubljala v obronke Bohorja. To je treba doživeti, napisati je težko, tudi je težko opisati sicer včasih res okorne, toda z ljubeznijo nastudirane vaje, ki so jih na kozjanskem travniku izvajali mladi telovadci iz Obselelje in domačih telovadnih društev.

Travniki ob Bistrici, ki se mimo Podsrede izgubljajo proti Bistrici ob Sotli je bil gostitelj vrste vrhunskih športnikov, izbrancev, ki so že nekajkrat zastopali naše državne barve na raznih tekmovanjih. Utihihla je množica in zadržala diha, ko je telovadil Miro Cerar, ki ga pozna sleherni slovenski otrok, četudi ga ni nikoli videl. Kozjanci so ga.

V KOZJE ŠE PRIDEMO

Tako so govorili ljudje, hodeč po cesti, edini ulici v majhnem kraju in prišli so bog ve od kod. Enostavno — prišli so. Na trgu je igrala godba, vrstili so se govorniki, bilo je slovesno in Kozjanci so žareli. Avtomobili

vseh mogočih registracij, od Ljubljane do Zagreba, so iskali prostor povsod naokoli, zastave so plapolale, otroci prepevali. Bil je res lep dan, poln mladosti in zanosa, poklonjenega Titu za rojstni dan.

Končan je bil kulturni program na trgu, otroci so se zapodili na športno igrišče, starejši počasi in trezno za njimi. Minute so minevale in kmalu so omahnile še zastave najmanjših, odšli so gasilci, modre trenerke pa so se še dolgo pomikale po travnati ploskvi. Padla je noč in iz gasilskega doma,

skozi okna in odprta vrata, je v temo planila poskočna muzika, vsa pripravljena za ples. Kozje se je preselilo v dvorano, zaplesalo in veselo zaražalo v prihajajoče jutro. KOZJE 72.

MST

V vsak dom
NOVI
TEDNIK

Iz mnogih krajev so se zbrali v Kozjem. Prišla je tudi JLA, staro in mlado se je poklonilo jubileju svojega maršala. Na sliki: nastopajoči pred odhodom na športno igrišče, zbrani na trgu v Kozjem.

O HIŠNIH SVETIH

V ponedeljek zvečer se v krajevni skupnosti Otok Celju sestal izvršilni odbor krajevne konference socialistične zveze. Govorili predvsem o programu dela v prihodnjih dveh letih, menili, da je potrebno živiti vse napore za aktivno delo hišnih svetov. Povečanje števila blokov Otoku sploh nima hišnih svetov, tam, kjer so, pa predsedniki v velikih tleh, ker imajo nadvse jene možnosti, da bi kaj več storili. Razgovor so jih opravili člani krajevne skupnosti Otok, pokazali, da pripravljeni za delo obstaja. Zato se izvršilni odbor krajevne konference socialistične zveze ločil, da bo še v tem mesecu opravljen razgovor s predstavniki hišnih svetov, o njihvih problemih, delu in prihodnjem pa bo spregovorila druga seja krajevne konference socialistične zveze Otoku. Člani izvršilnega odbora so zelo izpostavili vlogo hišnih svetov pri urejanju okolja.

Izvršilni odbor socialistične zveze na Otoku je še pri vsejugoslovansko akciji, ki se je začela na predstavitvi Tita, da se ustavi sklad za šolanje otrok delavcev. Izvršilni odbor ni, da bi morali v vseh lovnih organizacijah v vsaki občini ugotoviti, ali deljene stipendije prejemajo študentje, ki jih potrebujejo. Prav tako pa bi morali v vseh organizacijah spodbuditi načrtno akcijo za zbiranje otrok iz družin, ki jih kmečkih družin.

JOZE VOLFA

RADIO Celje

202 m in 97 MGb

Ob delavniških začetkih oddaj ob 16.00 s poročili in Tehnomercatorjevo reklamo, ob 16.05 — naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, ob 16.40 — zabavni globus, ob 17.00 — kronika, ob 17.15 — obvestila Zaključek ob delavniških ob 18.00 uri.

Cetrtek, 8. junija: 17.30 — aktualno v sindikatu, 17.45 — v plesnem ritmu.

Petek, 9. junija: 17.30 — mladinska oddaja, 17.45 — moški komorni zbor, Celje.

Sobota, 10. junija: 17.30 — poslušate jih najraje.

Nedelja, 11. junija: 11.00 — napoved časa in programa, Tehnomercatorjevo sporočilo, 11.03 — pogovor s poslušalci: Nekateri celjski problemi, 11.23 — obvestila, 11.38 — zabavni globus, 11.58 — naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, 12.45 — literarna oddaja: Marica Kač — Pesmi, 12.58 — nedeljske glasbene razglednice, 13.28 — 60 minut za razvedrilo, 14.30 — zaključek oddaje.

Ponedeljek, 12. junija: 17.30 — športni pregled, 17.45 — novo pri Jugotonu.

Torek, 13. junija: 17.30 — torkova reportaža: B. Strmčnik — O delu Svobode na Polzeli, 17.45 — tamburaški orkester ZPD France Prešeren iz Celja.

Sreda, 14. junija: 17.30 — iz dela občinskih skupščin, 17.45 — iz arhiva resne glasbe: operne melodije.

TV spored

NEDELJA, 11. JUNIJA

8.50 Madžarski TV pregled (Pohorje, Plešivec) (Bg)
9.40 Po domače s Tržaškimi narodnim ansamblom (Lj)
10.12 Kmetijska oddaja (Zg)
10.55 Mozaik (Lj)
11.00 Otroška matineja: Sebastijan in Mary Morgan, oddaja iz cikla Boj za obstanek (Lj)
11.50 Mestec Peyton — ser film (Lj)

12.40 TV kapiot (do 13.00) (Lj)
Nedeljsko popoldne
18.00 Elizabeta I. — serijski barvni film (Lj)

19.30 Filmska burleska (Lj)
19.45 Cikcak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 3—2—1 (Lj)
20.30 Humoristična oddaja (Zg)
21.15 Zabavno glasbena oddaja (Zg)
21.30 Športni pregled (JRT)
22.15 Poročila (Lj)

Drugi spored:
20.00 TV dnevnik (Zg)
20.30 Spored italijanske TV

PONEDELJEK, 12. JUNIJA

16.15 Odprta univerza (Bg)
16.45 Madžarski TV pregled (Pohorje, Plešivec do 17.00) (Bg)

17.45 Glasbeni ciciban: Razstava (Lj)
18.00 Risanke (Lj)
18.15 Obzornik (Lj)
18.30 Šest srečanj z Barkerjem — serijski film (Lj)
18.55 Mozaik (Lj)
19.00 Maksimeter (Bg)
19.45 Kratek film (Lj)
19.50 Cikcak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 3—2—1 (Lj)
20.30 M. Pfeiffer: Romeo in Julija 70 — I. del barvne oddaje (Lj)

22.05 Diagonale (Lj)
22.55 Poročila (Lj)
Drugi spored:
17.35 Poročila (Zg)
17.40 Luitke (Bg)
18.00 TV vrtec (Zg)
18.15 Kronika (Zg)
18.30 TV pošta (Sa)
19.00 Maksimeter (Bg)
19.45 Propagandna oddaja (Zg)
20.00 TV dnevnik (Zg)
20.30 Spored italijanske TV

TOREK, 13. JUNIJA
17.15 Madžarski TV pregled (Pohorje, Plešivec do 17.30) (Bg)
17.45 I. Bjellšev: Trmasta muca (Lj)
18.00 Risanke (Lj)
18.15 Obzornik (Lj)
18.30 Moški zbor Lira iz Kamnika (Lj)
18.55 Mozaik (Lj)
19.00 Molekule spomina — oddaja iz cikla Možgani — III. del (Lj)

19.20 Oblikovanje: Poreklo oblikovanja (Lj)
19.50 Cikcak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 3—2—1 (Lj)
20.30 Sence pozabljenih prednikov — sovjetski film (Lj)

22.10 Stari mojstri: Brata Janez in Jurij Subic — barvna oddaja (Lj)
22.30 Poročila (Lj)

Drugi spored:
17.35 Poročila (Zg)
17.40 Daljnogled (Bg)
18.15 Kronika (Zg)
18.30 Znanost (Bg)
19.15 Vaš svetovalec (Zg)
19.45 Propagandna oddaja (Zg)
20.00 TV dnevnik (Zg)
20.30 Stop (Zg)
21.15 Serijski film (Bg)
22.05 TV dnevnik (Zg)
22.25 Glasbena oddaja (Zg)

SREDA, 14. JUNIJA
16.45 Madžarski TV pregled (Pohorje, Plešivec do 17.00) (Bg)

17.55 Sebastijan in Mary Morgan — serijski barvni film (Lj)
18.20 Obzornik (Lj)
18.35 Jazz na ekranu: Kvartet Hala Singerja — I. del (Lj)

19.00 Mozaik (Lj)
19.05 Na sedmi stazi (Lj)
19.30 Naš ekran (Lj)
19.50 Cikcak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 3—2—1 (Lj)
20.30 I. Sekulić: Kronika vašega pokopališča — II. del (Lj)

21.15 Po sledih napredka (Lj)
22.05 Poročila (Lj)
Drugi spored:
17.35 Poročila (Zg)

17.40 Risanke (Zg)
17.50 Serijski film (Zg)
18.15 Kronika (Zg)
18.30 Reportaža (Ti)
19.00 Risanke (Bg)
19.15 Zabavna glasba (Sk)
19.45 Propagandna oddaja (Zg)
20.00 TV dnevnik (Zg)
20.30 Spored italijanske TV

CETRTEK, 15. JUNIJA
16.45 Madžarski TV pregled (Pohorje, Plešivec do 17.00) (Bg)

17.50 Kuninja pri violinskem ključu — barok (Lj)
18.15 Obzornik (Lj)
18.30 Boj za obstanek (Lj)
18.55 Mozaik (Lj)
19.00 Velicina in pokorščina — oddaja iz cikla Civilizacija (Lj)

19.50 Cikcak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 3—2—1 (Lj)
20.35 Cetrtekovi razgledi (Lj)
21.25 Bos skozi pekel — japonska nadaljevanka (Lj)
22.15 Hamlet — ruski balet (Lj)
22.55 Poročila (Lj)

Drugi spored:
17.35 Poročila (Zg)
17.40 Otroški spored (Bg)
18.15 Kronika (Zg)
18.30 Narodna glasba (Zg)
19.00 Srečanja (Ti)
19.45 Propagandna oddaja (Zg)
20.00 TV dnevnik (Zg)
20.30 Spored italijanske TV

PETEK, 16. JUNIJA
16.45 Madžarski TV pregled (Pohorje, Plešivec do 17.00) (Bg)

17.20 1001 problem (Trapiolo HH 33) (Lj)
18.10 Obzornik (Lj)
18.25 Glasba iz studia B — barvna oddaja (Lj)

18.45 Tehnika vožnje — oddaja iz cikla Cesta in mi (Lj)
18.55 Ekonomsko izrazoslovje — Stabilizacija (Lj)
19.00 Mestec Peyton (Lj)
19.50 Cikcak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 3—2—1 (Lj)
20.35 Do sončnega zahoda — ameriški film (Lj)

22.45 Pokal pevcev — barvni posnetek (Lj)
24.00 Poročila (Lj)

Drugi spored:
17.35 Poročila (Zg)
17.40 Otroški spored (Zg)
18.15 Kronika (Zg)
18.30 Pojunaško znanstveni film (Zg)

19.00 V petek ob 19.00 (Zg)
19.45 Propagandna oddaja (Zg)
20.00 TV dnevnik (Zg)
20.30 Spored italijanske TV

SOBOTA, 17. JUNIJA
17.35 Po domače s pihalnim orkestrom Francija Puharja (Lj)
18.05 Obzornik (Lj)
18.20 Disneyev svet (Lj)
19.10 Mozaik (Lj)
19.15 Humoristična oddaja (Bg)
19.45 Krtek film (Lj)
19.50 Cikcak (Lj)

20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 3—2—1 (Lj)
20.30 Košarka Evropa : ZDA — prenos (Zg)
22.00 Tekmeča serijski barvni film (Lj)

Celje

NAPREDEK V TURIZMU

V okviru kulinaricnega tedna je bilo v torek dopoldne v Celju regijsko posvetovanje gostinskih in turističnih delavcev. Po uvodnih besedah Stane Čuješa in prof. Zorana Vudlerja se je razvila živahna razprava, ki je opozorila na številne probleme, s katerimi se srečujejo gostinski in turistični delavci. V tej zvezi

so zlasti opozorili na nevezdržnost zamrznjenih cen, še posebej, ker so se cene nekaterim prehrabnim artiklom, komunalnim storitvam, energiji in drugemu zvišale. Gostinstvo tare majhna akumulativnost, poseben problem predstavljajo kadri. Samoupravni sporazum o delitvi dohodka in osebnega dohodka, ki je

bil lani je sprejemljiv, le pa že terja temeljite popravke.

Na seji so znova opozorili, da je graditev gostinskih objektov v Celju neizogibna nujnost in da ob močnejših vesticijah pa tudi adaptacija sedanjih objektov in čunati na večje izboljšave turističnega gospodarstva.

POSLUŠATE NAJRAJŠE

Lep pozdrav vsem ljubiteljem prijetnih, zabavnih melodij.

V minulem tednu so po vaši zasluzi prodali v »TEHNO-MERCATORJEVIH« trgovinah RADIO, ELEKTRO in v VELEBLAGOVNICI »T« — rekordno število gramofonskih plošč. Najbolj ste kupovali veliko ploščo s posnetki pesmi »Slovenska popevka 72«.

Toda, da ne pozabimo izžrebanca. To je:

ANDREJ PAVLIN
Cankarjeva 9, Celje

Zdaj pa POP LESTVICA »T«:

OTO PESTNER
SONJA GABRSCEK
JANKO ROPRET
MAJDA SEPE
RADE VUCKOVIC
SINGING REVOLUTION
MAJDA SEPE
PETER ORLOFF
EDVIN FLISER
BOBA STEFANOVIĆ

MATI BODIVA PRIJATELJA
PILULA ZA SREČO
LJUBLJANCANKE
MED ISKRENIMI LJUDMI
VIKI, VIKI, VIOLETA
RA-TA-TA
BUTTERFLY
KALINKA
MAMICA JE KAKOR ZARJA
BUDI SAMO MOJA

Ime in priimek:

Počen naslov:

Naslov skladbe:

Plošče kupujem v: Veleblagovnici »T«, »Elektro«, »Radio« (ustrezno obkroži)

Kupone pošljite do srede 14. junija do 12. ure na naslov: »Novi tednik« Gregorčičeva ulica 5, Celje.

»TEHNO-MERCATOR« CELJE

VLOMI

Vlomilcev v Celju resnično nikdar ne zmanjka. Samo v treh nočeh so v ozemju Celja zabeležili na Upravi javne varnosti kar pet vlomov.

»Obiske v obratu družbene prenarane Elektro Celje se ni najbolje »posrečila« Storilec je skozi odprto okno odnesel dva nabečka sira.

Laboratorij podjetja Ingrad je oškodovan za 2.000 dinarjev. Storilec se je spiazil skozi siabo zaprto okno in odnesel razno orodje in druge predmete.

Tudi kiosk nasproti hotela Celesta ni bil varen. Neznanec je s kamnom razbil steklo, zgrabil tri ročne ure, več zavitkov cigaret, igralne karte ter drugo in izginil v noč.

Gradbeno industrijsko podjetje »INGRAD« — CELJE Ljubljanska cesta 16

sprejme V UK VEČJE STEVILO

UČENCEV (VAJENCEV)

za izučitev poklicev

- zidar
- gradbeni tesar
- železokrivce

ter omejeno manjše število učencev za naslednje poklice:

- 4 stavbne kleparje
- 2 stavbna mizarja
- 2 strojna mizarja
- 2 soboslikarja
- 2 stavbna ključavničarja
- 2 strojna ključavničarja
- 2 vodovodna inštalaterja
- 2 monterja ogrevalnih naprav
- 2 avtomehanika
- 2 elektroinštalaterja
- 1 obratovnega električarja

Prošnji za sprejem je treba priložiti:

- rojstni list in
- šolsko spričevalo

Zdravniški pregledi bodo organizirani v Celju za vse prijavljene kandidate in sicer po 15. juliju 1972.

Prijave sprejema kadrovska služba podjetja do 15. julija 1972.

Zaradi razširitve proizvodnega programa vabi

LIBELA CELJE

k sodelovanju večje število sodelavcev, in to:

1. diplomirane inženirje strojništva
2. inženirje strojništva
3. tehnike strojništva
4. materialne knjigovodje
5. knjigovodje za obračun OD
6. kvalificirane in priučene strugarje, ključavničarje, rezkalce, kovinopleskarje in skoblarje,
7. delavce brez kvalifikacij, stare od 18—40 let

POGOJI:

pod tč. 1., 2. in 3. je potreben kader za konstrukcije in tehnologijo. Zaželeno je, da imajo kandidati nekaj prakse;

pod tč. 4. in 5. je potreben kader za finančno službo, z ESS oz. nižjo šolo, vendar z nekaj prakse na ustreznih delovnih mestih;

pod tč. 6. in 7. je potreben kader za proizvodno, skladiščno in transportno službo.

Kandidati naj se osebno zgledajo v splošnem sektorju podjetja, na Opekarniški 2. v Celju.

Razpis velja do zasedbe delovnih mest.

LIBELA CELJE

SPLOŠNO GRADBENO PODJETJE »VEGRAD« VELENJE

razpisuje
prosta delovna mesta za:

dva polagalca plastičnih mas

POGOJI:

Ustrezna kvalifikacija in izkušnje pri polaganju plastičnih mas.

Prošnje z opisom dosedanjih zaposlitev in dokazili o strokovnosti, sprejme SGP »Vegrada« Velenje, odbor za kadrovske in splošne zadeve.

Nastop dela takoj.

NAGRAJENI REŠEVALCI TKANINE

Zreb je nagrade razdelil takole:

1. nagrada: 100 din — TONČKA HANUS, Otok 11, Celje
2. nagrada: 30 din — DOMEN, VERDNIK, Liptovska 8, Slov. Konjice
3. nagrada: 30 din — TATJANA FILIPIC, Tomšičev trg 17, Celje
4. nagrada: 30 din — JERNEJ KISEK, Krnice 14, Hrastnik
5. nagrada: 30 din — FORTO TURK, Celje, Okopi 13.
6. nagrada: 30 din — BABI FELICIJAN, Velenje, Prešernova 9.

Vsem izžrebancem bomo nagrade poslali po pošti. Čestitamo!

REŠITEV KRIŽANKE

Vodoravno: EJ, vinopivka, karp, brat, LU, Erato, rov, agar, Bevk, egida, RTV, najdenec, ata, koran, oka, fra, apel, on, TS, košar, E, ica, RSM, MI, RL, park, čakalec, OA, ON, Iowa, Aare, Clay, zgradba, čvekač, avdio, Lome, fric, Narta, Ema, jagode, re, Inn, revolta, anis, fosil, aker, Danka, um, cepin, SJ, parati, Aarhus, akant, TE.

ANEKDOTA

Shawa so nekoč prosili, naj imenuje deset oseb, ki jih najbolj spoštuje. V odgovor je Shaw navedel tale seznam:

1. George Bernard Shaw
2. G. Bernard Shaw
3. G. B. Shaw
4. G. B. S.
5. Bernard Shaw George
6. Shaw Bernard George
7. Bernard George Shaw
8. George Shaw Berdard
9. G. S. Bernard
10. Shaw George Berdard.

poznamo zdravilna zelišča?

BOROVNICA — VACCINIUM MYRTILLUS

Borovnica je nizek grmiček, ki raste po naših svetlih gozdovih v celih skupinah. V zemlji ima nekoliko olesenelo koreniko, iz katere poganja šop stebelc in vejic, ki ostanejo dolgo v jesen lepo zeleni. Listi so premenjalni, kratkopeceljati, zgoraj temno, spodaj svetlo zeleni in na robu tanko napiljeni. V listnih pazduhah se razvijajo viseči, kratkopeceljati cvetovi z vrčastim, skoraj okroglim, bledozelenim in rdeče nadahnjenim vencem, ki ima na pet delov nacepljen rob. Plod je okrogla, sočna, modrikastočrna jagoda. Sok je temno rdečkast. Borovnica cveti od aprila do junija.

Nabiramo liste junija in avgusta. Grmičke požanjemo in posušimo v senci, nato jih omlatimo, da suhi listi odpadejo. Liste očistimo z vejalnikom od primesi, da dobimo čiste liste. Iz treh kg

svežih listov dobimo 1 kg suhih.

Ko dozori jagode, jih nabiramo. Pri tem nabiramo le popolnoma zrele jagode z roko ali grabljicami. Nabranim jagodam odstranimo prisotne lističe, vejice. Sušimo jih v tenki plasti na soncu ali še bolje in hitreje v sušilnici ali na topli peči (50°C). Iz 9 kg svežih plodov dobimo 1 kg suhih, ki pa ne smejo biti prežgane.

Listi vsebujejo čreslovino, nekaj arbutozida, organske kisline, sladkor, gume in tudi nekaj vitamina C. V plodovih je precej čreslovine, sladkorja, jabolčne, citronske, oksalne kisline, ter veliko vitamina C.

Zaradi teh sestavin se borovnice in listi zelo uporabljajo. Čaj iz borovničnih listov pomaga pri lahki obliki sladkorne bolezni, pri prehladu ledvic, pri driski itd. Z vodo, v kateri smo prekuhali lističe, si lahko izpiramo usta in tudi grgramo pri vnetem žrelu. Posušene borovnice so dobro zdravilo proti driskam in motnjam v prebavi zaradi pokvarjene hrane. Dobro je tudi žganje, v katerem smo namočili borovnice. Iz zrelih jagod pripravljamo sok, ki ga steriliziramo in spravimo za zimo in je tedaj važen vir vitaminov.

BORIS JAGODIČ

»MONTANA« ŽALEC — obrat Liboje

objavlja
naslednja prosta delovna mesta za nedoločen čas:

ELEKTRIKAR

pogoj: KV elektricar

KUHARICA

pogoj: KV ali PK kuharica

NATAKARICA

pogoj: KV ali PK natakarica

Nastop službe je možen takoj. Osební dohodek po pravilniku o delitvi osebnih dohodkov.

Vransko

ZLORABA POLOŽAJA

Po ugotovitvi Uprave javne varnosti iz Celja obstoji utemeljen sum, da je JOŽICA DIMEC, do nedavnega ravnateljica osnovne šole v Vranskem, zlorabila uradni položaj, iz koristoljublja in se pri tem tudi materialno koristila. Na zahtevo kolektiva je že bila suspendirana, pri komiteju občinske konference ZKS v Žalcu pa je na zahtevo sekretarja že podala ostavko na mesto člana komiteja. Kadrovska komisija je razpravljala o tem, ali je po vsem, kar je storila, še lahko članica ZK.

Javnemu tožilstvu bo podana tudi ovadba zoper BRANKA PEPELA, ki je bil do nedavnega ravnatelj podružnične šole v Taboru, ker obstoji utemeljen sum, da se je podobno kot Dimečeva tudi on materialno okoristil.

Govorice o tem, da na Vranski šoli nekaj ni v redu, so se pojavile že pred meseci. In po pregledu, kjer je dim, je tudi ogenj, so ob podrobnih raziskavi stvari le prišle na dan. Prišlo se je pravzaprav z očit. ki o visoki kilometrin in dnevnih. Dimečeva je to utemeljevala, da je Vransko peč najbolj oddaljena šola od občinskega centra, zato so stroški za službene vožnje tudi večji. Toda stvar ni bila čisto taka...

Inšpektorji UJV, ki so zadevo raziskovali, so ugotovili, da obstoji utemeljen sum o zlorabi uradnega položaja iz koristoljublja in materialno okoristitve, zato bodo v prihodnjih dneh podali ustrezno prijavo javnemu tožilstvu v nadaljni postopek. Drugih podrobnosti na UJV nismo izvedeli, vendar lahko v osnovnih obrisih zapišemo tole: na šoli so že štiri leta nazaj pobirali takolimenovano »šolnino« to je delež, ki so ga ob začetku šolskega leta plačevali učenci. Iz tega denarja naj bi se plačalo zavarovanje otrok na nabava nekaterih manjših učil oziroma učnih pri-

pomočkov. Od začetnih 1.000 starih din je ta prispevek letošnjem letu narasel na 5.000 starih dinarjev v višjih razredih. Večina tega denarja, ki so ga prispevali starši, je bila porabljena za omenjene namene, okoli 40 odstotkov pa si ga je prisvojila Dimečeva in ga porabila za svoje »potrebe«. Mimogrede bodi povedano, da se resno postavlja vprašanje, ali obstoje zakonske osnove za pobiranje takega prispevka in v taki obliki, čeprav Vranska šola pri tem ni edina, ki je tako ravnala in je od otrok pobirala »šolnino«.

Poleg neupravičeno zaračunavane kilometrine in dnevnice, denarja od »šolnin«, pa se je Dimečeva okoristila tudi z denarjem šolske kuhinje. Vsega skupaj naj bi poneverila okoli dva milijona starih dinarjev.

Ugotoviti velja, da je kolektiv na vranski šoli hitro in ostro ukrepal ter obsodil ravnanje nekdanje ravnateljice, ki je poleg tega v kraju opravljala tudi pomembne družbene politične funkcije. Suspens in moralna obsodba sta pogojila tudi druge

konsekvence, to je razrešitev funkcije v komiteju, prav gotovo pa bo prišlo tudi do izključitve iz Zveze komunizma.

Naj ob tem povem še to, da so popolnoma neosnovane govorice, da se je Dimečeva okoristila z denarjem iz samoprispevka, ki ga občani žalske občine plačujejo za adaptacijo in izgradnjo šolske mreže. S tem denarjem gospodari poseben sklad pri občini in v upravnem odboru sede mnogi vidni družbeno politični delavci. Vse govorice o tem so izmišljene! Šlo je res za denar, ki so ga tako ali drugače zbirali starši (šolska kuhinja, »šolnina«), vendar ne za to, o čemer smo zapisali zgoraj.

Podobno, le da gre za manjšo vsoto, se naj bi okoristil tudi BRANKO PEPEL, do nedavnega šolski upravitelj podružnične šole v Taboru. Tudi on je bil suspendiran, o njegovem deliktu pa bo svoje izrekla tudi organizacija ZK.

Oba primera sta v žalski občini vzbudila veliko govorico, tudi neutemeljenih in zlonamernih. Tudi takšnih, ki so blatili učitelje vse prevlek. To ni pošteno in temu je treba narediti konec. Dimečeva in Pepel, bosta, če bosta spoznana za kriva, za svoje nepošteno ravnanje odgovarjala, neljubi dogodek pa ne sme metati sence na prosvetne delavce, ki si kar najbolj prizadevajo izpolnjevati vse številne naloge svojega odgovornega družbenega poslanstva.

-nik

mali oglasi

PRODAM

KOZOLEC prodam. Spiler Angela, Zg. Hudinja 42, Celje.

MLADE pse čuva prodam. Šibtnic Jože, Sp. Crnava, Velenje.

KOPALNO kad — novo prodam po ugodni ceni. Bobnar Franc, Kidričeva 26, Laško.

LAHEK voz za vprego prodam. Zabukovšek, Slance 16, Teharje.

HISO »gospodarskim poslojem in 8000 kv. m. zemlje prodam. Ogled in poizvedbe Šef Ludvik, Celje — Medlog 53.

ENOOSNO prikolico — novo — na volan za kosilnico 127 BCS, nosilnost 700 kg ugodno prodam. Košec Rudi, Glinsko 7 pri Ljubčani.

300 ltr. dobrega jabolčnika prodam. Lahovna 13, p. Skofja vas.

PRODAM skoraj novo avtomobilsko sotor prikolico. Ogled po predhodnem pismenem dogovoru. Mihelič, Celje, Tavčarjeva 2.

MLATILNICO — navadno v dobrem stanju prodam. Kračun Stefan, Podgorje pod Cerinom, Frankolovo.

STROJ in akumulator za Fiat 750 vse v dobrem stanju ugodno prodam. Vrabec Stane, Rimska cesta 8, Laško.

FIAT 1100 karavan generalno obnovljen in Olympia karavan prodam po ugodni ceni. Trnovlje 128, Celje.

NUJNO prodam tovorni avto »Deutz Magirus« prekucnik, za 1972 registriran po nizki ceni. Ponudbe pod »Dojca«.

POSESTVO 13-ha (4 ha gozda) pol ure od Rim. Toplice proti Laškem lep razgled — prodam. Ojsteršek Jože, Plazovje 8, Rim. Toplice.

KUPIM

ENOSOBNO stanovanje po možnosti z garažo ali prostorom za garažo kupim. Zaželeno Celje, Šmarjeta ali od Celja do Petrovč ob glavni cesti. Plačam z gotovino. Ponudbe pod »Gotovina«.

PAR mladih juncev kupim. Zagajšek Ivan, Sentjarc 24, Store.

STANOVANJSKO hišico z vinogradom kupim v občini Šmarje ali kjerkoli. Plačam takoj ali menjam. Več po dogovoru. Teharje 22.

ZAPOSILITEV

VAJENCA za tapetniško stroko sprejme Zorko Franc, tapetništvo in dekoraterstvo Celje, Zidansko 21.

STANOVANJE

NUJNO iščem prazno sobo v Celju ali okolici. Kerec Dragica, Resljeva 38, Celje.

NA STANOVANJE sprejem podnajemnika. Mari-borska 176.

NA STANOVANJE sprejem dva starejša inteligenta v lepo sončno sobo s souporabo kopalnice. Ponudbe pod »Komfortno«.

ZAMENJAM trosobno komfortno stanovanje v centru mesta za eno in pol sobno na Otoku ali bližnji okolici. Okrajšek Jožica, Zidansko 3, Celje.

ZAMENJAM suho enosobno stanovanje 40 kv. m. z odločbo 1 km od tovarne EMO za garsonjero v I. nadstropju kjerkoli v Celju. Ponudbe pod »Vrta«.

DVOSOBNO stanovanje v hiši na Aljaževem hribu zelo ugodno prodam. Ponudbe pod »Gotovina in vseljivo«.

FANT išče sobo v Celju ali bližnji okolici. Plača za eno do dve leti naprej. Ponudbe pod »Solidena«.

DVOSOBNO stanovanje v centru mesta zamenjam za manjše stanovanje v bloku. Informacije vsak dan pri Kovačič v Ljudski restavraciji, Zidansko 2.

NOVO-OPREMLJENO sončno sobo na Dečkovi cesti — souporaba kopalnice — poseben vhod — oddam eni ali dvema ženskama srednjih let. Ponudbe pod »Dogovor«.

ZAKONSKI par išče opremljeno sobo. Ponudbe na naslov Spasič Slavica, Dom oskrbovancev Novo Celje, p. Zalec.

ZA MANJŠO pomoč na kmetiji sprejemam na stanovanje družino. Ponudbe pod »Okolica Celja«.

V CENTRU oddam sobo dvema fantoma. Pismene ponudbe pod »Opremljeno«.

NA STANOVANJE sprejemam dve dekleti. Pismene ponudbe pod »Center«.

RAZNO

OPOZARJAM, da nisem plačnik dolgov mojega moža Martina Sikoška iz Kompol 115 ter da bom vse predmete, ki bi jih on prodal zahtevala nazaj sodnim potom. Sikošek Marija, Kompol 115 Store.

ZAHVALA. Ob težki izgubi dragega moža in očeta EDIJA VODUSKA se iskreno zahvaljujem vsem, ki so mi priskočili na pomoč ob tako nenadni izgubi. Predvsem se iskreno zahvaljujem Vetrarji podjetju »Merx« za darovane vence in vsestransko pomoč ter njegovim stanovskim tovarišem šoferjem in mehanikom. Zalujoča žena z otrokoma Lidijo in Mitjo.

POZIV NAJMITELJU! V soboto dne 3. 6. 1972 je bila popoldne izgubljena v Veselevo ulici v Celju ali pa drugje v smeri proti Ljubljanski cesti slika »akvareli z rožami«, ki je za lastnika drag spomin. Zato je najditelj naprošen, da sliko proti nagradi vrne lastniku. Spo-ročilo na Pravno pisarno, Celje, Trg V. kongresa 9/1.

CE ZELITE kvalitetne enodnevne piščance, potem si jih preskrbite samo v valilnici Klančnik v Šmarjeti pri Škofji vasi vsak dan od 6. do 17. ure.

ZELIM se honorarno zaposliti kot administratorka. Ponudbe pod »Popoldana«.

UMETNA valilnica Anica Winter — Lopata 55, Celje, sporoča, da dobite enodnevne piščance vseh vrst — bele, težke, rjave in grahaste — vsak teden in sicer v torek na domu, v sredo pa na celjski tržnici.

REJCI perutnine pozor! Kvalitetne piščance brojlerske in nesne pasme v starosti 1 do 14 dni dobite vsak

dan v valilnici Dobrave Zg. Roje 23, Sempeter.

HA KOŠNJE dam v najem. Košnja mlozna s traktorjem. Horvat, Hrušovec 23, Sentjur.

FANT star osemindvajset let želi spoznati dekle staro do petindvajset let. Ponudbe

pod »Možen odhod v tujo«.

OTROKA starega od 13 do 15 let želim posvojiti. Ponudbe pod »Gotovost«.

VDOVA želi spoznati moškega od 66 do 71 let zaradi skupnega življenja. Ponudbe pod »Celjana«.

POZIV

za vložitev davčne napovedi in odmero davka za določene premoženjske predmete

Davčna uprava SKUPSCINE OBČINE CELJE

ponovno poziva

v skladu s 145. členom zakona o davkih občanov (Uradni list SRS št. 7/72) vse lastnike gozdnih zemljišč, katerih zemljišča ležijo na območju občine Celje in jim kmetijstvo ni osnovni vir preživljanja, da vložijo davčno napoved za odmero davka na določene premoženjske predmete.

Napoved je izpolniti na predpisanem obrazcu, ki je na razpolago v sprejemni pisarni Skupščine občine Celje in jo vložiti pri davčni upravi najkasneje do 15. 6. 1972.

DAVČNA UPRAVA

KULTURNA SKUPNOST CELJE

Razpis STIPENDIJ za šolsko leto 1972/73:

1 stipendija na Filozofski fakulteti — smer knjižničarstvo

1 stipendija na Filozofski fakulteti — etnografija ali zgodovina

Prednost pri dodelitvi stipendij imajo študentje višjih letnikov.

Prijave z dokazili o dosedanjem šolanju, potrdilo o premoženjskem stanju in potrdilo o osebnih dohodkih staršev pošljite na naslov: Strokovna služba Kulturne skupnosti Celje, Muzejski trg št. 1 do 25. junija 1972.

ZA VAŠE UGODJE — SODOBNA STANOVANJA

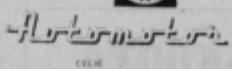
PROIZVODNJA GRADBENEGA MATERIALA:

betonska okna
betonske cevi
betonska opeka
betonske montažne garaže
betonske plošče za tla

PROJEKTIRAMO VISOKE IN NIZKE GRADNJE

slovenija avto

POD TO STREHO BOSTE KUPILI VAŠE VOZILLO

IN VSE KAR POTREBUJETE ZANJ

— avtomobili: ZASTAVA, TOMOS CITROEN, NSU

— rezervni deli: ZASTAVA, TOMOS CITROEN, NSU in ŠKODA

— rezervni deli za kolesa in motorje

— avtoelektrični material

— akumulatorji in avto gume

— skratka vse, kar potrebujete za vaš avto

IZOBRAŽEVALNA SKUPNOST CELJE

Komisija za kadre in stipendije razpisuje

za šolsko leto 1972/73 za dijake in študente občine Celje naslednje

štipendije:

6 stipendij za študij na srednji vzgojiteljski šoli
7 stipendij za študij gimnazije
2 stipendiji za študij pedagogike in psihologije

ZA STUDIJ NA PEDAGOSKI AKADEMIJI:

4 stipendije za ortopedagogiko
3 stipendije za matematiko-fiziko
2 stipendiji za slovenščino-angleščino
1 stipendijo za tehnični pouk-fiziko
1 stipendijo za glasbeni pouk
2 stipendiji na visoki šoli za telesno kulturo

1. Pri podelitvi stipendij bo komisija upoštevala socialno stanje prosilca in učni uspeh, ki mora biti za dijake srednjih šol vsaj prav dober, oz. za študente poprečna ocena 3,5.

2. Prošnja za stipendijo, kolkovana z 1.— din, mora vsebovati:

— ime in priimek prosilca, datum in kraj rojstva,
— točen naslov stalnega bivališča,
— kratek življenjepis z opisom dosedanjega šolanja in doseženim učnim uspehom,
— prikaz materialnega stanja družine in prosilca.

3. Prošnji je treba priložiti:

— potrdilo o opravljenih študijskih obveznostih, oz. zadnje šolsko spričevalo,
— potrdilo o premoženjskem stanju in številu nepreskrbljenih družinskih članov.

— potrdilo o povprečnem mesečnem dohodku (skupno z otroškim dodatkom) staršev, oz. oskrbnikov v zadnjih 6 mesecih,

— izjavo o lastnih dohodkih in eventualno potrdilo o pokojnini, oz. invalidnini,

— srednješolci priložijo še priporočilo šole.

4. Rok za vlaganje prošnje je 5. julij 1972.

5. Prepozno vloženi in nepopolni prošnji komisija ne bo obravnavala.

IZOBRAŽEVALNA SKUPNOST CELJE

Komisija za kadre in stipendije
CELJE, Cankarjeva 1

TEKSTILNA TOVARNA PREBOLD

razglašala
prosta učna mesta:

1. električar — 1 učenec
2. strugar — 1 učenec
3. ključavničar — 3 učenci
4. graver-moleter — 2 učenca

Pogoji: — starost od 14. do največ 18 let,
— dovršena osnovna šola,
— splošna zdravstvena sposobnost.

Interesenti naj vložijo pismene prijave na upravo podjetja v roku 15 dni od objave. Prijavi je priložiti zadnje šolsko spričevalo in rojstni list.

POSLOVALNICA

POHIŠTVO

ŽALEC

NUDI
veliko izbiri:

pohištva
talnih oblog
itisona
tapisoma
gume za tla
preprog
porcelan in stekla

Kupljeno blago vam dostavljamo na dom brezplačno!

Se priporočamo!

VSE ZA KOPALNO SEZONO VIKEND IN POTOVANJE

**VELEBLAGOVNICA
TKNINA
CELJE**

VZEMITE NAJBOLJŠE

LIBELA NAGRAJUJE — LIBELA NAGRAJUJE — LIBELA NAGRAJUJE — LIBELA NAGRAJUJE — LIBELA NAGRAJUJE

NAŠE VPRAŠANJE - VAŠ ODGOVOR

IN VAŠA NALOGA?

V vsaki številki Novega tednika vam bomo postavili eno vprašanje. Napisali ali obkrožili boste odgovor, za katerega boste prepričani da je pravilen. Odgovore na kupone pošijite na uredništvo Novi tednik Celje, Gregorčičeva 5, do ponedeljka s tem, da sodelujete pri žrebanju. V žrebanje bomo uvrstili vse odgovore — pravilne in nepravilne. Toda z Libelinimi tehnicami bodo nagrajeni le tisti izrebanca, ki bodo pravilno odgovorili. Pet izrebanih igralcev z nepravilnimi odgovori pa bo prejelo knjižne nagrade.

Torej — vsak teden 15 nagrad za naše bralce in igralce v novi NT igri. In še posebne nagrade za nove naročnike: za vse nove naročnike, ki se bodo naročili na NT z naročilnico, ki jo bomo objavili vedno na tem prostoru pa bomo pripravili vsake tri tedne še posebne žrebanje — za Libelino konvektorske peč ali pa za maser. Skupno torej 250 nagrad Libele za nove naročnike in bralce! In še 125 knjižnih nagrad NT.

Od prihodnje številke dalje nastopa v naši nagradni igri tudi Keramična industrija Ljube. Udeleženci igre bodo lahko prejeli izredno lične garniture krožnikov, servisov za čaj, za črno kavo, lepe garniture lončkov in še druge. Igra bo postala še zanimivejša, poleg Libelinih tehnic pa bodo tudi nagrade industrije keramičnih izdelkov v Ljubljani pripomogle da se bo še večje število bralcev odločilo za sodelovanje v igri. Počakajmo, pa bomo videli!

Na zadnjem žrebanju se je odločilo, da Libelne tehnice prejmejo:

Beno Srebotnik, Mariborska cesta, Celje
Fončka Jurgel, Linhartova 18, Celje
Ivan Poredoš, Ob železnici 1, Celje
Karmen Poredoš, Ob železnici 1, Celje
Zorko Kotrik, Smartno ob Paki 62
Milka Pavčič, Dom upokoencev, Zalec
Zofka Colja, Čopova 7, Celje
Rudi Brilej, Radeče 97
Jožef Lipovšek, Impolca, Sevnica

Stoletno pratio bodo po pošti prejeli:

Franc Perko, Loboje 24, Petrovče
Robert Zupanec, Nova vas 37, Sentjur
Darinka Flis, Šibenik 30, Sentjur
Ivan Stante, Ulca 29. nov. 47, Celje
Martin Novak, Podlog 8, Sempeter

Pravilni odgovor, ki je mnogim delal težave, pa je naslednji: Prvi osvobojeni kraj na Štajerskem je bil Jurklošter, ki ga je 4. junija 1944 osvobodil III. bataljon Kozjanskega odreda. Prvo slovensko šolo na Štajerskem pa so odprli istega leta v juniju.

NOVO VPRAŠANJE ZA VAS

In sedaj še eno vprašanje, tokrat zelo lahko:

Kateri sestavek v tej številki Novega tednika vam je najbolj všeč?

Izrebanca: Libelinih tehnic, dobimo se v ponedeljek, 12. junija ob 17.00 uri v uredništvu! Do takrat pa morate tudi poslati kupone z odgovorom na naše novo vprašanje.

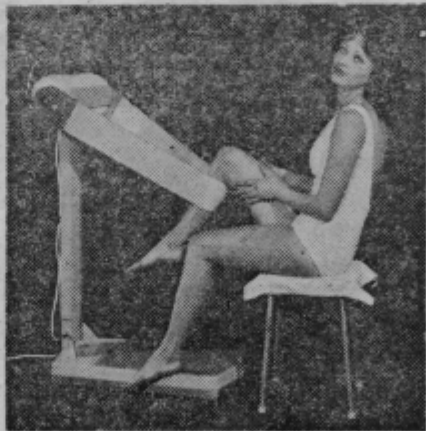
KUPON

18

Odgovor:

Ime in priimek:

Točen naslov:

Današnji tempo življenja zelo vpliva na človeka. Utrujenost, notranja napetost, nervoza in odvečna teža zaradi premajhnega gibanja, so naši stalni spremljevalci.

LIBELA MASER pa nam pomaga v vseh teh težavah.

Uporabljajo ga milijoni ljudi najrazličnejših poklicev, zlasti pa gospodinje, poslovni ljudje, soferji in vsi, ki bi se sicer morali veliko več gibati.

LIBELA-CELJE

NAROČILNICA

IME

PRIMEK

TOČEN NASLOV

POSTA

s to naročilnico naročam Novi tednik in se s podpisom obvezujem da bom redno plačeval(a) naročnino

Podpis

LIBELA TEHTNICE TOČNE ZA KUPCA IN TRGOVCA — LIBELA TEHTNICE TOČNE ZA KUPCA IN TRGOVCA — LIBELA

Pred predajo ključa so morali zeleni položiti poseben izpit iz vseh predmetov. Jasno je, da so se odrezali izredno slabo. Sicer pa, kaj naj človek pričakuje drugega od takšne neodgovorne zelenjave?

Najboljši in najpopolnejši

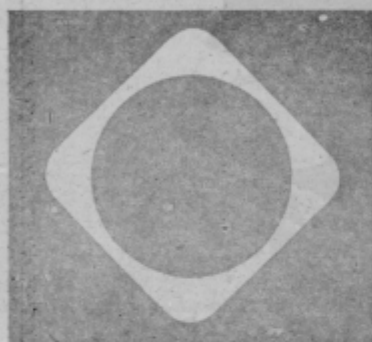
Povsem razumljivo, da gre za maturante celjske gimnazije in nasploh za vse maturante staroveške Evrope, ki ji dela zelena držal samo sramoto. Toliko v vednost.

Dvesto maturantov celjske gimnazije, se ve, da je bil eden lepši od drugega, ter da so vsi bili lepi, še posebej njihove kolegice, se je te dni poslovilo od mučilnic in rabljev, ki so jim štiri leta krojili usodo, nekaterim pa še dalj. Zbrali so se pred gimnazijo, slovesno in močno kot se za takšno priliko spodobi, prebrali precej dolgo pisanje in ožigosali nekatere probleme, združene s problematiki, vključno z ljubezenskimi, profesorji pa se zaradi ljube previdnosti niso lotili. Saj veste, kako je: boljše vrabec v roki, kot golob na strehi. Matura namreč šele pride in ni, da bi se človek zameril.

Medtem, ko so imenitni, najboljši, najpopolnejši, najpametnejši in sploh naj maturantje slovesno stali okoli žrtvenika in je vodja ceremonij pomilovalno

gledal na zeleno držal tretješolsko in ostalo, se je zelenjava, poimenovana z vsemi vrtninami in poljskimi pridelki o tožno ozirala v svoje starejše tovariše, ki se bodo tokrat izognili kajenju na stranišču in prvič svobodno prižgali cigareto na cesti, saj smo vendar v svobodni državi, krščenduš, ne?

Končno je bilo trpinčenja in podcenjevanja zelenice dovolj in vsi skupaj so odšli po celjskih ulicah, lepo pod rokico z družicami, sprehajaje se skozi celjske lokale, kjer so špricali šolske ure in se stiskali po koteh s svojimi velikimi, romantičnimi ljubeznimi. Še prej so zeleni sprejeli v svoje roke ključ in ga ponesli novi slavi nasproti. Množica Celjanov je spremila na zadnji poti maturante na celjski gimnaziji in skoraj so dobili solze v oči nad vso to lepoto in pametjo. Stare mamice in očki so vzdihovali nad svojimi mladimi leti, profesorji pa so, vsi razočarani nad veliko izgubo, sklenili roke na prsi in ostali — brez besed. Milenko

EXPORT
KOVINOTEHNA
IMPORT

za vaš dopust — camping — vikend
blagovnica IDEAL na Mariborski c. 7

- plinski kuhalniki
- plinske bombe — 3 kg
- steklenice 200—400 gr
- komplet roštilj
- hladilne torbe
- posode termos
- tranzistorski kasetni magnetofoni

Mlini in mlinarji

Piše DRAGO MEDVED

AVTO NAMESTO KAMNA

Povabili so me sosedje. Poslali so mi pismo, naj obiščem Ivana in Amalijo Zimška v Panečah, kjer imata mlin. Sosedje so tudi obljubili, da bodo vsi brali v Tedniku zgodovino »njihovega« mlina. Odpravil sem se na pot in ko sem v kuhinji pozdravil gospodinjko Amalijo, je bila v črnini. Zla slutnja je bila v meni, Gospodar Ivan je umrl pred sedmimi dnevi. Tako je dejala njegova žena Amalija.

Mučna tišina je zavladovala v prostoru in le od mlina sem so prihajali monotoni glasovi kamnov. Od grape se je stekal potok, ob cesti zajezem in speljan pod cesto. Na drugi strani ceste pa iz betonskega bloka, ki ima na sredini odprtino, voda ponovno »izvirala« in se usmerja v veliko okroglo cev, ki vodo točno pripelje do rake, odkoder se zlija na zelo široko in veliko mlinsko kolo. Povsem neslišno se obrača, kot bi ne gnalo kamnov in ta dan, ko sva s kolegom Edijem stala pri brajda in opazovala to mogočno gibanje, se mi je zdelo, da bi ne mogli prešteti vseh vret, ki jih je s svojim vrtenjem napolnilo.

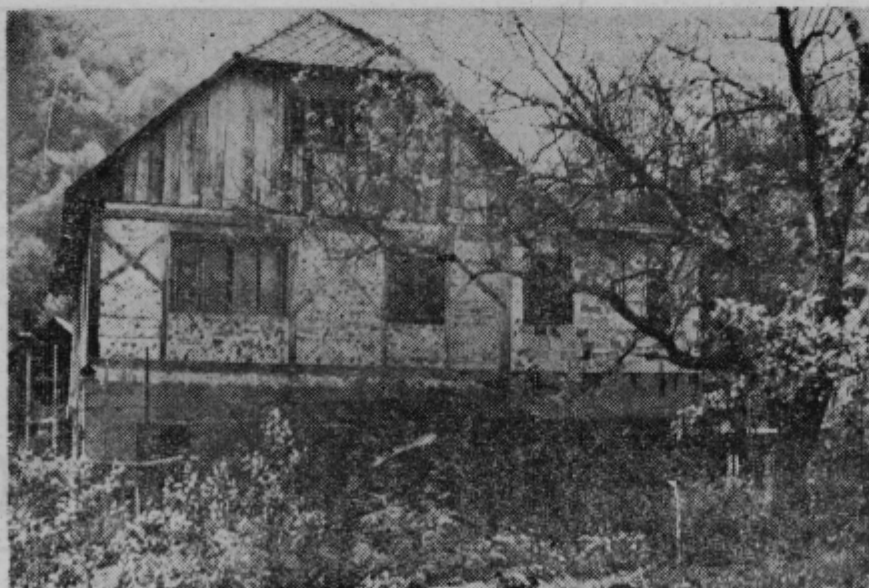
Gospodinja Amalija nas je popeljala po hiši, da sva si ogledala kar velik mlin, še svetel in notranjosti. Takole sploh ni kazal nobenih znakov, da bo kmalu utihnil, kajti mati Amalija pravi, da bo mlela pač toliko časa, kolikor bo mogla. Sinovi pa nimajo veselja z mlinom čes, da ta posel danes ne ne. V Panečah rojena Amalija in v Lahovem grabnu rojen pokojni gospodar

Ivan sta se spoznala 1936. leta in poročila dve leti pozneje. Ivan je že v Lahovem grabnu dobil veselje do mlina in tako se je kmalu naučil ravnati z

neče majhne mlinske kamne, kamor sta prišla istega leta, ko sta se vzela. To je bilo o veliki noči, ki je bila takrat v torek, delati pa sta pričela že v sre-

sta postavila sama, samo eden zidar jima je pomagal za dva dni. Ni bilo denarja, da bi plačevala delovno silo. Tako sta si do besedno s svojimi žujji po-

da so prišli lepši časi. Rodili so se jim trije otroci. Najstarejša je hčerka Albina, nato je Dušan in najmlajši je Drago, ki je ostal tudi doma. Uči se za

Tu bo mehanična delavnica

vejavnico in drugim pomočki v mlinu. To je bilo v Praporcih. Se od tam je pripeljal s seboj v Pa-

do in sicer sta začela iz nič. Za hišo sta naredila sama izkop, Ivan je že sam žgal opeko in celo hišo

stavila streho nad glavo in mlin, ki jima je dal kruh in zaslužek, da sta lažje preživljala družino in

Gospodinja Amalija bo v mlinu do zadnjega. Spomin na moža Ivana je neuničljiv. Otroci gredo po novih poteh.

mizarja, vendar je kategorično izjavil, da bo na mestu, kjer je zdaj mlin, pozneje, ko mama ne bo mo-

gia več mleti, postavil avtomehanično delavnico in sploh so mu avtomobili bolj simpatični od mlinskih kamnov.

Vojni čas je prinesel grožnje ustašev, da bodo požigali in streljali, kajti pri Ivanu in Amaliji so partizani vedno dobili moko. Ivan se je moral ne kajkrat celo skriti, da ga ustaši niso našli. Po vojni je bilo treba marsikaj popraviti in 1952. sta zgradila še žago. Vendar jih je močno prizadela poplava pred osemnajstimi leti. Popolnoma jim je podrla hlev, žago skoraj celo, družina pa je pobegnila k sosedom, k Horjakovim. Mati Albina s hvaležnostjo govori o svojih sosedih, saj pravi, da so resnično dobri in res pravi sosedji, ki znajo pomagati v najhujši sili. In ko sem jo povprašal po veselih časih v mlinu, mi je s ponosom in nasmehom na ustih — po dolgem času se je prikradel tja — povedala, da je mlada Horjakova ona spravila skupaj, ko sta hodila v mlin in sta se rada videla, pa je vedno tako uredila, da sta lahko prišla skupaj. Kolega Edi je kot glasbenik že prej opazil na mizi cel kup pesmaric. Tako smo zvedeli, da je bil gospodar Ivan velik veseljak, rad je igral po veseljah in ohceti, za njim pa so ostale stare kromatične harmonike, na katere zna zaigrati najmlajši Drago.

Tako se končuje pripoved Zimškovega mlina, še bolj pa ljudi, ki so celo življenje vezani nanj in ki bo utihnil s svojo gospodarico, ki ga je složno s svojim življenjskim tovarišem Ivanom v najhujših časih z golimi rokami postavila ob vodi v dolini divje Gračnice. Ropot kamnov bo zamenjal hrup avtomobilov.